

Europeiska unionens officiella tidning

L 75

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioförsta årgången

18 mars 2008

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EG) nr 236/2008 av den 10 mars 2008 om avslutande av den partiella interimsoversynen enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 av antidumpningstullen på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 237/2008 av den 10 mars 2008 om avslutande av den partiella interimsoversynen enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 av antidumpningstullen på import av ammoniumnitrat med ursprung i bland annat Ukraina 8
- ★ Rådets förordning (EG) nr 238/2008 av den 10 mars 2008 om avslutande av den partiella interimsoversynen enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 av antidumpningstullen på import av karbamidammoniumnitratlösningar med ursprung i Ryssland 14
- ★ Rådets förordning (EG) nr 239/2008 av den 17 mars 2008 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av koks av stenkol i bitar med en diameter över 80 mm (koks 80+) med ursprung i Folkrepubliken Kina och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import 22
- ★ Rådets förordning (EG) nr 240/2008 av den 17 mars 2008 om upphävande av antidumpningstullen på import av karbamid med ursprung i Kroatien, Libyen, Ukraina och Vitryssland efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96..... 33
- ★ Rådets förordning (EG) nr 241/2008 av den 17 mars 2008 om ingående av ett partnerskapsavtal om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Guinea-Bissau 49

Pris: 18 EUR

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ Rådets förordning (EG) nr 242/2008 av den 17 mars 2008 om ingående av ett partnerskapsavtal om fiske mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Republiken Elfenbenskusten, å andra sidan 51
  - ★ Rådets förordning (EG) nr 243/2008 av den 17 mars 2008 om införande av vissa restriktiva åtgärder mot de olagliga myndigheterna på ön Anjouan i Unionen Komorererna 53
  - Kommissionens förordning (EG) nr 244/2008 av den 17 mars 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 60
  - ★ Kommissionens förordning (EG) nr 245/2008 av den 17 mars 2008 om undantag från förordning (EG) nr 1249/96 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullarna inom spannmålssektorn 62
  - ★ Kommissionens förordning (EG) nr 246/2008 av den 17 mars 2008 om ändring av förordning (EG) nr 1043/2005 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 3448/93 med avseende på ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen 64
-

II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Kommissionen

2008/227/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 17 mars 2008 om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import av polyvinylalkohol med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan och om frisläppande av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära tullar 66
-

III Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

- ★ Rådets gemensamma åtgärd 2008/228/Gusp av den 17 mars 2008 om ändring och förlängning av gemensam åtgärd 2006/304/Gusp om inrättande av en planeringsgrupp inom EU (EUPT Kosovo) för en eventuell EU-ledd krishanteringsinsats på rättsstatsområdet och eventuellt andra områden i Kosovo 78
- ★ Rådets gemensamma åtgärd 2008/229/Gusp av den 17 mars 2008 om ändring av gemensam åtgärd 2007/369/Gusp om inrättande av Europeiska unionens polisuppdrag i Afghanistan (Eupol Afghanistan) 80

★ Rådets gemensamma åtgärd 2008/230/Gusp av den 17 mars 2008 om stöd till EU:s åtgärder för att i tredjeländer främja kontrollen av vapenexport och principerna och kriterierna i EU:s uppförandekod för vapenexport	81
--	----

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 236/2008

av den 10 mars 2008

om avslutande av den partiella interimsoversynen enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 av antidumpningstullen på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 11.3,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Gällande åtgärder

(1) De åtgärder som för närvarande är i kraft är en slutgiltig antidumpningstull som infördes genom rådets förordning (EG) nr 658/2002 ⁽²⁾ om import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland.

2. Begäran om översyn

(2) Kommissionen mottog en begäran om en partiell interimsoversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen.

(3) Begäran om översyn ingavs av två närstående exporterande tillverkare i Ryssland som ingår i Acron Holding

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2117/2005 (EUT L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EGT L 102, 18.4.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 945/2005 (EUT L 160, 23.6.2005, s. 1).

Company, nämligen OJSC Acron och OJSC Dorogobuzh. Dessa två företag behandlas på grund av sitt förhållande som en och samma rättsliga enhet i samband med denna undersökning (nedan kallad *sökanden*). Begäran är begränsad i omfattning till att gälla en undersökning av dumpning avseende sökanden.

(4) Begäran grundade sig på tillräcklig *prima facie*-bevisning från sökanden för att de omständigheter som låg till grund för fastställandet av antidumpningsåtgärderna hade ändrats och att dessa ändringar var av bestående karaktär. Sökanden lämnade in *prima facie*-bevisning till stöd för att en jämförelse mellan företagets egna kostnader för ammoniumnitrat och dess exportpriser till gemenskapen skulle leda till en minskad dumpning betydligt under nivån för de gällande åtgärderna. En fortsatt tillämpning av de gällande åtgärderna på de nuvarande nivåerna, vilka fastställdes utifrån den tidigare fastställda dumpningen, skulle därför inte längre vara nödvändig för att motverka dumpningen.

3. Inledande

(5) Efter det att kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén fastställt att det förelåg tillräcklig bevisning för att inleda en partiell interimsoversyn, offentliggjordes den 19 december 2006 i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾ ett tillkännagivande om inledande, enligt artikel 11.3 i grundförordningen, av en partiell interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland.

(6) Översynen begränsades i omfattning till dumpning, i syfte att göra en bedömning av om det är lämpligt att fortsätta, upphäva eller ändra de åtgärder som nu tillämpas på sökanden.

⁽³⁾ EUT C 311, 19.12.2006, s. 55.

4. Undersökning

- (7) Undersökningen av dumpning omfattade perioden 1 oktober 2005–30 september 2006 (nedan kallad *översynsperioden*).
- (8) Kommissionen underrättade officiellt sökanden, företrädarna för exportlandet och gemenskapsindustrin om att interimsoversynen hade inletts. Berörda parter gavs tillfälle att skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda.
- (9) Alla berörda parter som begärde att bli hörda, och som visade att det fanns särskilda skäl till att höra dem, gavs tillfälle att bli hörda.
- (10) Ett frågeformulär sändes till sökanden och dess närtående försäljningsföretag på den ryska hemmamarknaden. Sökanden liksom två av de närtstående försäljningsföretagen lämnade in fullständiga svar på frågeformuläret.
- (11) Kommissionen inhämtade och kontrollerade också alla de uppgifter som den bedömde vara nödvändiga för fastställandet av dumpning. Kontrollbesök gjordes hos följande företag:
- a) De exporterande tillverkarna:
- OJSC Acron
  - OJSC Dorogobuzh
- b) De närtstående handelsföretagen:
- JSC Rostragronova
  - JSC Kubanagronova

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

- (12) Den produkt som är föremål för översynen är den som nämns i skäl 1, dvs. gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland (nedan kallad *den berörda produkten*), vilken för närvarande klassificeras enligt KN-numren 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 och ex 3105 90 91.

2. Likadan produkt

- (13) Såsom konstaterats i de tidigare undersökningarna och bekräftats i denna, befanns den berörda produkten och

de produkter som tillverkas och säljs av sökanden på den ryska marknaden ha huvudsakligen samma fysikaliska och kemiska egenskaper och användas på samma sätt och anses därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen. Eftersom den nuvarande översynen begränsades till att omfatta en undersökning av dumpning gällande sökanden, drogs inga slutsatser om den produkt som tillverkas och säljs av gemenskapsindustrin på gemenskapsmarknaden.

C. RESULTAT AV UNDERSÖKNINGEN

- (14) I enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen, undersöktes det om de omständigheter som låg till grund för den nuvarande dumpningsmarginalen hade ändrats och, i så fall, om dessa ändringar var av varaktig karaktär.

1. Normalvärde

- (15) För att fastställa normalvärdet kontrollerades det först om sökandens sammanlagda inhemska försäljning var representativ i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen. Sökandens inhemska försäljning befanns vara representativ jämfört med exportförsäljningen, eftersom den utgjorde mer än 5 % av sökandens totala försäljningsvolym som exporterats till gemenskapen.
- (16) Därefter undersökte kommissionen om den inhemska försäljningen kunde anses ha skett vid normal handel enligt artikel 2.4 i grundförordningen. I detta syfte undersöktes produktionskostnaderna för den produkt som tillverkas och säljs av sökanden på den inhemska marknaden.
- (17) Gas är en viktig råvara i tillverkningsprocessen av den berörda produkten och utgör en betydande andel av de totala tillverkningskostnaderna. I enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen undersökte man därför om kostnaderna i samband med tillverkning och försäljning av den undersökta produkten på ett rimligt sätt avspeglades i de berörda parternas bokföring.
- (18) På grundval av uppgifter från internationellt erkända informationskällor som specialiserar sig på energimarknader, fastställdes det att de priser som sökanden betalade var onaturligt låga. De uppgick till bara en femtedel av Rysslands exportpris på naturgas och var också avsevärt mycket lägre än det gaspris som gemenskapstillverkarna betalade. Alla tillgängliga uppgifter tyder på att de inhemska gaspriserna i Ryssland var reglerade priser som låg långt under de marknadspriser som betalades för naturgas på icke-reglerade marknader.

- (19) Eftersom gaskostnaderna inte på ett rimligt sätt avspeglades i sökandens bokföring, justerades de för att avspegla priserna på den fria marknaden. Eftersom det inte fanns några ryska inhemska gaspriser som inte var snedvridna, blev det enligt artikel 2.5 i grundförordningen nödvändigt att fastställa gaspriserna på "någon annan skälig grund, inklusive uppgifter hämtade från andra representativa marknader". Det justerade priset baserades på det genomsnittliga exportpriset för rysk gas på gränsen mellan Tyskland och Tjeckien (Waidhaus), med avdrag för transportkostnader och justerade för att avspegla lokala distributionskostnader. Waidhaus är det främsta navet för rysk försäljning av gas till EU, som både är den största marknaden för rysk gas och har priser som på ett rimligt sätt avspeglar kostnaderna, och marknaden kan därför anses vara en representativ marknad.
- (20) Efter meddelandet av uppgifter hävdade sökanden att en justering av det gaspris som betalats på den inhemska marknaden skulle vara oberättigad, eftersom företagets räkenskaper fullt ut avspeglade kostnaderna i samband med tillverkning och försäljning av den likadana produkten i ursprungslandet.
- (21) När man enligt artikel 2.5 i grundförordningen undersöker produktionskostnaderna för den likadana produkten, måste man emellertid avgöra om kostnaderna såsom de anges i företagets bokföring rimligen avspeglar kostnader i samband med tillverkningen och försäljningen av den produkt som undersöks. Av de orsaker som anges i skäl 18, fann man att detta inte var fallet. Sökanden nämnde inte den till synes betydande prisskillnaden mellan det inhemska gaspriset i Ryssland och exportpriset för naturgas från Ryssland, å ena sidan, och det pris som betalas av gemenskapstillverkarna, å andra sidan. Sökanden nämnde inte heller att de inhemska gaspriserna i Ryssland var reglerade och inte ett resultat av fria marknadskrafter. Slutligen förklarade inte sökanden varför kostnaden för gas vid tillverkning av den likadana produkten som sålts på den inhemska marknaden på ett rimligt sätt skulle avspeglas i företagets bokföring, trots vad som fastställs i skäl 18. Detta krav måste därför avvisas.
- (22) Sökanden hävdade vidare att justeringen för gas i praktiken innebar användande av en metod för att fastställa normalvärdet som inte föreskrivs i grundförordningen. Genom att ersätta de inhemska gaskostnaderna med kostnader som beräknats på det sätt som anges i skäl 19, och eftersom dessa kostnader utgör merparten av de sammanlagda kostnaderna för den likadana produkten och därför också av det beräknade normalvärdet, skulle normalvärdet i praktiken bestämmas av uppgifter från en tredje "representativ" marknad. I samband med detta hävdade sökanden att det i grundförordningen, när det gäller länder med marknadsekonomier, endast föreskrivs följande metoder för fastställandet av normalvärdet:
- i) på grundval av det inhemska priset på den likadana produkten vid normal handel, eller alternativt, om försäljningen inte skett vid normal handel,
- ii) på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet (jämt ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst) eller
- iii) representativa exportpriser på den likadana produkten till ett lämpligt tredjeland. Sökandens slutsats var att normalvärdet mot bakgrund av detta inte borde baseras på uppgifter från en tredje representativ marknad.
- (23) Med utgångspunkt i detta (se också skälen 45–48), ska det först och främst noteras att normalvärdet konstruerades enligt de metoder som anges i artiklarna 2.1–2.6 i grundförordningen. För att fastställa om den inhemska försäljningen skett vid normal handel på grundval av pris, dvs. om den varit lönsam, måste man emellertid först fastställa om sökandens kostnader var en tillförlitlig grund i mening som föreskrivs i artikel 2.5 i grundförordningen. Först efter det att kostnaderna fastställts på ett tillförlitligt sätt, kan man bestämma vilken metod som ska användas för fastställandet av normalvärdet. Det är därför fel att påstå att man genom att fastställa tillförlitliga kostnader enligt artikel 2.5 i grundförordningen skulle ha infört en ny metod för fastställandet av normalvärdet.
- (24) Sökanden hävdade vidare att vid justeringen av kostnaderna enligt artikel 2.5 i grundförordningen får de justerade kostnaderna inte överstiga nivån för respektive kostnader i exportlandet. Annars skulle den metod som användes för att justera kostnaderna strida mot artikel 2.3 i grundförordningen, som föreskriver att normalvärdet för den likadana produkten ska beräknas utifrån produktionskostnaderna i ursprungslandet.
- (25) Kostnadsjusteringen gjordes enligt artikel 2.5 i grundförordningen. Artikel 2.5 i grundförordningen hänvisar inte till "produktionskostnaden i ursprungslandet", utan ger uttryckligen institutionerna rätt att använda produktionskostnaden på "en annan representativ marknad" i andra länder än ursprungslandet. Sökandens argument måste därför avvisas.
- (26) De undersökningsresultat som beskrivs i skälen 18 och 19 motsägs heller inte av artikel 1 i grundförordningen, vilket sökanden hävdade. Även om artikel 1 i grundförordningen föreskriver att normalvärdet ska fastställas med hänvisning till uppgifter från exportlandet, framgår det tydligt av grundförordningen att det finns undantag från denna regel.

- (27) Sökandens argument måste därför avvisas.
- (28) Sökanden hävdade vidare att om en justering ska göras av dess kostnader för naturgas på den inhemska marknaden, bör en sådan justering grundas på antingen
- i) de icke-reglerade gaspriserna i Ryssland eller
  - ii) det genomsnittliga exportpriset på rysk naturgas till baltstaterna eller, alternativt
  - iii) på den faktiska produktionskostnaden för naturgas i Ryssland plus en rimlig vinstmarginal.
- (29) Det faktum att kommissionen kunde ha valt en annan grund, gör inte valet av Waidhaus orimligt. Det främsta kriteriet för val av grund för fastställandet av gaspriserna ska vara att värdet på ett rimligt sätt avspeglar det pris som normalt betalas på en marknad som inte är snedvriden. Detta villkor är utan tvekan uppfyllt när det gäller priserna i Waidhaus. Det är också så att den kvantitet gas som såldes till icke-reglerade priser på den inhemska marknaden inte var särskilt stor under översynsperioden och att priserna låg betydligt närmare de reglerade inhemska priserna än det fritt bestämda exportpriset vilket klart tyder på att dessa icke-reglerade priser hade snedvridits av de rådande reglerade priserna. De icke-reglerade inhemska priserna kunde därför inte användas. Det ansågs dessutom att de ryska exportpriserna på gas till baltstaterna inte var tillräckligt representativa, beroende på en relativt låg exportvolym till de här länderna. Vidare fanns det inte tillräckligt med uppgifter att tillgå om transport- och distributionskostnader, och några tillförlitliga priser till baltstaterna kunde därför inte fastställas. Den i särklass största kvantiteten gas exporteras via Waidhaus och den är därför en lämplig grund för en justering. Sökanden lämnade inte in någon bevisning för att det skulle finnas representativa marknader, andra än Waidhaus, där priserna på ett rimligt sätt avspeglar det pris som normalt betalas på marknader som inte är snedvridna. Dessa argument avvisades därför.
- (30) Sökanden hävdade i samband med detta också att företaget köpte 50 % av sin naturgas för tillverkning av gödselmedel på den icke-reglerade marknaden i Ryssland. Sökanden hävdade därför att det skulle vara diskriminerande att justera dess gaskostnader, eftersom ingen sådan justering skulle göras för andra exportörer med högre kostnader som var i nivå med sökandens. Det bör noteras att enligt det kontrollerade svaret på frågeformuläret var sökandens inköp av naturgas på den icke-reglerade marknaden i Ryssland marginella under översynsperioden. Dess invändning måste därför avvisas.
- (31) När det gäller det tredje alternativ som nämns under iii) i skäl 28 ovan, dvs. att grunda justeringen på den faktiska produktionskostnaden för naturgas i Ryssland, bör det först och främst noteras att ett sådant alternativ inte uttryckligen föreskrivs i artikel 2.5 i grundförordningen, såsom sökanden påstår. Vidare ska det främsta kriteriet för val av grund för fastställandet av gaspriserna vara att värdet på ett rimligt sätt avspeglar det pris som normalt betalas på marknader som inte är snedvridna (se skäl 29). Huruvida de gaspriser som leverantören tog ut av kunderna tillät en vinst är i sig irrelevant i sammanhanget. Denna invändning måste alltså avvisas.
- (32) Sökanden hävdade vidare att de inhemska gaspriser i Ryssland som regleras av staten ständigt höjs så att de nu är uppe i nivåer där de täcker produktionskostnaden för gasen. Priset på den inhemska marknaden kan därför inte ses som snedvridet i konkurrenshänseende eller orimligt lågt.
- (33) Denna invändning har ingen grund, eftersom det korrekta sättet att välja en representativ marknad inte är på grundval av om priserna i sig är lönsamma, utan om priserna på ett rimligt sätt avspeglar det pris som normalt betalas på marknader som inte är snedvridna (se skäl 29 ovan). Så är inte fallet med priser som regleras av staten. Detta argument motsägs dessutom av offentliga uttalanden från den ryska gasleverantören (vilket bekräftas av dess offentliggjorda, reviderade räkenskaper) att de ryska gaspriserna inte täcker produktions-, transport- och försäljningskostnader. Därför avvisades detta argument.
- (34) När det gäller själva beräkningsmetoden för gaspriset i Waidhaus, hävdade sökanden att den ryska exporttull som ska betalas för all export borde ha dragits av från Waidhaus-priset, eftersom motsvarande tull inte finns inom landet.
- (35) Marknadspriset i Waidhaus, som ansågs vara en representativ marknad i den mening som avses i artikel 2.5 i grundförordningen, är priset efter exportskatter och inte priset före dessa skatter. Ur köparens synvinkel är det priset som betalas i Waidhaus som är relevant, och det är i detta hänseende irrelevant hur stor andel av priset som är en exportskatt och hur stor andel som betalas till gasleverantören. Den senare kommer å andra sidan alltid att vilja maximera sina vinster och därför begära det högsta pris som kunderna är villiga att betala. Eftersom detta pris alltid ligger klart över produktionskostnaderna och tillåter gasleverantören att göra stora vinster, påverkas prissättningen inte i första hand av storleken på exportskatten utan av vilket pris som kunderna är villiga att betala. Man drog därför slutsatsen att priset inklusive exportskatt, och inte priset före skatt, är det marknads-mässiga priset utan snedvridning. Sökandens argument i detta avseende måste följaktligen avvisas.

- (36) Sökanden hävdade vidare att priset i Waidhaus borde ha justerats för kvalitet, tillgänglighet, säljbarhet, transport och andra försäljningsvillkor, som skulle vara annorlunda på exportmarknaden än på den inhemska marknaden för naturgas. Det bör först och främst noteras att priset i Waidhaus faktiskt hade justerats för de olika transportkostnaderna på exportmarknaden respektive hemmamarknaden och att sökandens påstående således var oberättigat och måste avvisas. När det gäller övriga omständigheter, lämnade sökanden inte in några ytterligare uppgifter eller bevisning. Sökanden kunde inte visa, och det fanns heller inte några andra uppgifter att tillgå angående detta, att det fanns skillnader i kvalitet, tillgänglighet, säljbarhet och andra försäljningsvillkor, som skulle ha rättfärdigat ytterligare justeringar, och sökanden försökte inte heller kvantifiera de påstådda skillnaderna.
- (37) Sökanden gjorde vidare gällande att det inte hade gjorts några justeringar för naturliga konkurrensfördelar av priset i Waidhaus. Sökanden ansåg att eftersom det finns rikligt med gas i Ryssland, men inte i gemenskapen, är det naturligt att priserna där är lägre än priset på exporterad gas. Det påstods vidare att exportkapaciteten begränsas av det befintliga transportsystemet för gas, vilket skulle öka Rysslands exportpriser. Sökanden hävdade också att de "abnormt höga vinsterna" som den ryska gasleverantören tar ut på exportmarknaden bör dras av från det Waidhaus-pris som använts.
- (38) Såsom redan nämnts i skäl 29, ska det främsta kriteriet för val av grund för fastställandet av gaspriserna vara att de på ett rimligt sätt avspeglar det pris som normalt betalas på marknader som inte är snedvridna. Vilka marknadsförhållanden som råder på den inhemska marknaden är i detta sammanhang irrelevant. Dessa argument avvisades därför.
- (39) Sökanden invände också att de lokala distributörernas prispåslag har lagts till det justerade gaspriset, och man hävdade alltså att distributörernas vinster redan ingick i priset i Waidhaus. Sökanden hävdade att de lokala distributörerna i Ryssland var helägda dotterbolag till gasleverantören och att distributörernas vinst därför kunde ha räknats två gånger.
- (40) Det ska först och främst noteras att de lokala distributörernas påslag inte bara består av företagets vinstmarginal, utan också av kostnaderna mellan inköp och återförsäljning av naturgasen.
- (41) För det andra går det inte längre att tillräckligt kontrollera detta argument. Det beror på det faktum att gasleverantören i Ryssland och dess filialer inte var föremål för denna undersökning och att det därför inte finns tillräckligt med uppgifter tillgängliga om organisationen och dess kostnadsstruktur. Det ska också noteras att situationen i Ryssland, bl.a. när det gäller de nära banden mellan gasleverantören och den ryska regeringen, inte medger den insyn som krävs för att man ska få tillräcklig tillgång till nödvändig bevisning.
- (42) Sökanden, som har bevisbördan, kunde inte heller tillhandahålla några uppgifter om eller någon bevisning för att det skulle ingå distributionskostnader i Waidhaus-priset. Eftersom de inhemska kunderna köpte gasen från lokala leverantörer, måste man emellertid utgå ifrån att de var tvungna att betala lokala distributionskostnader, vilka inte i sig är inkluderade i det icke-justerade Waidhaus-priset. På detta stadium av förfarandet var det därför nödvändigt att anse att denna justering var berättigad och argumentet avvisades följaktligen.
- (43) Gemenskapsinstitutionerna ansåg emellertid att denna särskilda justering ansenligt kunde påverka beräkningen av dumpningsmarginalen. Med tanke på den särskilda situation som beskrivs i skäl 41 ovan, beslöts det att om sökanden lämnar in tillräckligt med kontrollerbar bevisning, kan kommissionen komma att ompröva undersökningsresultatet i detta hänseende.
- (44) Sökanden antydde också att det skulle finnas icke-konkurrensutsatt prissättning på gas i Tyskland. De undersökningar som tyska konkurrensmyndigheter för närvarande gör gäller emellertid de största tyska gasdistributörernas prissättning vid försäljning på den inhemska marknaden och har därför inget samband med det ryska exportpriset i Waidhaus.
- (45) Efter den justering av produktionskostnaderna som beskrivs ovan, konstaterades det att ingen inhemsk försäljning hade skett vid normal handel enligt artikel 2.4 i grundförordningen.
- (46) Det ansågs därför att de inhemska priserna inte var en lämplig grund för fastställandet av normalvärdet och att en annan metod därför måste användas. I enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen konstruerades normalvärdet genom att man adderade exportörens produktionskostnader för den berörda produkten, vid behov justerade (se skäl 19 ovan), med ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt för en skälig vinst.

- (47) Försäljnings- och administrationskostnaderna, de allmänna kostnaderna samt vinsten kunde inte fastställas på grundval av den inledande meningen i artikel 2.6 i grundförordningen, eftersom sökanden inte hade någon representativ försäljning på hemmamarknaden av den berörda produkten vid normal handel. Artikel 2.6 a i grundförordningen kunde inte tillämpas, eftersom bara en sökande är föremål för undersökningen. Artikel 2.6 b var inte heller tillämplig, eftersom de tillverkningskostnader som sökanden hade för produkter i samma allmänna produktkategori också hade behövt justeras för gaskostnaderna av de skäl som anges i skäl 18 ovan. Därför fastställdes försäljnings- och administrationskostnaderna, de allmänna kostnaderna samt vinsten enligt artikel 2.6 c i grundförordningen.
- (48) I enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen baserades försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader på en annan rimlig metod. För den nordamerikanska marknaden kunde man konstatera att företagen hade stora försäljningsvolymerna på hemmamarknaden och att konkurrensen var betydande från både inhemska och utländska företag. Härvid användes offentligt tillgänglig information om större företag med verksamhet inom sektorn för gödselmedel. Man fann att motsvarande uppgifter från nordamerikanska (Förenta staterna och Kanada) tillverkare är de mest lämpliga för undersökningens ändamål, eftersom det är lätt att få tag på pålitliga och fullständiga offentliga uppgifter om den finansiella situationen för börsnoterade företag i denna del av världen. Därför fastställdes försäljnings- och administrationskostnaderna, de allmänna kostnaderna samt vinsten för tre nordamerikanska tillverkare, vilka befanns vara bland de största företagen inom sektorn för kvävegödselmedel när det gäller inhemsk försäljning av samma allmänna produktkategori (kvävegödselmedel). Dessa tre tillverkare betraktades som representativa för branschen för kvävegödselmedel och deras försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader samt vinst ansågs därmed som representativa för framgångsrika företag i denna särskilda bransch. Det bör noteras att det inte fanns några tecken på att den vinst som räknats fram på detta sätt skulle vara större än den vinst som andra ryska tillverkare uppnådde vid försäljning av produkter av samma allmänna produktkategori på sin hemmamarknad.
- (49) Gemenskapsindustrin hade invändningar mot ovanstående tillvägagångssätt för fastställandet av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och hävdade att sökandens egna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader skulle ha använts. Artikel 2.6 i grundförordningen föreskriver emellertid att försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader ska baseras på faktiska uppgifter om den undersökta exporterande tillverkarens tillverkning och försäljning, när denna försäljning skett vid normal handel. Såsom framgår av skälen 45 och 46, var detta inte fallet och detta argument avvisades därför.
- ## 2. Exportpris
- (50) Exportpriset fastställdes i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av det pris som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten vid export till gemenskapen.
- ## 3. Jämförelse
- (51) Normalvärdet och exportpriset jämfördes på nivån fritt fabrik. I syfte att säkerställa en rättvis jämförelse mellan normalvärden och exportpriser gjordes, i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen, justeringar för olikheter som påverkade priserna och prisernas jämförbarhet. Lämpliga justeringar för transport, förpacknings- och kreditkostnader samt bankavgifter konstaterades vara skäliga, korrekta och styrka med kontrollerad bevisning.
- ## 4. Dumpningsmarginal
- (52) I enlighet med artiklarna 2.11 och 2.12 i grundförordningen fastställdes dumpningsmarginalen på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset.
- (53) Undersökningen visade att dumpning ägde rum under översynsperioden. Dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av priset cif vid gemenskapens gräns före tull, uppgick till 42,06 %.
- ## 5. Varaktigheten när det gäller de omständigheter som rådde under undersökningsperioden
- (54) I enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen undersöktes det om de förändrade omständigheterna beträffande dumpningen rimligen kunde anses vara av varaktig karaktär.
- (55) Det bör härvidlag påpekas att normalvärdet i den ursprungliga undersökningen fastställdes på grundval av lönsam försäljning på den amerikanska hemmamarknaden, eftersom Ryssland vid den tidpunkten inte var någon marknadsekonomi. I den nuvarande översynen betraktas Ryssland som en marknadsekonomi och normalvärdet har därför fastställts på grundval av sökandens egen produktionskostnad, vilken har justerats när så har ansetts nödvändigt. Det framkom inget som tydde på att det normalvärde som fastställdes inom ramen för den nuvarande översynen inte kunde anses vara av bestående natur.
- (56) Det fanns ingen bevisning för att exportförsäljningen inte skulle komma att fortsätta på samma prisnivå.
- (57) Med hänsyn till detta dras slutsatsen att de ändrade omständigheterna i förhållande till den ursprungliga dumpningsundersökningen när det gäller dumpning (nu baserad på jämförelsen av sökandens egna normalvärde och exportpriser) rimligtvis kan anses vara av bestående natur.

D. AVSLUTANDE AV ÖVERSYNEN

- (58) Eftersom tullen i den ursprungliga undersökningen angavs i form av ett belopp per ton, bör den uttryckas på samma sätt i den nu aktuella undersökningen. Tullen, beräknad på grundval av den nuvarande dumpningsmarginalen, är 48,09 EUR/ton.
- (59) Det erinras om att när man, i enlighet med skäl 94 i rådets förordning (EG) nr 658/2002, år 2002 införde slutgiltiga åtgärder, användes skademarginalen för att fastställa vilket belopp den slutgiltigt införda tullen skulle uppgå till i enlighet med regeln om lägsta tull. Den tull som för närvarande är i kraft enligt artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 658/2002 beror på den särskilda produkttypen och varierar mellan 41,42 EUR/ton och 47,07 EUR/ton.
- (60) Eftersom den tull som fastställdes utifrån den nuvarande skademarginalen är högre än den nuvarande tullen, bör översynen avslutas utan att man ändrar tullnivån för sökanden, vilken bör ligga kvar på samma nivå som den slutgiltiga antidumpningstullsats som fastställdes i den ursprungliga undersökningen.

E. ÅTAGANDE

- (61) Sökanden sade sig vara intresserad av att göra ett åtagande, men lämnade inte in ett tillräckligt väl underbyggt erbjudande om åtagande inom de tidsfrister som fastställs i artikel 8.2 i grundförordningen. Kommissionen kunde följaktligen inte godta något åtagande. Eftersom flera frågor är komplicerade nämligen
- 1) prisvariationen på den berörda produkten som skulle kräva någon form av indexering av minimipriser, samtidigt som prisvariationerna inte bara kan förklaras av den viktigaste kostnadsdrivande faktorn, och
  - 2) den särskilda marknadssituationen för den berörda produkten (bland annat att importen från den exportör som är föremål för denna översyn är begränsad),

kan man emellertid behöva undersöka ytterligare om ett åtagande som kombinerar ett indexerat minimipris med en kvantitativ begränsning skulle kunna fungera.

- (62) Beroende på dessa frågors komplexitet kunde sökanden inte utforma ett godtagbart åtagande inom den föreskrivna tidsfristen (se ovan). Mot bakgrund av detta anser rådet att sökanden undantagsvis bör tillåtas att lämna in ett erbjudande om åtagande efter det att den ovan nämnda tidsfristen löpt ut, men inom tio kalenderdagar från det att förordningen trätt ikraft.

F. MEDDELANDE OM UNDERSÖKNINGSRESULTATEN

- (63) De berörda parterna fick meddelande om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att avsluta den pågående översynen och behålla den befintliga antidumpningstullen på import av den berörda produkt som sökanden tillverkar. Samtliga parter gavs möjlighet att framföra sina synpunkter. Dessa synpunkter beaktades om de var berättigade och kunde styrkas med bevisning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Den partiella interimsoversynen av de antidumpningstullar som tillämpas på import av gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, klassificerade enligt KN-nummer 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 och ex 3105 90 91, med ursprung i Ryssland och som inleddes enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96, avslutas härmed, utan att de antidumpningsåtgärder som är i kraft ändras.

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 mars 2008.

På rådets vägnar

D. RUPEL

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 237/2008

av den 10 mars 2008

om avslutande av den partiella interimsoversynen enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 av antidumpningstullen på import av ammoniumnitrat med ursprung i bland annat Ukraina

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 11.3,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Gällande åtgärder

- (1) Den 22 januari 2001 införde rådet genom förordning (EG) nr 132/2001 ⁽²⁾ en slutgiltig antidumpningstull (nedan kallad *de gällande åtgärderna*) på 33,25 EUR per ton på import av ammoniumnitrat med KN-nummer 3102 30 90 och 3102 40 90 med ursprung i bland annat Ukraina. Den undersökning som ledde fram till dessa åtgärder kallas nedan *den ursprungliga undersökningen*.
- (2) Efter en partiell interimsoversyn beslutade rådet den 17 maj 2004 genom förordning (EG) nr 993/2004 ⁽³⁾ att import till gemenskapen av den berörda produkten som tillverkas av företag från vilka kommissionen godtog åtaganden skulle undantas från de antidumpningstullar som infördes genom rådets förordning (EG) nr 132/2001. Genom kommissionens förordning (EG) nr 1001/2004 ⁽⁴⁾ godtog åtaganden för en period på sex månader, och genom kommissionens förordning (EG) nr 1996/2004 ⁽⁵⁾ förlängdes denna period fram till och med den 20 maj 2005. Syftet med dessa åtaganden var att beakta vissa konsekvenser av Europeiska unionens utvidgning till 25 medlemsstater den 1 maj 2004.

(3) Genom förordning (EG) nr 945/2005, som följde på en interimsoversyn vilken begränsades till att endast omfatta definitionen av den berörda produkten, beslöt rådet att definitionen av den berörda produkten skulle klargöras och att de gällande åtgärderna skulle tillämpas på den berörda produkten när denna tillsammans med andra marginella ämnen och näringsämnen ingick i andra gödselmedel, dock proportionellt mot produktens halt av ammoniumnitrat.

(4) Efter en översyn vid giltighetstidens utgång som inleddes i januari 2006, förlängde rådet genom förordning (EG) nr 442/2007 ⁽⁶⁾ dessa åtgärder med två år på nuvarande nivå. Åtgärderna består av specifika tullar.

2. Begäran om översyn

(5) En begäran om partiell interimsoversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen lämnades in av Open Joint Stock Company (OJSC) Azot Cherkassy (nedan kallad *sökanden*), en exporterande tillverkare från Ukraina. Begäran gällde endast dumpning för sökandens del.

(6) I sin begäran enligt artikel 11.3 i grundförordningen hävdade sökanden att de omständigheter när det gäller dumpning som låg till grund för fastställandet av de gällande åtgärderna hade förändrats och att dessa förändringar var av varaktig karaktär. Sökanden gjorde vidare gällande att en jämförelse mellan det normalvärde som fastställdes på grundval av företagets egna kostnader eller priser på hemmamarknaden och priserna på dess export till gemenskapen skulle visa att dumpningen ligger betydligt under nivån på de gällande åtgärderna. Sökanden hävdade därför att en fortsatt tillämpning av de gällande åtgärderna på nuvarande nivå inte längre var nödvändig för att motverka dumpning.

3. Undersökning

(7) Kommissionen fastslog efter samråd med rådgivande kommittén att begäran innehöll tillräcklig *prima facie*-bevisning för att motivera att en partiell interimsoversyn inleddes och offentliggjorde därför den 19 december 2006 i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁷⁾ ett tillkännagivande om inledande av en partiell interimsoversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2117/2005 (EUT L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EGT L 23, 25.1.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 945/2005 (EUT L 160, 23.6.2005, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 182, 19.5.2004, s. 28.

⁽⁴⁾ EUT L 183, 20.5.2004, s. 13.

⁽⁵⁾ EUT L 344, 20.11.2004, s. 24.

⁽⁶⁾ EUT L 106, 24.4.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 311, 19.12.2006, s. 57.

- (8) Översynen begränsades till en undersökning av dumpning med avseende på sökanden. Undersökningen av dumpning omfattade perioden 1 oktober 2005–30 september 2006 (nedan kallad *undersökningsperioden*).
- (9) Kommissionen underrättade officiellt sökanden, företrädarna för exportlandet och gemenskapstillverkarnas intresseorganisation om att översynen hade inletts. Berörda parter gavs möjlighet att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.
- (10) Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl för detta gavs tillfälle att bli hörda.
- (11) För att kommissionen skulle få de uppgifter som den ansåg nödvändiga för undersökningen sände den ett frågeformulär till sökanden och fick svar inom den fastställda tidsfristen.
- (12) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla de uppgifter som den bedömde vara nödvändiga för fastställandet av dumpning. Kommissionen utförde kontrollbesök på plats hos sökanden i Tjerkasy.
- (13) De berörda parterna fick meddelande om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka man avser att rekommendera att den nuvarande översynen avslutas och att de befintliga antidumpningsåtgärderna på import av den berörda produkten av sökanden upprätthålls, och parterna gavs tillfälle att lämna synpunkter. De synpunkter som inkom övervägdes och togs i beaktande där så var lämpligt.

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

- (14) Den berörda produkten är densamma som i den ursprungliga undersökningen enligt klagörande i förordning (EG) nr 945/2005, dvs. gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat med ursprung i Ukraina och som klassificeras enligt KN-nummer 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 och ex 3105 90 91 (nedan kallade *ammoniumnitrat*). Ammoniumnitrat är ett kvävegödselmedel i fast form som är vanligt förekommande inom jordbruket. Det framställs av ammoniak och salpetersyra och innehåller mer än 28 viktprocent kväve i pelletform eller granulatform.

2. Likadan produkt

- (15) I denna översyn bekräftades vad som konstaterades i den ursprungliga undersökningen, nämligen att ammoniumnitrat är en utpräglad stapelvara och att produktens kvalitet och grundläggande fysikaliska egenskaper är desamma oavsett ursprungsland. Det ammoniumnitrat som framställs och säljs av sökanden på dennes hemmamarknad i Ukraina och det som exporteras till gemenskapen har samma grundläggande fysikaliska och kemiska egenskaper och i huvudsak samma användningsområden. De anses därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen. Eftersom den nuvarande översynen begränsades till fastställande av dumpning för sökandens del, drogs det inga slutsatser beträffande den produkt som tillverkas och säljs av gemenskapsindustrin på gemenskapsmarknaden.

C. RESULTAT AV UNDERSÖKNINGEN

1. Normalvärde

- (16) I syfte att fastställa normalvärdet kontrollerades till att börja med att sökandens totala försäljning på hemmamarknaden av den berörda produkten var representativ enligt artikel 2.2 i grundförordningen, dvs. att denna försäljning sammanlagt motsvarade minst 5 % av sökandens totala export till gemenskapen. Undersökningen visade att sökanden endast sålde en typ av ammoniumnitrat och att denna typ såldes i representativa mängder på hemmamarknaden.
- (17) Kommissionen undersökte sedan om försäljningen av ammoniumnitrat på hemmamarknaden kunde anses ha skett vid normal handel enligt artikel 2.4 i grundförordningen genom att jämföra nettoförsäljningspriset på hemmamarknaden med de beräknade produktionskostnaderna.
- (18) När sökandens produktionskostnader bedömdes, konstaterades det att gaskostnaderna inte avspeglades på ett rimligt sätt i sökandens bokföring. Det bör påpekas att energikostnader, t.ex. gas, utgör merparten av tillverkningskostnaden och en väsentlig del av den totala produktionskostnaden.

- (19) När det gäller gaskostnaderna, konstaterade man att Ukraina importerar större delen av den gas som används vid produktionen av ammoniumnitrat från Ryssland. Alla tillgängliga uppgifter tyder på att Ukraina importerar naturgas från Ryssland till priser som är betydligt lägre än de marknadspriser som betalas för naturgas på icke reglerade marknader. Undersökningen visade att priset på naturgas från Ryssland vid export till gemenskapen var ungefär dubbelt så högt som gaspriset på hemmamarknaden i Ukraina. Därför justerades de gaskostnader som bärs av sökanden på grundval av uppgifterna från andra representativa marknader, såsom föreskrivs i artikel 2.5 i grundförordningen.

- (20) Efter det att resultaten meddelats, hävdade sökanden att det inte var befogat att justera det gaspris som företaget betalar på hemmamarknaden eftersom företagens bokföring fullt ut återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den likadana produkten i ursprungslandet.
- (21) När produktionskostnaden för den likadana produkten undersöks i enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen, ska det emellertid fastställas huruvida de kostnader som anges i företagens bokföring på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten. Av de skäl som anges ovan i skäl 19, konstaterades det att så inte var fallet.
- (22) Sökanden hävdade vidare att dess normalvärde borde grundas på dess försäljning av den berörda produkten på dess hemmamarknad och gjorde gällande att det inte finns några skäl att anse att denna försäljning inte skett vid normal handel. Här bör det påpekas att för att fastställa om försäljningen på hemmamarknaden skett vid normal handel på grundval av priset, dvs. om den var lönsam, måste man först fastställa om sökandens kostnader utgör en tillförlitlig grund enligt artikel 2.5 i grundförordningen. Först när kostnaderna har fastställts på ett tillförlitligt sätt, kan man avgöra vilken metod som ska användas för att fastställa normalvärdet. Såsom beskrivs i skäl 28 och följande, visade jämförelsen av nettoförsäljningspriset på hemmamarknaden med den justerade produktionskostnaden under undersökningsperioden att ingen försäljning på hemmamarknaden skett vid normal handel. Därför kunde sökandens priser på hemmamarknaden inte användas vid fastställandet av normalvärdet.
- (23) Sökanden hävdade även att undersökningen grundades på uppgifter från undersökningsperioden och att det i slutsatserna därför inte togs hänsyn till utvecklingen efter denna period, i synnerhet de ständigt stigande gaspriserna och ökningen i inhemsk förbrukning av gödselmedel i Ukraina. I detta avseende bör det erinras om att man för att säkerställa att undersökningsresultaten blir representativa i enlighet med artikel 6.1 i grundförordningen ska välja en undersökningsperiod som i fråga om dumpning normalt ska omfatta en period om minst sex månader omedelbart innan förfarandet inleds. Det erinras också om att i överensstämmelse med gemenskapens sedvanliga praxis sträckte sig undersökningsperioden angående dumpning över ett år.
- (24) Man övervägde om gasprisernas utveckling i Ukraina efter undersökningsperioden skulle ha tagits i beaktande när sökandens dumpningsmarginal fastställdes. Det bör i detta avseende noteras att enligt artikel 6.1 i grundförordningen ska uppgifter som rör en period som infaller efter undersökningsperioden normalt inte beaktas. I överensstämmelse med sedvanlig gemenskapspraxis har detta tolkats som att händelser avseende en period som infaller efter undersökningsperioden endast kan beaktas om de är uppenbara, obestridda och av varaktig karaktär. Trots att man i detta fall kunde konstatera en ökning av gaspriserna efter undersökningsperioden, kunde man inte med tillräcklig säkerhet fastställa att denna prisökning verkligen var av varaktig karaktär. Det konstaterades att de tillgängliga uppgifterna om den framtida utvecklingen av gaspriserna i Ukraina endast bestod av uppskattningar och inte av kontrollerbara uppgifter i förhållande till faktiska gaspriser. Enligt artikel 6.1 medges användning av uppgifter utanför undersökningsperioden endast under mycket speciella omständigheter. Situationen i det aktuella fallet ansågs inte motivera användning av uppgifter utanför undersökningsperioden. Vidare underbyggde inte sökanden sina argument, eftersom ingen bevisning lades fram för att visa att uppgifter avseende en period efter undersökningsperioden skulle vara mer representativa än uppgifterna avseende undersökningsperioden. Därför avvisades argumentet.
- (25) När det gäller den ökade förbrukningen av gödselmedel i Ukraina efter undersökningsperioden, förklarade eller visade sökanden inte i vilken mån detta skulle kunna påverka de slutsatser som dragits på grundval av uppgifterna avseende undersökningsperioden. Sökanden lade alltså inte fram tillräckliga uppgifter som man hade kunnat dra några viktiga slutsatser av, och det fanns inte heller några andra uppgifter tillgängliga som hade kunnat stödja sökandens argument i denna fråga. Eftersom eventuella slutsatser på denna grund hade varit spekulationer, avvisades sökandens argument.
- (26) Det justerade gaspriset baserades på det genomsnittliga exportpriset för rysk gas vid gränsen mellan Tyskland och Tjeckien (Waidhaus), med avdrag för transportkostnader. Waidhaus är den viktigaste leveranspunkten för rysk försäljning av gas till EU, som både är den största marknaden för rysk gas och har priser som på ett rimligt sätt avspeglar kostnaderna. Därför kan denna marknad anses vara en representativ marknad i den mening som avses i artikel 2.5 i grundförordningen.
- (27) Sökanden hävdade vidare att Ukraina och gemenskapen köper gas till liknande marknadsvillkor och att de priser som sökanden betalade för gas under 2007 var högre än gaspriset vid gränsen mellan Ukraina och Ryssland under samma period. Sökanden lade emellertid inte fram någon bevisning som underbyggde dess påståenden och har således inte visat att de villkor som nämns ovan i skäl 24 för att händelser avseende en period som infaller efter undersökningsperioden ska tas i beaktande är uppfyllda. Därför avvisades argumentet.

- (28) Jämförelsen av nettoförsäljningspriset på hemmamarknaden med de justerade produktionskostnaderna under undersökningsperioden visade att ingen försäljning på hemmamarknaden skett vid normal handel enligt artikel 2.4 i grundförordningen.
- (29) Det ansågs därför att priserna på hemmamarknaden inte utgjorde en lämplig grund för fastställandet av normalvärdet, varför en annan metod måste användas. I enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen konstruerades normalvärdet genom att man till sökandens tillverkningskostnader för den berörda produkten, justerade i enlighet med skäl 19 ovan där så var nödvändigt, lade ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt ett skäligt belopp för vinst.
- (30) Försäljnings- och administrationskostnaderna, de allmänna kostnaderna samt vinsten kunde inte fastställas på grundval av den inledande meningen i artikel 2.6 i grundförordningen, eftersom sökanden inte hade någon representativ försäljning på hemmamarknaden av den berörda produkten vid normal handel. Artikel 2.6 a i grundförordningen kunde inte tillämpas, eftersom endast sökanden omfattas av undersökningen. Artikel 2.6 b var inte heller tillämplig, eftersom sökandens tillverkningskostnader för produkter i samma generella produktkategori också hade behövt justeras med hänsyn till gaskostnaderna av de orsaker som anges i skäl 19. Därför fastställdes försäljnings- och administrationskostnaderna, de allmänna kostnaderna samt vinsten i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen.
- (31) För den nordamerikanska marknaden kunde man konstatera att företagen avsatte stora volymer på hemmamarknaden och att det förekom en betydande konkurrens från både inhemska och utländska företag. Härvid användes offentligt tillgänglig information om större företag med verksamhet inom gödselmedel. Man fann att motsvarande uppgifter från nordamerikanska (Förenta staterna och Kanada) tillverkare torde vara mest lämpliga för undersökningens ändamål, eftersom det är lätt att få tag på tillförlitliga och fullständiga offentliga uppgifter om den finansiella situationen för börsnoterade företag i denna del av världen. Därför fastställdes försäljnings- och administrationskostnaderna, de allmänna kostnaderna samt vinsten på grundval av vägda genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader samt vinst för tre nordamerikanska tillverkare, vilka befanns vara bland de största företagen i branschen kvävegödselmedel när det gäller försäljning på hemmamarknaden av samma generella produktkategori (kvävegödselmedel). Dessa tre tillverkare betraktades som representativa för branschen kvävegödselmedel och deras försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader samt vinst därmed som representativa för dem som framgångsrika företag i branschen normalt har. Det bör noteras att det inte finns något som tyder på

att denna framräknade vinstmarginal var större än andra ukrainska tillverkares vinst på försäljning av produkter av samma generella produktkategori på sin hemmamarknad.

- (32) Efter det att resultaten meddelats, gjorde sökanden gällande att det finns betydande skillnader i marknadssituationen mellan Nordamerika och Ukraina. Sökanden förklarade dock inte vad denna påstådda skillnad bestod i och underbyggde inte sitt påstående. Sökanden föreslog inte heller någon annan lämplig grund för beräkning, varför detta argument måste avvisas.

2. Exportpris

- (33) Eftersom den berörda produkten exporterades till oberoende kunder i gemenskapen fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, dvs. på grundval av det exportpris som faktiskt betalats eller skulle betalas.

3. Jämförelse

- (34) Normalvärdet och exportpriset jämfördes på nivån fritt fabrik och i samma handelsled. För att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset skulle bli rättvis gjordes justeringar för att beakta olikheter som påverkade priserna och prisernas jämförbarhet, i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen. Där så var tillämpligt och med stöd av verifikationer gjordes därför justeringar för olikheter i transport-, hanterings- och lastningskostnader samt därmed sammanhängande kostnader.
- (35) Efter det att resultaten meddelats, hävdade gemenskapstillerkarnas intresseorganisation att järnvägstaxorna i Ukraina för transport av bland annat den berörda produkten vid export till gemenskapen var konstlat låga och därför behövde justeras. Undersökningen visade emellertid inte att transportkostnaderna i Ukraina inte på ett rimligt sätt återspeglades i sökandens bokföring. Detta argument måste därför avvisas.

4. Dumpningsmarginal

- (36) Dumpningsmarginalen fastställdes i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset.
- (37) Denna jämförelse visade på en dumpningsmarginal på 38,2 %, uttryckt i procent av priset cif vid gemenskapens gräns, före tull.

5. De förändrade omständigheternas varaktiga karaktär

- (38) I enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen undersöktes det om de förändrade omständigheterna beträffande dumpningen rimligen kunde anses vara av varaktig karaktär.

- (39) Här konstaterades det att den dumpningsmarginal som för närvarande är tillämplig på sökanden fastställdes i den ursprungliga undersökningen med hjälp av ett normalvärde som fastställdes på grundval av uppgifter från en tillverkare i ett tredjeland med marknadsekonomi, i enlighet med artikel 2.7 i grundförordningen. I den nuvarande översynen beräknades normalvärdet emellertid på grundval av information avseende sökandens egna uppgifter i enlighet med artikel 2.1–2.6 i grundförordningen, eftersom Ukraina beviljats marknadsekonomisk status (ändring av grundförordningen genom förordning (EG) nr 2117/2005.
- (40) Det finns inget som tyder på att nivån på det normalvärde eller det exportpris som fastställdes för sökanden i den aktuella undersökningen inte kunde anses vara av varaktig karaktär. Det skulle kunna hävdas att utvecklingen av priset på naturgas, den huvudsakliga råvaran, skulle kunna påverka normalvärdet i betydande mån. Man ansåg dock att prisökningen skulle påverka alla aktörer på marknaden och därför påverka både normalvärdet och exportpriset.
- (41) Sökandens exportpris till gemenskapen under undersökningsperioden befanns vara mer eller mindre detsamma som vid export till andra länder, till vilka det såldes betydligt större kvantiteter under undersökningsperioden.
- (42) Därför finns det, även om den konstaterade dumpningsmarginalen under undersökningsperioden grundar sig på en relativt liten exportvolym från tillverkaren till gemenskapen, skäl att tro att den konstaterade dumpningsmarginalen grundas på förändrade omständigheter av varaktig karaktär.

D. AVSLUTANDE AV ÖVERSYNEN

- (43) Eftersom tullen i den ursprungliga undersökningen angavs i form av ett belopp per ton, bör den uttryckas på samma sätt i den aktuella undersökningen. Den tull som beräknats på grundval av den aktuella dumpningsmarginalen skulle uppgå till 47 EUR/ton.
- (44) Det erinras om att, såsom beskrivs i skäl 59 i förordning (EG) nr 132/2001, när de slutgiltiga åtgärderna infördes 2001 användes nivån för undanröjande av skada vid fastställandet av beloppet för den slutgiltiga antidumpingstull som skulle införas, i enlighet med regeln om lägsta tull. I enlighet med artikel 1.2 i förordning (EG) nr 442/2007 beror den tull som för närvarande är i kraft på

den specifika produkttypen och varierar mellan 29,26 EUR/ton och 33,25 EUR/ton.

- (45) Eftersom den tull som fastställdes på grundval av den aktuella dumpningsmarginalen är högre än den nuvarande tullen, bör översynen avslutas utan att den tullnivå som är tillämplig på sökanden ändras. Den bör alltså upprätthållas på samma nivå som den slutgiltiga antidumpingstullsats som fastställdes i den ursprungliga undersökningen.

E. ÅTAGANDEN

- (46) Sökanden uttryckte intresse för att göra ett åtagande, men lämnade inte in ett tillräckligt väl underbyggt erbjudande om åtagande inom de tidsfrister som fastställs i artikel 8.2 i grundförordningen. Kommissionen kunde följaktligen inte godta något åtagande. Det anses dock att flera frågors komplexitet – för det första, volatiliteten på priset för den berörda produkten, vilken skulle kräva någon form av indexering av minimipriser, samtidigt som volatiliteten inte i tillräckligt hög grad förklaras av den viktigaste kostnadsdrivande faktorn och, för det andra, den särskilda marknadssituationen för den berörda produkten (bl.a. det faktum att importen från den exportör som berörs av denna översyn är begränsad) – tyder på att man måste överväga om ett åtagande som kombinerar ett indexerat minimipris och ett kvantitativt tak skulle fungera.
- (47) Såsom nämns ovan, kunde sökanden till följd av denna komplexitet inte utarbeta ett godtagbart erbjudande om åtagande inom den föreskrivna tidsfristen. Därför anser rådet att sökanden undantagsvis bör tillåtas att slutföra utarbetandet av sitt åtagande trots att den föreskrivna tidsfristen löpt ut, men inom tio kalenderdagar efter det att denna förordning trätt i kraft.

F. MEDDELANDE OM UNDERSÖKNINGSRESULTATEN

- (48) De berörda parterna fick meddelande om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka man avser att avsluta den nuvarande översynen och upprätthålla den befintliga antidumpingstullen på import av den berörda produkt som tillverkas av sökanden. Samtliga parter gavs möjlighet att framföra sina synpunkter. Deras synpunkter togs i beaktande där så var befogat och om de var underbyggda med bevisning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Härmed avslutas, utan att de gällande antidumpningsåtgärderna ändras, den partiella interimsoversyn som inleddes enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 av de antidumpningsåtgärder som är tillämpliga på import av gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat

med ursprung i Ukraina och som omfattas av KN-nummer 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 och ex 3105 90 91.

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 mars 2008.

På rådets vägnar

D. RUPEL

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 238/2008

av den 10 mars 2008

om avslutande av den partiella interimsoversynen enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 av antidumpningstullen på import av karbamidammoniumnitratlösningar med ursprung i Ryssland

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 11.3,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Gällande åtgärder

- (1) Genom förordning (EG) nr 1995/2000 ⁽²⁾ införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på import av karbamidammoniumnitratlösningar med ursprung i bl.a. Ryssland. Förordningen kallas nedan *den ursprungliga förordningen* och den undersökning som ledde till att åtgärder infördes genom den ursprungliga förordningen kallas nedan *den ursprungliga undersökningen*.
- (2) Efter en översyn vid giltighetstidens utgång som inleddes i september 2005 förlängde rådet genom förordning (EG) nr 1911/2006 ⁽³⁾ dessa åtgärder på nuvarande nivå för en period av fem år. Åtgärden består av specifika tullar. Denna förordning kallas nedan *förordningen vid giltighetstidens utgång* och den undersökning som ledde till att åtgärder infördes genom denna förordning kallas nedan *översynen vid giltighetstidens utgång*.

2. Begäran om översyn

- (3) En begäran om partiell interimsoversyn (nedan kallad *denna översyn*) enligt artikel 11.3 i grundförordningen lämnades in av två exporterande producenter från Ryssland som tillhör Joint Stock Company Mineral and Chemical Company Eurochem, dvs. Novomoskovsky Azot

och Nevinnomyssky Azot. Dessa två företag behandlas på grund av sitt inbördes förhållande som en juridisk person (nedan kallad *sökanden*) i denna översyn. Begäran gällde endast dumpning för sökandens del.

- (4) Den sökande hävdade att en jämförelse mellan företagets egna normalvärde och, i frånvaron av export till Europeiska gemenskapen, exportpriser till ett lämpligt tredjeland, i detta fall Förenta staterna, skulle leda till en minskad dumpning som skulle ligga väsentligt under nivån för de gällande åtgärderna.

3. Undersökning

- (5) Kommissionen fastslog efter samråd med rådgivande kommittén att begäran innehöll tillräcklig bevisning för att motivera att en partiell interimsoversyn inleddes, och offentliggjorde därför den 19 december 2006 i *Europeiska unionens officiella tidning* ett tillkännagivande om inledande av en partiell interimsoversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen ⁽⁴⁾.
- (6) Översynen begränsades till en undersökning av dumpning med avseende på sökanden. Undersökningen av dumpning omfattade perioden 1 oktober 2005–30 september 2006 (nedan kallad *undersökningsperioden*).
- (7) Kommissionen underrättade officiellt den sökande, företrädarna för exportlandet och gemenskapsproducenternas intresseorganisation om att översynen hade inletts. Berörda parter gavs tillfälle att inom den tidsfrist som angetts i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.
- (8) Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl för detta gavs tillfälle att bli hörda.
- (9) För att få fram de uppgifter som ansågs nödvändiga för undersökningen skickade kommissionen ut frågeformulär till Joint Stock Company Mineral and Chemical Company Eurochem och dess närstående företag och fick svar inom de fastställda tidsfristerna.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2117/2005 (EUT L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EGT L 238, 22.9.2000, s. 15. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1675/2003 (EUT L 238, 25.9.2003, s. 4).

⁽³⁾ EUT L 365, 21.12.2006, s. 26.

⁽⁴⁾ EUT C 311, 19.12.2006, s. 51.

(10) Kommissionen inhämtade och kontrollerade även alla de uppgifter som den bedömde nödvändiga för fastställandet av dumpning. Kommissionen utförde kontrollbesök på plats hos sökanden och dess närstående företag:

— JSC Mineral and Chemical Company (Eurochem), Moskva, Ryssland.

— PJSC Azot (NAK Azot), Novomoskovsk, Ryssland.

— PJSC Nevinnomyssky Azot (Nevinka Azot), Nevinnomyssk, Ryssland.

— Eurochem Trading GmbH, Zug, Schweiz – (Eurochem Trading).

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

(11) Den produkt som är föremål för översyn är samma produkt som i den ursprungliga undersökningen, dvs. karbamidammoniumnitratlösningar, ett gödselmedel i flytande form som används allmänt inom jordbruket, med ursprung i Ryssland. Produkten består av en blandning av karbamid, ammoniumnitrat och vatten. Vattenhalten i blandningen är cirka 70 % (beroende på kvävehalten), och den återstående delen består till lika delar av karbamid och ammoniumnitrat. Halten av kväve (N) är produktens viktigaste egenskap, och kvävehalten kan variera mellan 28 % och 32 %. Denna variation kan uppnås genom att man tillsätter olika mängder vatten i lösningen. Oberoende av kvävehalten anses dock alla karbamidammoniumnitratlösningar ha samma grundläggande fysikaliska och kemiska egenskaper och de betraktas därför som en enda produkt i denna undersökning. Den berörda produkten omfattas av KN-nummer 3102 80 00.

2. Likadan produkt

(12) I denna översyn bekräftades att karbamidammoniumnitratlösningar är en utpräglat fungibel vara och att produktens kvalitet och grundläggande fysikaliska egenskaper är desamma oavsett ursprungsland. Karbamidammoniumnitratlösningar som framställs och säljs av sökanden på den inhemska marknaden i Ryssland och karbamidammoniumnitratlösningar som i avsaknad av export till gemenskapen exporteras till Förenta staterna har samma grundläggande fysikaliska och kemiska egenskaper och i huvudsak samma användningsområden. De anses därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen. Eftersom denna översyn var begränsad till fastställande av dumpning för

sökandens del, drogs inga slutsatser avseende den produkt som tillverkas och säljs av gemenskapsindustrin på gemenskapsmarknaden.

C. RESULTAT AV UNDERSÖKNINGEN

1. Inledande anmärkningar

(13) I tillkännagivandet om inledande anges att eftersom sökanden inte hade någon exportförsäljning av karbamidammoniumnitratlösningar till gemenskapen under undersökningsperioden kontrollerade man först i den aktuella undersökningen i vilken utsträckning exportpriserna till tredjeland borde användas för att fastställa om grundvalen för de gällande åtgärderna har ändrats och om dessa förändringar är av varaktig natur.

(14) Sökanden lämnade bevisning för att produkten på grund av de gällande tullarna inte kunde säljas på export till gemenskapen under undersökningsperioden. Sökanden tillhandahöll bevisning till stöd för att exportpriserna till Förenta staterna, en representativ tredjelandsmarknad, inte var dumpade över huvud taget eller åtminstone i mindre utsträckning än den dumpningsmarginal som för närvarande gäller för export till Europeiska gemenskapen samt till stöd för att det var lämpligt att använda exportpriserna till Förenta staterna. Av de skäl som anges i skäl 43 och framåt konstaterades exportpriserna till Förenta staterna vara lämpliga eftersom den amerikanska marknaden var jämförbar med gemenskapsmarknaden och således representativ.

(15) Det bör noteras att de gällande åtgärderna delvis är grundade på uppgifter som inte har anknytning till sökandens egen tillverkning och försäljning av den berörda produkten; under den aktuella undersökningsperioden fanns dock kontrollerade uppgifter tillgängliga som har anknytning till sökandens egna uppgifter om normalvärde och exportpriser, även om dessa gäller en tredjelandsmarknad. Därför drogs slutsatsen att den dumpningsmarginal som konstaterades under den aktuella undersökningsperioden bättre avspeglar situationen för sökanden under undersökningsperioden än de gällande åtgärderna.

(16) Här beaktades också att syftet med antidumpningstullen inte är att stänga gemenskapsmarknaden för import från tredjeländer, utan att återställa rättvisa konkurrensvillkor.

(17) Med tanke på dessa omständigheter konstaterades det att beräkningen av dumpningsmarginalen under undersökningsperioden på grundval av sökandens exportpriser till Förenta staterna var lämplig.

2. Normalvärde

- (18) För att fastställa normalvärdet kontrollerades det först att sökandens totala försäljning på den inhemska marknaden var representativ enligt artikel 2.2 i grundförordningen. Eftersom sökanden inte hade någon exportförsäljning av karbamidammoniumnitratlösningar till gemenskapen under undersökningsperioden, jämfördes sökandens totala inhemska försäljning med företagets totala export av karbamidammoniumnitratlösningar till Förenta staterna. Enligt artikel 2.2 i grundförordningen bör den inhemska försäljningen anses representativ om den totala volymen av sådan försäljning är minst 5 % av den totala volymen av motsvarande exportförsäljning, i detta fall till Förenta staterna. Undersökningen visade att sökanden inte sålde representativa kvantiteter av karbamidammoniumnitratlösningar på hemmamarknaden.
- (19) Eftersom sökandens inhemska priser således inte kunde användas för att fastställa normalvärdet konstruerades normalvärdet på grundval av sökandens tillverkningskostnader plus ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt en vinstmarginal, i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen.
- (20) Det bör påpekas att gaskostnader utgör merparten av tillverkningskostnaden och en väsentlig del av den totala produktionskostnaden. I enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen undersökte man därför om kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den berörda produkten på ett rimligt sätt återspeglades i sökandens bokföring.
- (21) Det fastställdes på grundval av uppgifter som publicerats av internationellt erkända källor med särskild inriktning på energimarknaderna att de priser som sökanden betalade var onormalt låga. Upplysningsvis uppgick de till mellan en fjärdedel och en femtedel av exportpriset på naturgas från Ryssland. Alla tillgängliga uppgifter tyder på att de inhemska gaspriserna i Ryssland var reglerade priser som låg långt under de marknadspriser som betalades för naturgas på icke reglerade marknader. Eftersom gaskostnaderna inte på ett rimligt sätt återspeglades i sökandens bokföring måste de justeras på lämpligt sätt. I avsaknad av gaspriser opåverkade av snedvridning på den ryska inhemska marknaden och i enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen, måste gaspriserna fastställas på någon annan skälig grund, inbegripet uppgifter från andra representativa marknader.
- (22) Det justerade priset baserades på det genomsnittliga priset på rysk gas som säljs på export vid den tysk-tjeckiska gränsen (Waidhaus), med avdrag för transportkostnader och justerat för att ta hänsyn till lokala distributionskostnader. Waidhaus är den viktigaste leveranspunkten för rysk försäljning av gas till EU, som både är den största marknaden för rysk gas och har priser som på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna. Därför kan denna marknad anses vara en representativ marknad i den mening som avses i artikel 2.5 i grundförordningen.
- (23) Efter det att resultaten meddelats hävdade sökanden att en justering av gaspriserna på den inhemska marknaden skulle vara omotiverad eftersom kostnaderna för produktion och försäljning av den likadana produkten i ursprungslandet återspeglas fullt ut i företagets bokföring. För att underbygga detta påstående lämnade sökanden in en undersökning gjord av ett oberoende konsultföretag som visade att det gaspris som sökanden betalade helt och hållet återspeglade gasföretagets kostnader för produktion och försäljning av gas. Det bör först och främst noteras att de kostnader för gasen och för leverans till sökanden som användes vid jämförelsen var uppskattningar och således inte motsvarade de faktiska kostnaderna under undersökningsperioden. Dessutom är det oklart om de beräknade kostnaderna var totala kostnader enligt grundförordningen, dvs. om de inkluderade de sammanlagda kostnaderna för utvinning och totalsumman för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för produktionen och försäljningen av gas. Det noteras också att den tillgängliga informationen om gasproducentens kostnader inte kunde kontrolleras inom ramen för detta förfarande.
- (24) Enligt artikel 2.5 i grundförordningen är det faktum att det pris som gasleverantören tar ut från kunden täcker kostnaderna inte i sig ett kriterium för att fastställa om tillverkningskostnaden för den likadana produkten enligt företagets bokföring på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna för tillverkning och försäljning av den produkt som undersökningen gäller. Av de anledningar som anges i skäl 21 anses detta inte vara fallet. Sökanden tog inte upp den betydande skillnaden mellan gaspriset på den inhemska ryska marknaden och exportpriset på naturgas från Ryssland å ena sidan, och det pris som betalas av gemenskapsproducenterna å den andra. Sökanden kommenterade heller inte det faktum att de inhemska priserna på naturgas regleras i Ryssland och alltså inte rimligen kunde anses återspegla det pris som normalt betalas på marknader utan snedvridning. Även om det gaspris som sökanden betalar täcker leverantörens enhetskostnad för produktion och försäljning, är argumentet således irrelevant eftersom marknadspris på gas inte nödvändigtvis är direkt kopplat till produktions- och försäljningskostnaderna. Det pris som sökanden betalade för gas under undersökningsperioden regleras statligt och är betydligt lägre än prisnivån på icke reglerade marknader, vilket framgår av skäl 21. Detta argument måste därför avvisas.

- (25) Sökanden hävdade vidare att justeringen av gaspriset innebar att man använde en metod för fastställande av normalvärdet som inte föreskrivs i grundförordningen. Om de inhemska gaskostnaderna ersätts med kostnader enligt beräkningen skäl 22, och eftersom dessa kostnader utgör huvuddelen av de totala kostnaderna för den likadana produkten och därför även av det konstruerade normalvärdet, skulle normalvärdet fastställas på grundval av uppgifter från en tredje "representativ" marknad. Här argumenterade sökanden att endast följande metoder föreskrivs i grundförordningen för att fastställa normalvärdet när det gäller länder med marknadsekonomi: i) på grundval av det inhemska priset på den likadana produkten i normal handel eller, om det inte gäller normal handel, ii) på grundval av tillverkningskostnaden i ursprungslandet (plus ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinstmarginal) eller iii) representativa exportpriser för den likadana produkten till ett lämpligt tredjeland. Sökanden ansåg därför att normalvärdet inte bör fastställas på grundval av uppgifter från en representativ marknad i ett tredjeland.
- (26) Som framgår av skälen 18–42 bör det först noteras att normalvärdet fastställdes enligt den metod som anges i artikel 2.1–2.6 i grundförordningen. För att ta reda på om den inhemska försäljningen skedde i normal handel med avseende på pris (dvs. om den var lönsam) måste man först fastställa om sökandens kostnader var en tillförlitlig grundval enligt artikel 2.5 i grundförordningen. Endast efter det att kostnaderna har beräknats på ett tillförlitligt sätt kan man avgöra vilken metod som bör användas för att fastställa normalvärdet. Det stämmer alltså inte att man inför en ny metod för att fastställa normalvärdet genom att beräkna tillförlitliga kostnader enligt artikel 2.5 i grundförordningen. Importörens argument beträffande detta måste därför avvisas.
- (27) Sökanden hävdade vidare att även om en justering skulle göras av dess kostnader för naturgas på den inhemska marknaden, var priset i Waidhaus för rysk naturgas inte en tillförlitlig grund för en sådan justering eftersom det priset fastställs enligt långsiktiga gaskontrakt enligt vilka prisbildningen knyts till oljeproduktpriserna och således inte har något samband med kostnaderna för att producera och leverera gas till sökanden i Ryssland. Dessutom hävdade sökanden att priset i Waidhaus för rysk gas inte är tillförlitligt eftersom det påverkas av alltför höga och eventuellt icke konkurrenskraftiga inhemska priser på gas i Tyskland, vilket för närvarande utreds av de tyska konkurrensmyndigheterna.
- (28) För det första bör det noteras att ett av de främsta kriterierna för valet av grundval för beräkningen av gaspriserna var att det på ett rimligt sätt återspeglar det pris som normalt betalas på marknader utan snedvridning. Detta villkor har utan tvekan uppfyllts i fråga om priserna i Waidhaus. De största volymerna av gasimporten från Ryssland sker också via Waidhaus, som alltså är en lämplig grundval för en justering. Waidhaus ansågs därför vara en representativ marknad och en rimlig grundval av beräkningen av gaspriser enligt artikel 2.5 i grundförordningen. För det andra är det, som också framgår av skäl 24, dessutom irrelevant om priset bestäms av kostnaderna eller inte, förutsatt att det på ett rimligt sätt återspeglar det pris som normalt betalas på en marknad utan snedvridning. När det gäller priserna på den gas som importeras via Waidhaus finns det inte några tecken på statlig inblandning i prisbildningen, och detta villkor uppfylls därför. När det gäller påståendet om icke konkurrenskraftiga inhemska priser på gas i Tyskland bör det också noteras att Bundeskartellamts utredning, som sökanden hänvisar till, fortfarande pågår och att inga slutsatser har dragits. Denna undersökning gäller dessutom de priser som de största tyska gasdistributörerna tar ut på den tyska inhemska marknaden, och inte det pris som de betalar för gas som importeras från Ryssland. Tvärt emot sökandens påstående finns det inte nödvändigtvis ett samband mellan dessa två priser eftersom gasdistributörernas ekonomiska intresse är direkt motsatt kundernas. Det kan därför förutsättas att distributörerna vill hålla återförsäljningspriset så högt som möjligt, samtidigt som det är i deras ekonomiska intresse att hålla inköpspriset så lågt som möjligt för att maximera vinsten. Sökandens argument att de tyska etablerade gasföretagen inte har något incitament att förhandla till sig låga priser på den ryska gas som importeras via Waidhaus är bara ett påstående gripet ur luften. Dessa argument avvisades därför.
- (29) Sökanden hävdade också att en eventuell justering av dess kostnader för naturgas på den inhemska marknaden bör göras på grundval av icke-reglerade gaspriser i Ryssland. Det faktum att kommissionen kunde ha valt en annan grundval för beräkningen innebär inte att valet av Waidhaus är orimligt. Det främsta kriteriet för valet av grundval för beräkning av gaspriset är att det på ett rimligt sätt återspeglar det pris som normalt betalas på marknader utan snedvridning. Detta villkor har utan tvekan uppfyllts i fråga om priserna i Waidhaus. Det faktum att endast mindre mängder gas såldes till icke reglerade priser på den inhemska marknaden under undersökningen och att dessa priser låg betydligt närmare det reglerade inhemska priset än det fria exportpriset tyder starkt på att dessa icke reglerade priser hade snedvridits av de gällande reglerade priserna. De oreglerade priserna på den inhemska marknaden kunde därför inte användas.

- (30) Sökanden hävdade vidare att de inhemska priserna på naturgas i Ryssland, som är statligt reglerade, hela tiden stiger och är på väg att uppnå en nivå där de täcker produktionskostnaderna. Priset på den inhemska marknaden kan därför inte anses icke konkurrenskraftigt eller orimligt lågt.
- (31) Detta argument är omotiverat eftersom det korrekta kriteriet för att välja en representativ marknad inte är hurvida priserna är lönsamma, utan om de på ett rimligt sätt återspeglar det pris som normalt betalas på marknader utan snedvridning (se skäl 29). Det är inte fallet när det gäller statligt reglerade priser. Detta påstående strider också mot offentliga uttalanden av den ryska gasleverantören (som bekräftas i företagets offentliggjorda reviderade räkenskaper) om att de ryska inhemska gaspriserna inte täcker kostnaderna för produktion, transport och försäljning. Därför avvisades detta argument.
- (32) Sökanden föreslog vidare att de ryska exportpriserna till marknader i grannländerna skulle användas som en alternativ grundval för justeringen, dock utan att lämna någon ytterligare information eller bevisning om dessa marknader. De ryska priserna på gasexporten till de baltiska staterna, för vilken viss prisinformation fanns tillgänglig, ansågs inte tillräckligt representativa eftersom exportvolymerna till dessa länder var relativt små. Dessutom fanns inga uppgifter tillgängliga om transport- och distributionskostnader, och därför kunde man inte fastställa några tillförlitliga priser på exporten till de baltiska staterna. Dessa priser kunde därför inte användas som grundval för justeringen.
- (33) Sökanden hävdade dessutom att om det exportpris som tillämpas i Waidhaus skulle användas, borde den ryska exporttullen, som tillämpas på all export, ha dragits av priset i Waidhaus, eftersom det inte var en kostnad på den inhemska marknaden.
- (34) Det marknadspris som tillämpas i Waidhaus, som anses vara en representativ marknad enligt artikel 2.5 i grundförordningen, är priset efter exportavgifter och inte priset före sådana avgifter. Ur köparnas perspektiv är det priset som tas ut i Waidhaus som är relevant, och därför är det irrelevant hur stor andel av det priset som utgörs av exportavgift och hur stor andel som betalas till gasleverantören. Gasleverantören kommer alltid att försöka maximera priset och alltså ta ut det högsta pris som kunderna är villiga att betala. Eftersom det priset alltid är betydligt högre än produktionskostnaderna, och gasleverantören kan ta hem enorma vinster, påverkas prisbildningen inte främst av storleken på exportavgiften utan av det pris som kunderna är villiga att betala. Det konstaterades därför att det är priset inklusive exportavgifter, och inte priset före sådana avgifter, som är det pris som bestäms av marknaden utan att påverkas av snedvridningar. Sökandens argument avvisades därför.
- (35) Sökanden hävdade här också att pålägget för den lokala distributören inte borde läggas till det exportpris som tillämpas i Waidhaus, eftersom distributörernas vinst redan ingår i priset i Waidhaus. Sökanden framhöll att de lokala distributörerna i Ryssland var helägda dotterbolag till gasleverantören och att vinsterna därför skulle räknas in två gånger om de lades till priset. Sökanden hävdade också att det faktum att Ryssland har en naturlig komparativ fördel bör beaktas. Eftersom det finns stor tillgång på gas i Ryssland men inte i gemenskapen är det naturligt att de inhemska priserna i Ryssland är lägre än exportpriset på gas, och detta borde ha beaktats vid justeringen av gaspriserna på den inhemska marknaden.
- (36) Det noteras först att pålägget för de lokala distributörerna inte bara innefattar företagets vinstmarginal utan även deras kostnader mellan inköp och återförsäljning av naturgasen.
- (37) Dessutom var det inte längre möjligt att kontrollera detta påstående. Orsaken till detta var att gasleverantören i Ryssland och dess dotterbolag inte ingick i denna undersökning och att det därför inte fanns tillräcklig information om organisationen och dess kostnadsstruktur. Det noteras också att situationen i Ryssland i detta avseende, bl.a. på grund av den nära kopplingen mellan gasleverantören och den ryska staten, inte är tillräckligt transparent för att medge tillgång till den bevisning som krävs.

- (38) Bevisbördan ligger hos sökanden, som inte har kunnat lämna ytterligare information eller bevisning som visar om och, i så fall, i vilken utsträckning distributionskostnaden ingick i priset i Waidhaus. Eftersom inhemska kunder köpte gas från lokala leverantörer måste man dock anta att de måste betala lokala distributionskostnader som inte i sig ingår i det ojusterade priset i Waidhaus. I det här skedet konstaterades det därför att justeringen var motiverad, och argumentet avvisades därför.
- (39) Gemenskapens institutioner ansåg dock även att denna justering kan ha en betydande inverkan på beräkningen av dumpningsmarginalen. Med tanke på den särskilda situation som beskrivs i skäl 37 konstaterades det därför att kommissionen kan överväga att återuppta undersökningen i detta avseende om sökanden lämnar in tillräcklig kontrollerbar bevisning.
- (40) När det gäller påståendet om Rysslands komparativa fördel i fråga om tillgången på naturgas bör det noteras att den främsta anledningen (som anges i skäl 28) för valet av priserna i Waidhaus som grundval för beräkningen av gaspriset är att de på ett rimligt sätt återspeglar det pris som normalt betalas på marknader utan snedvridning. De förhållanden som råder på den inhemska marknaden är irrelevanta i sammanhanget. Argumentet måste alltså avvisas.
- (41) Försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader samt vinst kunde inte fastställas på grundval av den första meningen i inledningsfrasen i artikel 2.6 i grundförordningen, eftersom sökanden efter justeringen av de gaskostnader som avses i skäl 22 inte hade någon representativ försäljning på hemmamarknaden av den berörda produkten vid normal handel enligt artikel 2.4 i grundförordningen. Artikel 2.6 a i grundförordningen kunde inte tillämpas, eftersom endast sökanden omfattas av undersökningen. Inte heller artikel 2.6 b var tillämplig, eftersom naturgas är den utan tvekan viktigaste råvaran för produkter i samma generella produktkategori, och tillverkningskostnaden därför sannolikt skulle ha behövt justeras av de orsaker som anges i skäl 21 ovan. I denna interimsoversyn framkom ingen information som gjorde det möjligt att kvantifiera en sådan justering på ett korrekt sätt och att fastställa försäljnings- och administrationskostnaderna, de andra allmänna kostnaderna och vinstmarginalen vid försäljning av dessa produkter efter justeringen. Därför fastställdes försäljnings- och administrationskostnaderna, de allmänna kostnaderna samt vinsten i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen på grundval av en rimlig metod.
- (42) Härvid användes offentligt tillgängliga uppgifter om större företag som är verksamma inom kvävegödselmedelssektorn. Man fann att motsvarande uppgifter från nordamerikanska (Förenta staterna och Kanada) producenter torde vara de mest lämpliga för undersökningens ändamål, eftersom det är lätt att få tag på pålitliga och fullständiga offentliga uppgifter om den finansiella situationen för börsnoterade företag i den delen av världen. För den nordamerikanska marknaden kunde man också konstatera att företagen avsatte stora volymer på hemmamarknaden och att det förekom en betydande konkurrens från både inhemska och utländska företag. Därför fastställdes försäljnings- och administrationskostnaderna, de allmänna kostnaderna samt vinsten på grundval av vägda genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader samt vinst för tre nordamerikanska producenter, som hörde till de största företagen i gödselmedelssektorn när det gällde försäljning i Nordamerika av samma generella produktkategori (kvävehaltiga gödselmedel). Dessa tre producenter ansågs vara representativa för kvävegödselmedelssektorn (cirka 78,15 % av omsättningen inom denna sektor föll på dessa företag). Likaså ansågs deras försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader samt vinst vara representativa för vad framgångsrika företag i den sektorn normalt hade. Det finns inget som tyder på att den vinstmarginalen skulle vara högre än den vinstmarginal som de ryska producenterna normalt hade på sin försäljning av produkter inom samma generella produktkategori på den inhemska marknaden.

3. Exportpris

- (43) Som nämns ovan i skäl 13 hade sökanden ingen exportförsäljning av karbamidammoniumnitratlösningar till gemenskapen under undersökningsperioden. Av de skäl som anges i skälen 14–17 ansågs det därför lämpligt att undersöka sökandens prisbeteende på andra exportmarknader för att beräkna dumpningsmarginalen. I tillkännagivandet om inledande ansågs Förenta staterna vara en lämplig marknad att jämföra med, eftersom landet är sökandens viktigaste exportmarknad med över 70 % av sökandens exportvolym under undersökningsperioden.

- (44) Ingen av de berörda parterna kommenterade valet av Förenta staterna som den mest lämpliga marknaden att jämföra med. Undersökningen visade att den amerikanska marknaden för karbamidammoniumnitratlösningar är den mest lämpliga att jämföra med eftersom EU och Förenta staterna är de två viktigaste marknaderna för karbamidammoniumnitratlösningar i världen och är jämförbara när det gäller både volym och pris.
- (45) Eftersom exportförsäljningen till Förenta staterna under undersökningsperioden skedde via en närstående handlare i Schweiz måste exportpriset fastställas enligt artikel 2.9 i grundförordningen. Exportpriset konstruerades därför på grundval av de exportpriser som faktiskt betalats eller skulle betalas till sökanden av den första oberoende kunden i Förenta staterna, som är företagets största exportmarknad. Från dessa priser gjordes ett avdrag för en teoretisk provision som motsvarande pålägget för den närstående handlaren, som kan anses ha rollen av en handlare som agerar på provisionsbasis.

4. Jämförelse

- (46) Normalvärdet och exportpriset jämfördes fritt fabrik. För att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset skulle bli rättvis gjordes justeringar för att beakta olikheter som påverkade priserna och prisernas jämförbarhet, i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen. Där så var tillämpligt och med stöd av verifikationer gjordes därför justeringar för olikheter i transport-, hanterings- och lastningskostnader och därmed sammanhängande kostnader.

5. Dumpningsmarginal

- (47) Dumpningsmarginalen fastställdes i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset.
- (48) Denna jämförelse visade att dumpningsmarginalen var 33,95 %, uttryckt som andel av cif-priset vid den nordamerikanska gränsen före tull.

6. Varaktigheten hos omständigheterna under undersökningsperioden

- (49) I enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen undersökte man om de omständigheter som låg till grund för beräkningen av den aktuella dumpningsmarginalen hade förändrats och om förändringen var av varaktig natur.
- (50) Det fanns inga tecken som tydde på att normalvärdet eller det exportpris som fastställts för sökanden i denna undersökning inte kunde anses ligga på en varaktig nivå. Även om det kunde hävdas att prisutvecklingen för naturgas som den viktigaste råvaran kunde påverka normalvärdet i betydande utsträckning, ansågs det att en prisökning skulle få konsekvenser för alla aktörer på marknaden och därför påverka både normalvärdet och exportpriset.
- (51) Sökandens exportpris till Förenta staterna, dess största exportmarknad, under undersökningsperioden konstaterades ligga på ungefär samma nivå som dess exportpris till andra länder.
- (52) Det finns därför anledning att anta att den fastställda dumpningsmarginalen är baserad på ändrade omständigheter av varaktig natur.
- (53) Vid denna översyn framkom dessutom inga tecken på eller bevis för att grundvalen för fastställande av nivån för undanröjande av skada i den ursprungliga undersökningen skulle komma att förändras väsentligt inom överskådlig framtid.
- (54) Även om dessa omständigheter hade förändrats sedan de slutgiltiga tullarna infördes, vilket ledde till en högre dumpningsmarginal under undersökningsperioden jämfört med den ursprungliga undersökningsperioden, och även om det finns anledning att tro att den fastställda dumpningsmarginalen är baserad på ändrade omständigheter av varaktig natur, bör den gällande antidumpningstullen bibehållas på samma nivå. Som framgår av skälen 55 och 56 infördes de slutgiltiga antidumpningstullarna på en nivå som motsvarar den nivå för undanröjande av skada som konstaterades vid den ursprungliga undersökningen.

D. AVSLUTANDE AV ÖVERSYNEN

- (55) Det erinras om att den slutgiltiga tullen i den ursprungliga undersökningen i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen och enligt vad som anges i skäl 49 i rådets förordning (EG) nr 1995/2000 fastställdes till den konstaterade nivån för undanröjande av skada, som var lägre än dumpningsmarginalen, eftersom det konstaterades att en sådan lägre tull skulle vara tillräcklig för att undanröja skadan för gemenskapsindustrin. Mot bakgrund av detta bör den tull som fastställs i denna översyn inte vara högre än den skademarginal som fastställdes i den ursprungliga undersökningen.
- (56) Någon individuell skademarginal kan inte fastställas i denna partiella interimsoversyn, eftersom den endast gäller undersökning av dumpning för sökandens del. Den dumpningsmarginal som fastställdes i denna översyn jämfördes med den skademarginal som fastställdes i den ursprungliga undersökningen. Eftersom den senare var lägre än den dumpningsmarginal som konstaterades i denna undersökning bör denna översyn avslutas utan att de gällande antidumpningsåtgärderna ändras.

E. ÅTAGANDEN

- (57) Sökanden uttryckte ett intresse för att göra ett åtagande men lämnade inte in ett tillräckligt väl underbyggt erbjudande om åtagande inom de tidsfrister som fastställs i artikel 8.2 i grundförordningen. Kommissionen kunde följaktligen inte godta något erbjudande om åtagande. Flera komplexa frågor, nämligen 1) de instabila priserna för den berörda produkten, som skulle kräva någon form av indexering av minimipriser och som inte förklaras helt av den huvudsakliga kostnadsfaktorn, och 2) den särskilda marknadssituationen för den berörda produkten (bl.a. att det inte förekom någon import från den exportör som ingår i undersökningen under undersökningsperioden) tyder på att man bör överväga om ett åtagande kombinerat med ett indexerat minimipris och ett kvantitativt tak skulle kunna fungera.

- (58) Som anges ovan kunde sökanden på grund av dessa komplexa frågor inte lämna in ett godtagbart åtagande inom den fastställda tidsfristen. Med tanke på detta anser rådet att sökanden som undantag bör tillåtas att färdigställa sitt erbjudande om åtagande efter den tidsfristen, men inom tio kalenderdagar efter det att denna förordning trätt i kraft.

F. MEDDELANDE

- (59) De berörda parterna fick meddelande om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka man avser att avsluta den pågående översynen och upprätthålla den befintliga antidumpningstullen på import av den berörda produkten som sökanden producerar. Samtliga parter gavs möjlighet att framföra sina synpunkter. Kommissionen beaktade de synpunkter som var motiverade och stöddes av bevisning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Den partiella interimsoversynen av de gällande antidumpningsåtgärderna på import av blandningar av karbamid och ammoniumnitrat lösta i vatten eller ammoniak med ursprung i Ryssland, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 3102 80 00, vilken inleddes enligt artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 384/96, avslutas härmed utan att de gällande åtgärderna ändras.

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 mars 2008.

På rådets vägnar

D. RUPEL

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 239/2008

av den 17 mars 2008

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av koks av stenkol i bitar med en diameter över 80 mm (koks 80+) med ursprung i Folkrepubliken Kina och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ ("grundförordningen"), särskilt artikel 9,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. PRELIMINÄRA ÅTGÄRDER

- (1) Den 20 december 2006 offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande ⁽²⁾ om inledande av ett antidumpningsförfarande avseende import till gemenskapen av koks av stenkol i bitar med en diameter över 80 mm (koks 80+) med ursprung i Folkrepubliken Kina ("Kina"). Den 19 september 2007 införde kommissionen genom förordning (EG) nr 1071/2007 ⁽³⁾ ("förordningen om preliminär tull") en preliminär antidumpningstull på import av koks 80+ med ursprung i Kina.
- (2) Förfarandet inleddes med anledning av ett klagomål som ingavs av tre gemenskapstillverkare, som svarar för ca 40 % av gemenskapens sammanlagda produktion av koks 80+. Den angivna mängden "mer än 30 %" som nämndes i skäl 2 i förordningen om preliminär tull är en underskattning, och efter ytterligare undersökning framkom det att klagandena i själva verket står för 40 % av gemenskapens sammanlagda produktion.
- (3) Som det anges i skäl 12 i förordningen om preliminär tull omfattade undersökningen om dumpning och skada perioden från och med den 1 oktober 2005 till och med

den 30 september 2006 ("undersökningsperioden" eller "UP"). När det gäller de tendenser som är av betydelse för skadebedömningen undersökte kommissionen uppgifter för perioden från och med den 1 januari 2003 till och med slutet av undersökningsperioden ("skadeundersökningsperioden").

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

- (4) Efter det att en preliminär antidumpningstull hade införts på import av koks 80+ med ursprung i Kina lämnade ett antal berörda parter skriftliga synpunkter. De parter som så önskade gavs även tillfälle att bli hörda.
- (5) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som ansågs nödvändiga för dess slutgiltiga avgöranden. Bland annat gjorde kommissionen en fördjupad undersökning av aspekter rörande gemenskapens intresse. Efter det att de provisoriska åtgärderna införts genomfördes ytterligare ett kontrollbesök på följande företag:
  - La Fonte Ardennaise, Vivier-Au-Court, Frankrike – användare i gemenskapen.
- (6) Dessutom gjordes ett besök för att samla information hos sammanslutningen av de europeiska gjuteriförbunden, CAEF (Committee of Associations of European Foundries) i Düsseldorf, Tyskland. För att klargöra vissa påstådda problem med tillämpningen gjordes även ett besök hos tullmyndigheterna i Antwerpen, Belgien och i Duisburg, Tyskland.
- (7) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera införandet av en slutgiltig antidumpningstull på import av koks 80+ med ursprung i Kina och slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära tullen. De gavs även möjlighet att inom en viss tid efter denna underrättelse inkomma med synpunkter.
- (8) De muntliga och skriftliga synpunkter som de berörda parterna lämnade togs under övervägande och slutsatserna modifierades där så var lämpligt på grundval av dessa synpunkter.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2117/2005 (EUT L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EUT C 313, 20.12.2006, s. 15.

⁽³⁾ EUT L 244, 19.9.2007, s. 3.

C. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

- (9) Eftersom inga övriga synpunkter har lämnats beträffande den berörda produkten och den likadana produkten, bekräftas undersökningsresultaten i skälen 13–17 i förordningen om preliminär tull.
- (10) Mot denna bakgrund dras slutgiltigt slutsatsen att den berörda produkten och koks 80+ som framställts och sålts i det jämförbara landet och den som framställts och sålts i gemenskapen av gemenskapsindustrin är likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

D. DUMPNING

- (11) Eftersom det inte inkommit några synpunkter om samarbetsviljan, bekräftas valet av jämförbart land och det fastställda normalvärdet i skälen 18–28 i förordningen om preliminär tull.
- (12) När det gäller prisjämförelsen motsatte sig den enda samarbetsvilliga exportören att kommissionen avslagit dess begäran att ta hänsyn till den ytterligare siktningen i dumpningsberäkningen, och hävdade att en liknande begäran hade beaktats vid beräkningen av skadan. Klagomålet godtogs därför och normalvärdet justerades ytterligare.
- (13) Uppskattningen av hur stor justering som skulle göras för skillnader i fysikaliska egenskaper på det preliminära stadiet har setts över så att den ska återspegla värdet på skillnaderna i värmevärde och storlek mellan den produkt som framställts i det jämförbara landet och den kinesiska exporterade produkten.
- (14) Eftersom inga andra synpunkter inkommit i detta avseende, bekräftas undersökningsresultaten i skälen 29–31 i förordningen om preliminär tull.
- (15) I enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen fastställdes den slutgiltiga dumpningsmarginalen på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet fritt fabrik och det vägda genomsnittliga exportpriset fritt fabrik. Efter det att de justeringar som anges i skälen 12 och 13 hade gjorts, uppgick den reviderade slutgiltiga landsomfattande dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av priset cif vid gemenskapens gräns, före tull, till 61,8 %.

E. SKADA**1. Produktion i gemenskapen och gemenskapsindustrin**

- (16) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande definitionen av produktionen i gemenskapen och gemenskapsindustrin, bekräftas undersökningsresultaten i skälen 34 och 35 i förordningen om preliminär tull.

2. Förbrukningen i gemenskapen

- (17) Såsom anges i skäl 36 i förordningen om preliminär tull fortsatte kommissionen sin undersökning, särskilt när det gällde ett inslag i förbrukningen i gemenskapen, nämligen importvolymen under skadeundersökningsperioden. Inga nya eller underbyggda uppgifter eller argument har dock inkommit. Därför bekräftas skälen 36 och 37 i förordningen om preliminär tull, eftersom det inte heller framförts några klagomål från berörda parter som ifrågasätter metoden för att fastställa förbrukningen i gemenskapen.

3. Import från det berörda landet**a) Den berörda importens volym och marknadsandel; importpriser**

- (18) Såsom anges i skälen 36 och 41 i förordningen om preliminär tull, fortsatte kommissionen sin undersökning av importvolym och priser under skadeundersökningsperioden. Skäl 42 i förordningen om preliminär tull innehåller ett skrivfel, eftersom priserna sjönk med 43 % från 2004 till undersökningsperioden, och inte med 35 % som det står i det skälet.

- (19) Inga nya underbyggda uppgifter har dock framkommit om importvolym och priser. Därför bekräftas skälen 38–42 i förordningen om preliminär tull, eftersom det inte heller framförts några klagomål från berörda parter som ifrågasätter metoden för att fastställa volymen och priset på den berörda importen.

b) Prisunderskridande

- (20) Den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren och en användare hävdar att för att beräkningen av prisunderskridandet ska vara rättvis vid jämförelsen av gemenskapsindustrins priser på den likadana produkten och importpriserna på den berörda produkten, bör en justering göras för skillnader i fysikaliska egenskaper. Men även om koks 80+ från vissa gemenskapstillverkare, enligt påståenden från gemenskapstillverkare, hypotetiskt sett skulle kunna ha ett högre pris på grund av särskilda kvalitetsegenskaper, visar kommissionens uppgifter att användarna inte betalar mer för de så kallade bättre kvalitetsegenskaperna, särskilt när det förekommer ett

pristryck orsakat av dumpning. Enligt dessa tillverkare inom gemenskapsindustrin grundas användarindustrins inköpsbeslut i stället enbart på det pris som anges för den kinesiska produkten. Det finns därför ingen anledning att göra några justeringar för skillnader i fysikaliska egenskaper. Eftersom det framgick av de kontrollerade uppgifter som de berörda parterna lagt fram att det finns skillnader i fukthalt, aska, luftburna partiklar och svavelinnehåll mellan den likadana produkten och den berörda produkten, som under normala marknadsvillkor kunde förväntas ha en effekt på priserna, godtogs den samarbetsvilliga kinesiska tillverkarens och användarens begäran, och en ytterligare justering gjordes för att beakta dessa skillnader.

- (21) För att kunna jämföra den berörda produkten och den koks 80+ som framställs av gemenskapsindustrin i samma handelsled, gjordes utöver justeringen av de kostnader efter importen som tillkom för importörerna i gemenskapen och som nämndes i skäl 43 i förordningen om preliminär tull, även en justering för kostnader för lossning vid beräkningen av prisunderskridandet. Av tydlighetsskäl bör det också nämnas att det gjordes en justering för vinstmarginalen för icke-närstående importörer vid beräkningen av prisunderskridandet redan på det preliminära stadiet, även om detta inte preciserades i skäl 43 i förordningen om preliminär tull. Denna justering har gjorts med utgångspunkt i den konstaterade lönsamhet som den samarbetsvilliga icke-närstående importören rapporterade under undersökningsperioden, dvs. mellan 5 och 10 % ⁽¹⁾.
- (22) Den preliminära marginalen för Kinas prisunderskridande justerades därefter och slutsatsen drogs att den berörda produkten med ursprung i Kina under undersökningsperioden såldes i gemenskapen till priser som underskred gemenskapsindustrins försäljningspriser med 5,7 %.

4. Gemenskapsindustrins situation

- (23) Eftersom det inte inkommit några nya och underbyggda uppgifter eller argument beträffande produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, lager, investeringar eller dumpningsmarginalens storlek, bekräftas resultaten i skälen 46–50, 53–54 och 60–61 i förordningen om preliminär tull.

a) Försäljningspriser i gemenskapen

- (24) De försäljningspriser i gemenskapen som anges i skäl 51 i förordningen om preliminär tull har korrigerats och

framgår av nedanstående tabell. De smärre revideringarna påverkar inte de slutsatser som dragits rörande gemenskapens försäljningspriser i skälen 51 och 52 i förordningen om preliminär tull.

	2003	2004	2005	UP
Pris per enhet på gemenskapsmarknaden (i euro/ton)	154	191	243	198
Index (2003 = 100)	100	124	158	129

b) Lönsamhet, räntabilitet, kassaflöde och kapitalanskaffningsförmåga

- (25) Lönsamhetsberäkningen i förordningen om preliminär tull sågs över och ett fel rättades till. De korrekta siffrorna framgår av tabellen nedan och påverkar inte slutsatserna om gemenskapsindustrins lönsamhetsutveckling överlag, även om de visar en ännu mer försvagad gemenskapsindustri, med en lönsamhet som sjönk drastiskt från 16,2 % 2005 till – 3,8 % under undersökningsperioden. Efter den korrigeringen justerades även räntabiliteten, uttryckt som vinst i procent av investeringarnas bokförda värde (netto). Kassaflödet är detsamma som i förordningen om preliminär tull, men av tydlighetsskäl anges uppgifterna ändå i tabellen nedan.

	2003	2004	2005	UP
Lönsamhet av försäljning i EU till icke-närstående kunder (i % av nettoförsäljningen)	8,1 %	15,0 %	16,2 %	– 3,8 %
Index (2003 = 100)	100	185	200	– 47
Räntabilitet (avkastning i % av investeringarnas bokförda värde netto)	2,2 %	19,2 %	13,3 %	– 13,3 %
Index (2003 = 100)	100	460	340	– 180
Kassaflöde (i tusen euro)	17 641	13 633	34 600	4 669
Index (2003 = 100)	100	77	196	26

⁽¹⁾ Av sekretessskäl anges uppgiften endast i form av intervall.

- (26) Eftersom det inte inkommit några nya synpunkter på detta, bekräftas härmed slutsatserna om gemenskapsindustrins kapitalanskaffningsförmåga i skäl 58 i förordningen om preliminär tull.

c) *Sysselsättning, produktivitet och löner*

- (27) De siffror för produktiviteten hos gemenskapsindustrins anställda som anges i skäl 59 i förordningen om preliminär tull har korrigerats och framgår av nedanstående tabell. Dessa korrigerade uppgifter visar att produktiviteten hos gemenskapsindustrins anställda mätt som produktion (i ton) per sysselsatt person och år, ökade något mellan 2003 och undersökningsperioden. Av tydlighets-skäl är dessutom uppgifterna för arbetskraftskostnaderna per anställd och år mer detaljerade än i förordningen om preliminär tull.

	2003	2004	2005	UP
Antal anställda	680	754	734	767
Index (2003 = 100)	100	111	108	113
Produktivitet (i ton per anställd)	1 211	1 348	1 299	1 266
Index (2003 = 100)	100	111	107	105
Årliga arbetskraftskostnader per anställd (i euro)	28 096	27 784	29 453	30 502
Index (2003 = 100)	100	99	105	109

5. Slutsats om skada

- (28) Efter det att förordningen om preliminär tull meddelats, hävdade en användare med hänvisning till skälen 64 och 67 i förordningen om preliminär tull att kommissionen hade grundat sina preliminära slutsatser om skada – och därmed också orsakssambandet – uteslutande på vissa marknadsindikatorers påstådda negativa utveckling under en mycket kort tid i stället för att bedöma skadan över en tre- till fyraårsperiod, som är brukligt. Användaren grundade sitt påstående på antagandet att gemenskapsindustrin inte led någon skada fram till slutet av 2005, eftersom de tidigare åtgärderna tilläts löpa ut vid 2005 års utgång. Eftersom undersökningsperioden löpte ut i september 2006, skulle det betyda att den skada som

gemenskapsindustrin lidit endast skulle ha förekommit under några månader 2006.

- (29) Med anledning av detta kan noteras att skäl 64 i förordningen om preliminär tull, där det hänvisas till utvecklingen för vissa skadeindikatorer från 2005 till undersökningsperioden, måste läsas tillsammans med det föregående skäl 63, där utvecklingen för skadeindikatorerna fram till 2005 kommenteras. Det framgår tydligt av dessa skäl om skadeindikatorer i förordningen om preliminär tull att kommissionen följde normal praxis och undersökte utvecklingen av skadeindikatorerna under nästan fyra års tid, dvs. från början av 2003 till september 2006. Såsom anges i skäl 63 var 2004 ett exceptionellt år på marknaden för koks 80+ orsakat av bristande utbud på marknaden på grund av ringa import från Kina och nedläggning av andra anläggningar som tidigare framställt koks 80+ i gemenskapen. Ingen berörd part har ifrågasatt den ovanliga marknadssituationen 2004, som fortfarande återspeglades i det efterföljande årets indikatorer. Det är just eftersom 2004 och 2005 års toppar är att betrakta som exceptionella som kommissionen i detta fall har varit tvungen att lägga särskild vikt vid skadeindikatorernas utveckling mellan 2003 och undersökningsperioden. De viktigaste finansiella indikatorerna, i synnerhet lönsamheten, sjönk ju drastiskt inte bara mellan 2005 och undersökningsperioden utan även om man jämför 2003 med undersökningsperioden.
- (30) Att dra slutsatser om situationen för gemenskapsindustrin i slutet av 2005 av det faktum att gemenskapstillverkarna inte fullföljde en begäran om översyn vid utgången av de tidigare åtgärdernas giltighetstid vore att betrakta som rena spekulationer.
- (31) Därför måste påståendet att kommissionen analyserat skadebilden endast för några månader under 2006 tillbakavisas.

- (32) De ovan reviderade faktorerna, dvs. lönsamhet, avkastning på investeringar och gemenskapsindustrins produktivitet, påverkar inte den utveckling som beskrivs i förordningen om preliminär tull. Den reviderade underskridandemarginalen låg fortfarande klart över minimivån. På grundval av detta anses det att undersökningsresultaten i förordningen om preliminär tull beträffande den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit inte ändrats. Eftersom det inte inkommit några nya och underbyggda uppgifter eller argument, bekräftas därför undersökningsresultaten slutgiltigt.

F. ORSAKSSAMBAND

1. Verknningar av den dumpade importen

- (33) Såsom nämndes i skäl 22 dras slutgiltigt slutsatsen att genomsnittspriserna på importen från Kina under undersökningsperioden underskred gemenskapsindustrins genomsnittspriser med 5,7 %. Revideringen av prisunderskridandemarginalen påverkar inte slutsatserna om verkningarna av den dumpade importen i skälen 67–69 i förordningen om preliminär tull.

2. Växelkursfluktuationer

- (34) En användare hävdade att marknadsutvecklingen efter undersökningsperioden visar att den situation som rådde under undersökningsperioden var exceptionell och att priserna började stiga igen efter undersökningsperioden. Denna användare hävdade att den tillfälliga prisnedgången under undersökningsperioden till stor del berodde på US-dollararnas svaga växelkurs gentemot euron, att priserna på koks 80+ i allmänhet uttrycks i US-dollar på världsmarknaderna och att det är svårt att justera priserna, som i regel förhandlas årsvis, till det nya valutäläget. Undersökningen har visat att gemenskapsindustrins försäljningspriser inom EU i regel uttrycks i euro eller i andra europeiska valutor, och inte i US-dollar. Den påstådda utvecklingen med högre priser efter undersökningsperioden, som skulle sammanfalla med en ännu svagare US-dollar i förhållande till euron, stämmer heller inte med resonemanget att sjunkande priser på koks 80+ orsakades av en negativ utveckling för växelkursen mellan US-dollar och euron.

3. Självförvårdad skada

- (35) En användare hävdade att den skada som gemenskapsindustrin påstås ha lidit på grund av sjunkande priser huvudsakligen berodde på den aggressiva prispolitik som vissa europeiska tillverkare bedrivit genom att sälja till priser som låg under priserna på importen från Kina. Undersökningen har dock inte visat att det skulle ha förekommit någon "aggressiv prispolitik" mellan europeiska tillverkare. Det framkom att det i huvudsak är de regionala marknaderna och inte EU-marknaden överlag som berörs av konkurrensen mellan de europeiska tillverkarna, eftersom tillverkarna på grund av höga transportkostnader vanligtvis säljer produkten i sitt närområde. Om vissa tillverkare har tagit ut lägre priser har det således inte skadat andra europeiska tillverkare. Att vissa europeiska tillverkare konkurrerar med varandra betyder inte att de dumpade priserna på importen från Kina inte har tvingat dessa tillverkare att bjuda under varandra ännu mer än vad de skulle ha gjort om de kinesiska tillverkarna konkurrerade på rättvisa villkor, och därmed sälja produkten till ohållbara priser.

- (36) Denna användare hävdade också att det var gemenskapstillverkarna och inte importen från Kina som i första hand drog nytta av den ökade förbrukningen från 2003 till undersökningsperioden. Så kan vara fallet i absoluta tal, men inte relativt sett: undersökningen visade att importen från Kina, vars marknadsandel var 24 % under 2003, fångade upp nästan hälften av den ökade förbrukningen från 2003 till undersökningsperioden.
- (37) Samma användare framhöll också att trots att förbrukningen ökade, så lyckades inte gemenskapsindustrin öka sin marknadsandel eftersom den inte ökade sin produktionskapacitet. Den ökade förbrukningen i gemenskapen måste därför tillgodoses genom import från Kina. Att gemenskapsindustrin inte ökade sin kapacitet i takt med att förbrukningen ökade kan snarare ses som en konsekvens av det osäkra investeringsklimat som berodde på prisnedgången på grund av dumpad import från Kina, än som en orsak till skada för gemenskapsindustrin.
- (38) Under undersökningsperioden hade gemenskapsindustrin en utnyttjad kapacitet på 120 000 ton som det inte lönade sig att utnyttja på grund av prisnedgången orsakad av importen från Kina. En gemenskapstillverkare minskade sin tillverkning avsevärt mellan 2005 och undersökningsperioden, och har sedan undersökningsperiodens slut helt lagt ner tillverkningen av koks 80+. Denna industris särskilda karaktär innebär att om man tillfälligt lägger ner tillverkningen så förstörs produktionsutrustningen (ugnar) och det skulle kräva stora ytterligare investeringar att starta upp den igen. På en marknad som kännetecknas av betydande prisnedgång lönade det sig inte att starta upp ugnar som stängts ner eller att bygga nya.
- (39) En berörd part hävdade dessutom att ökade arbetskraftskostnader var en viktig orsak till den skada som gemenskapsindustrin påstås ha lidit. Av undersökningen framkom emellertid att det ökade antalet anställda inom gemenskapsindustrin endast berodde på en tillverkare, som samtidigt ökade sin produktivitet. Antalet anställda hos övriga gemenskapstillverkare förblev relativt stabilt trots den minskade tillverkningen. Detta kan förklaras med tillverkningsprocessen inom denna industri, där den personal som krävs för att hålla igång produktionen är praktiskt taget densamma, oberoende av om företaget använder sin fulla kapacitet eller ej, vilket innebär att produktiviteten sjunker i takt med tillverkningen.

(40) Även om vissa gemenskapstillverkare har haft onödigt höga arbetskraftskostnader när tillverkningen har minskat, kan detta inte vara någon väsentlig skadeorsak med tanke på den minimala effekt som förändringarna i arbetskraftskostnader har haft på gemenskapsindustrins lönsamhet överlag. De ökade arbetskraftskostnaderna (1,8 miljoner euro) representerar till exempel mindre än en procentenhet av gemenskapsindustrins minskade lönsamhet, som sjönk från 16,2 % till - 3,8 % mellan 2005 och undersökningsperioden (ca 39 miljoner euro i minskad vinst).

4. Råvarupriser; naturliga nackdelar när det gäller tillgång till råvaror

(41) När det gäller råvarupriserna, som närmare beskrivs i skäl 75 i förordningen om preliminär tull, framgår det av reviderade beräkningar att den viktigaste råvaran vid produktion av koks 80+, kokskol, under skadeundersökningsperioden utgjorde ca 60 % av gemenskapsindustrins tillverkningskostnader för koks 80+.

(42) En berörd part hävdade att den ökade kostnaden för den viktigaste råvaran, kokskol, drabbade gemenskapsindustrin hårdare än den kinesiska industrin eftersom den senare hade lättillgängliga råvaror, vilket försämrar gemenskapsindustrins konkurrenskraft även om det inte förekommer någon dumpad import. Med tanke på de kinesiska exporterande tillverkarnas mycket begränsade samarbetsvilja kan det inte dras någon generell slutsats om hur lättillgängliga råvarorna är för de kinesiska exporterande tillverkarna. En gemenskapstillverkare, som står för en betydande del av den samlade tillverkningen i gemenskapen, använder lokalt utvunnet kokskol. Redan i skäl 76 i förordningen om preliminär tull noterades dessutom att gemenskapsindustrin fram till undersökningsperioden lyckades föra över de ökade råvarupriserna på försäljningspriserna. Enligt tillgängliga marknadsuppgifter använder även Kina importerade råvaror i viss utsträckning, eftersom landet importerar stora mängder kokskol från Australien.

(43) En annan berörd part antydde att analysen av orsakssambandet inte var korrekt, eftersom man tvivlade på att gemenskapsindustrin, som var lönsam 2003, hade kunnat göra sådana förluster under undersökningsperioden att den inte längre kunde täcka de höga råvarukostnaderna, trots att gemenskapsindustrins försäljningspriser mellan 2003 och undersökningsperioden ökade betydligt mer än råvarupriserna.

(44) Även om gemenskapsindustrins försäljningspriser var högre under undersökningsperioden än 2003 (se skäl 51 i förordningen om preliminär tull), var priserna på råvaror, som utgör den största delen av produktionskostnaderna, proportionellt sett ännu högre (se skäl 75 i förordningen om preliminär tull och skäl 41 ovan). Påståendet avvisas därför.

5. Slutsats om orsakssamband

(45) Eftersom inga ytterligare nya och underbyggda uppgifter eller argument har inkommit, bekräftas slutsatserna i skälen 67–80 i förordningen om preliminär tull, med undantag för de revideringar som gjorts av skälen 67 och 75 enligt vad som anges ovan.

(46) Med anledning av ovanstående bekräftas de preliminära undersökningsresultaten att det finns ett orsakssamband mellan den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit och den dumpade importen från Kina.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Utvecklingen efter undersökningsperioden

(47) Synpunkter om att vissa viktiga utvecklingstendenser efter undersökningsperioden måste beaktas har inkommit såväl från vissa gemenskapstillverkare som från den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren och från användare. Dessa synpunkter bygger bland annat på att marknadspriset för koks 80+ ökat avsevärt, både när det gäller importen från Kina och gemenskapsindustrins försäljningspriser.

(48) Enligt nämnda berörda parter beror de ökade importpriserna främst på vissa åtgärder som den kinesiska regeringen infört för att minska exporten av energiintensiva produkter, bl.a. koks, såsom höjda exportavgifter och en restriktiv tilldelning av exportlicenser. En användare hävdar att dessa åtgärder troligtvis kommer att bli långvariga med tanke på strukturförändringarna i Kinas politik, vilket innebär att delvis bearbetade energiprodukter som koks 80+ behålls på den inhemska marknaden för att

generera lokalt mervärde. Gemenskapstillverkarna vidhåller däremot att den rådande höga prisnivån är tillfällig och kan förändras när som helst på den kinesiska regeringens initiativ. Samma användare påstår också att gemenskapstillverkarnas lönsamhet för närvarande är god, eftersom försäljningspriserna stigit avsevärt efter undersökningsperioden. Enligt denna användare kommer priserna att fortsätta stiga under lång tid, eftersom förbrukningen ökat avsevärt inom stenuisindustrin samtidigt som produktionskapaciteten inte ökat inom EU och, framför allt, eftersom de drastiska förändringarna i Kinas politik har gjort att exporten från Kina minskat betydligt.

- (49) Om dels den begränsade kinesiska exporten, dels gemenskapsindustrins påstått goda lönsamhet verkligen skulle vara långsiktiga såsom användaren framhåller, talar detta emot att antidumpningsåtgärder införs, men även om den kinesiska regeringen har vidtagit åtgärder för att minska exporten av energiintensiva produkter finns det inga uppgifter som talar för att de åtgärderna skulle vara av bestående natur. Erfarenheter från tidigare år, särskilt 2004 och 2005, visar tvärtom att exportpolitiken kan ändras ganska snabbt. Dessutom ska, enligt artikel 6.1 i grundförordningen, uppgifter om dumpning och skada avseende en period som infaller efter undersökningsperioden normalt inte beaktas.
- (50) Att priserna på importen av koks 80+ från Kina har ökat avsevärt konstaterades emellertid i skäl 112 i förordningen om preliminär tull, och detta beaktades när man valde att införa en åtgärd i form av ett minimiimportpris. Att de höga importpriserna legat kvar över en skadevällande nivå även efter förordningen om preliminär tull bekräftas av offentliggjorda marknadsrapporter och av uppgifter som kommissionen tagit del av om import av koks 80+ från Kina efter det att de provisoriska åtgärderna infördes. Åter igen är detta något som återspeglas i valet av den slutgiltiga åtgärd som föreslås i skäl 75 nedan, nämligen ett minimiimportpris.
- (51) Vissa gemenskapstillverkare har hävdade att de höga importpriserna som konstaterats efter undersökningsperioden även berodde på att sjöfraktkostnaderna för bulktransport ökade avsevärt efter undersökningsperioden, vilket drev upp cif-priset på den berörda produkten. De framhöll att eftersom minimiimportpriset grundas på cif-priset så löser det inte problemet med import till dumpade priser, eftersom importpriserna når upp till minimiimportpriset när sjöfrakten är inkluderad. Enligt artikel 6.1 i grundförordningen ska emellertid uppgifter om dump-

ning avseende en period som infaller efter undersökningsperioden normalt inte beaktas. Vidare har nämnda gemenskapstillverkare inte heller redogjort för hur de anser att de påstådda kostnadsökningarna för sjöfrakten bör tas med i beräkningen.

- (52) Nämnda gemenskapstillverkare hävdade också att ett minimiimportpris grundat på råvarukostnaden under undersökningsperioden inte i tillräcklig utsträckning kan undanröja den skada som vållats av den dumpade importen, eftersom väsentligt ökade sjöfraktkostnader efter undersökningsperioden skulle påverka kostnaden för den viktigaste råvaran, kokskol, som gemenskapsindustrin huvudsakligen köper utomlands ifrån. Åter igen poängteras att uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden enligt artikel 6.1 i grundförordningen normalt inte ska beaktas. Gemenskapstillverkarna har heller inte angett hur stor effekt den påstådda ökningen av sjöfraktkostnaderna skulle ha haft på gemenskapsindustrins produktionskostnader för koks 80+, utan de bifogade endast några offentliggjorda marknadsrapporter om sjöfraktkostnader. Av dessa kan man emellertid inte göra några tillräckligt noggranna beräkningar av verkningarna på gemenskapsindustrin överlag, särskilt inte med tanke på att gemenskapsindustrin får sina råvaror från en rad olika källor och med tanke på att en av de främsta gemenskapstillverkarna inte skulle påverkas av ökade sjöfraktkostnader eftersom den använder lokalt utvunnen råvara. Gemenskapstillverkarnas argument måste därför tillbakavisas.

2. Gemenskapsindustrins intresse

- (53) Utöver kommentarerna om den utveckling efter undersökningsperioden som beskrivs i skälen 47–50 hävdade en användare också att analysen av gemenskapsindustrins intresse av att införa åtgärder uteslutande bygger på resultatet under undersökningsperioden och inte återspeglar hela skadeundersökningsperioden. Bedömningen av vilka konsekvenser det kan få för gemenskapsindustrin att införa, respektive inte införa, åtgärder bygger på den skadeanalys som kommissionen gjort av utvecklingen av skadeindikatorerna under hela skadeundersökningsperioden (se skälen 28 och 29). Detta påstående avvisas därför.
- (54) Eftersom inga nya och underbyggda uppgifter eller argument har inkommit i detta avseende bekräftas slutsatserna om gemenskapsindustrins intresse i skälen 82–84 i förordningen om preliminär tull.

3. Intresset hos icke-närstående importörer och handlare i gemenskapen

- (55) Eftersom inga synpunkter inkommit från några importörer eller handlare, bekräftas slutsatserna i skälen 85–87 i förordningen om preliminär tull.

4. Användarnas intresse

a) Tillverkare av stenull

- (56) Eftersom inga nya och underbyggda uppgifter eller argument har inkommit i detta särskilda avseende bekräftas slutsatserna i skälen 89–91 i förordningen om preliminär tull. Följaktligen bekräftas också att en tull motsvarande underskridandemarginalen endast skulle få en begränsad effekt på den samarbetsvilliga stenullsproducentens produktionskostnader, med en hypotetisk höjning på högst ca 1 %, vilket anges i skäl 98 i förordningen om preliminär tull.

b) Gjuterier

- (57) Efter det preliminära stadiet gjorde kommissionen en fördjupad undersökning av vilka följder åtgärderna kan tänkas få för användarna, särskilt gjuterierna. För detta ändamål begärdes ytterligare uppgifter in från CAEF och de nationella gjuteriförbunden. Uppgifterna bekräftar de preliminära resultaten, som nämns i skälen 93 och 94 i förordningen om preliminär tull och som grundade sig på användarnas svar på frågeformulären, att koks 80+ utgör en relativt måttlig andel av gjuteriernas totala produktionskostnader. Hur stor del av produktionskostnaden som koks 80+ utgör beror på produkten, men det rör sig i regel om mellan 2 % och 5 %.

- (58) Gjuteriernas lönsamhet, som behandlas i skäl 93 i förordningen om preliminär tull, bedömdes vara mellan 2 % och 6 %. Detta stämmer överens med uppgifterna från CAEF som bygger på en lönsamhetsanalys av 93 gjuterier under 2006, där det framkom att den genomsnittliga lönsamheten i gjuteriindustrin var 4,4 % (med ett genomsnitt på 2,8 % för gjuterier som producerar för fordonsindustrin och 6,4 % för dem som producerar för verkstadsindustrin).

- (59) De ytterligare uppgifter som nämns ovan bekräftade också de preliminära slutsatserna att en tull motsvarande underskridandemarginalen endast skulle få en begränsad effekt på gjuteriernas produktionskostnader, med en hypotetisk höjning på högst ca 1 %. För många av de gjuterier som omfattades av analysen enligt skäl 93 i förordningen om preliminär tull rör det sig till och med om mindre än 1 %.

- (60) Vissa berörda parter hävdade emellertid att de med tanke på de europeiska gjuteriernas låga genomsnittliga vinstmarginal inte kan klara av väsentliga prishöjningar på koks 80+, som de knappast kan lägga över på sina kunder. Det kan således inte uteslutas att vissa gjuterier inte kan behålla de nuvarande priserna på koks 80+. Prisökningarna efter undersökningsperioden tycks emellertid inte bero på antidumpningsåtgärderna, eftersom det minimiimportpris som infördes genom förordningen om preliminär tull ligger betydligt under gällande marknadspris och eftersom prisökningarna började redan innan de provisoriska åtgärderna infördes.

c) Försörjningstrygghet

- (61) Vissa användare har på nytt tagit upp frågan om tryggad försörjning av koks 80+ och gör gällande att åtgärder skulle påverka användarindustrin i gemenskapen drastiskt, eftersom koks 80+ är en strategiskt viktig råvara. Samtidigt hävdar de emellertid att införandet av antidumpningsåtgärder endast kommer att påverka importen från Kina marginellt, om alls. De antidumpningsåtgärder som antas i det här fallet är dessutom utformade på ett sätt och fastställda på en nivå som ska fungera som ett skyddsnät för gemenskapsindustrin, utan att på konstgjord väg snedvrider marknaden och påverka användarindustrin negativt. Undersökningen har visat att om det över huvud taget skulle komma att råda någon försörjningsbrist skulle den kunna bero på en eventuellt ökad inhemsk efterfrågan i Kina och den nuvarande kinesiska politiken att minska exporten av energiintensiva produkter, men inte på antidumpningsåtgärden.

5. Slutsats om gemenskapens intresse

- (62) Ovanstående kompletterande analys av användarnas intresse i gemenskapen har inte förändrat de preliminära slutsatserna i detta hänseende. Även om bördan i vissa fall i sin helhet skulle behöva bäras av användare eller importörer, skulle eventuella negativa ekonomiska konsekvenser för dessa ändå vara försumbara. Med hänsyn till detta ändras därför inte slutsatserna om gemenskapens intresse i förordningen om preliminär tull. Eftersom inga andra synpunkter inkommit, bekräftas slutsatserna slutgiltigt.

H. SLUTGILTIGA ÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

- (63) Den vinstmarginal före skatt som används i förordningen om preliminär tull för att beräkna nivån för undanröjande av skada grundades på gemenskapsindustrins genomsnittliga vinstmarginal under 2003–2005, som preliminärt fastställdes till 15,3 % av omsättningen. Detta ansågs vara den vinstmarginal före skatt som rimligen skulle kunna uppnås av en industri av detta slag inom denna bransch under normala konkurrensförhållanden, dvs. om det inte förekom någon dumpad import.

- (64) Flera berörda parter ifrågasatte den vinstmarginal som använts preliminärt. En användare hävdade att en vinst på 15,3 % var alltför högt räknat och gjorde gällande att gemenskapsindustrins vinster under 2004 och 2005 var exceptionella, eftersom bristen på kinesisk koks 80+ var så pass omfattande att de dåvarande antidumpningsåtgärderna tillfälligt upphävdes. Denna användare påstod att det inte fanns något som motiverade att man använde en väsentligt högre vinstmarginal än den som användes vid den föregående undersökningen. Den vinstmarginal som användes i det slutgiltiga skedet av den föregående undersökningen var 10,5 %.
- (65) Den samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkaren lade också fram argumentet att den preliminärt använda vinstmarginalen förvrängts av 2004 och 2005 års betydande vinster beroende på de exceptionella marknadsvillkoren. Denna exporterande tillverkare hävdade att koks 80+ är en basråvara och att en vinstnivå på 5 % skulle stämma bättre överens med de vinstnivåer som tidigare använts för basråvaror.
- (66) Somliga gemenskapstillverkare gjorde däremot gällande att en vinstmarginal på 15,3 % inte är tillräckligt för att undanröja skada, eftersom dessa tillverkare tidigare haft högre vinster när dumpad import inte orsakade någon prisnedgång. De hävdade att vinstmarginalen på 15,3 % inte skulle vara tillräcklig för att gemenskapstillverkarna skulle kunna göra de investeringar som krävs för att följa miljökrav och att modernisera eller starta upp nedlagda produktionsanläggningar. Om tillverkningen i gemenskapen kunde återupplivas på detta sätt, skulle gemenskapstillverkarna kunna tillgodose den ökade efterfrågan på koks 80+. Gemenskapstillverkarna i fråga har dock inte lämnat några exakta uppgifter om vilken vinstmarginal de anser rimlig.
- (67) Mot bakgrund av de reviderade slutsatser om lönsamheten som nämns i skäl 25 konstaterades att den vägda genomsnittliga lönsamheten för åren 2003–2005 i själva verket var 13,1 %, och inte 15,3 % som anges i skäl 107 i förordningen om preliminär tull.
- (68) Den metod som använts för att beräkna nivån för undanröjande av skada sågs över efter de synpunkter som inkommit. Det konstaterades att de år som använts som riktmärke mycket riktigt inte kunde anses representativa under normala omständigheter, eftersom 2004 var ett ovanligt bra år i fråga om vinster (15 %) och eftersom det rådde stor brist på kinesisk koks 80+ på marknaden. Samma exceptionella situation rådde även 2005 (16,2 %). Å andra sidan var gemenskapsindustrin under 2003 sannolikt fortfarande i färd med att återhämta sig från tidigare dumpning, vilket framgår av den något lägre vinstmarginalen (8,1 %). Det vinstmål på 10,5 % som användes i den föregående undersökningen byggde på tre på varandra följande år (1995–1997) innan en ökad mängd import från Kina började tränga in på marknaden. Det tycks därför ge en sannare bild av lönsamheten inom denna typ av industri när det inte förekommer någon dumpad import.
- (69) När det gäller vissa gemenskapsproducenters påstående att det behövs en vinstmarginal som möjliggör investeringar, konstateras att detta är irrelevant vid fastställandet av nivån för undanröjande av skada. Den vinstmarginal som används för att beräkna det målpris som kommer att undanröja skadan i fråga måste begränsas till den vinstmarginal som gemenskapsindustrin skäligen skulle kunna räkna med under normala konkurrensförhållanden utan dumpad import.
- (70) Därför dras slutsatsen att gemenskapsindustrin rimligen skulle kunna räkna med en vinstmarginal före skatt på 10,5 % om det inte förekom någon dumpad import, och denna vinstmarginal användes för det slutgiltiga avgörandet.
- (71) Priserna på importen från Kina, justerade för beräkningen av prisunderskridandet (se skälen 20 och 21) jämfördes för undersökningsperioden med det icke-skadevällande priset på den produkt som gemenskapsindustrin sålde på gemenskapsmarknaden. Det icke-skadevällande priset erhöles genom att gemenskapsindustrins försäljningspris justerades för att återspegla den reviderade vinstmarginalen (se skäl 70). Skillnaden, uttryckt i procent av det sammanlagda importvärdet cif, uppgick till 25,8 %, dvs. mindre än den konstaterade dumpningsmarginalen.
- (72) Eftersom ingen exporterande tillverkare begärt individuell behandling beräknades en enda landsomfattande nivå för undanröjande av skada för alla exportörer i Kina.
- ## 2. Slutgiltiga åtgärder
- (73) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse, och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen, bör en slutgiltig antidumpningstull införas på nivån för den av dumpnings- eller skademarginalerna som är lägst, i enlighet med regeln om lägsta tull. I detta fall bör tullsatsen därför fastställas till en nivå som motsvarar den konstaterade skadan.
- (74) Den slutgiltiga tullen bör således fastställas till 25,8 %.

3. Åtgärdernas form

- (75) Genom förordningen om preliminär tull infördes en antidumpningstull i form av ett minimiimportpris. Eftersom de överväganden i skäl 112 i förordningen om preliminär tull som låg till grund för att man valde en åtgärd i form av ett minimiimportpris fortfarande är giltiga, och eftersom det inte inkommit några synpunkter om detta val, bekräftas åtgärden i form av ett minimiimportpris.
- (76) Såsom anges i skäl 117 i förordningen om preliminär tull har kommissionen ytterligare analyserat möjligheten att använda ett indexeringssystem för minimiimportpriset. För detta ändamål granskade kommissionen olika indexeringsmöjligheter, bland annat prisutvecklingen för kokskol, den viktigaste råvaran i koks 80+. Även vissa gemenskapstillverkare har framhållit att minimiimportpriset bör vara kopplat till kostnaden för kokskol. Det konstaterades emellertid att prisvariationerna för koks 80+ inte i tillräckligt hög grad kan förklaras av prisutvecklingen för kokskol eller någon annan viktig beståndsdel. Det beslutades därför att minimiimportpriset inte skulle indexeras.
- (77) Minimiimportprisets belopp har fastställts genom att skademarginalen tillämpats på de exportpriser som användes vid beräkningen av nivån för undanröjande av skadan under undersökningsperioden. Det slutgiltiga minimiimportpris man fått fram genom denna beräkning är 197 EUR per ton.

4. Tillämpning

- (78) Eftersom det inte inkommit några synpunkter på tillämpningen av åtgärderna, bekräftas härmed slutsatserna i skälen 114–116 i förordningen om preliminär tull.
- (79) Det har ifrågasatts huruvida dessa åtgärder är tillämpliga och vilken mätmetod man skulle kunna använda för koksen för att avgöra hur stor andel som utgörs av koks 80+ respektive koks 80- i blandade partier. Undersökningen har visat att importörerna av koks 80+ har stränga krav på bland annat storlek och fukthalt, och att importören gör kontrollmätningar när den köpta produkten anländer till gemenskapen för att se till att kraven är uppfyllda. Den främsta användaren av koks i gemenskapen är certifierad enligt ISO 9001:2000 eller likvärdiga kvalitetssäkringssystem som kräver ursprungsintyg och intyg om överensstämmelse vid varje leverans. Sådana intyg om överensstämmelse, där även måttangivelserna bekräftas, kan även krävas av de tullmyndigheter som ska tillämpa åtgärderna i syfte att kontrollera att uppgifterna i deklARATIONEN är korrekta.
- (80) De bägge ISO-standarder som industrin tillämpar är ISO 728:1995 och ISO 18238:2006, där mätmetoden re-

spektive urvalsmetoden för prover av koks som ska mätas fastställs. Att dessa standarder redan tillämpas av importörerna visar att sådana standarder kan användas och att de är relevanta för tillämpningen av dessa åtgärder.

I. SLUTGILTIGT UTTAG AV DEN PRELIMINÄRA TULLEN

- (81) Med hänsyn till storleken på den dumpningsmarginal som fastställts och med tanke på omfattningen av den skada som gemenskapsindustrin vållats, anses det nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära antidumpningstull som infördes genom förordningen om preliminär tull tas ut slutgiltigt på en nivå som motsvarar beloppet för den slutgiltiga antidumpningstull som införs. Eftersom den slutgiltiga tullen är lägre än den preliminära tullen, bör de belopp för vilka säkerhet preliminärt ställts utöver beloppen för den slutgiltiga antidumpningstullen frisläppas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull ska införas på import av koks av stenkol i bitar med en diameter över 80 mm ("koks 80+") med ursprung i Folkrepubliken Kina och som klassificeras enligt KN-nummer ex 2704 00 19 (Taric-nummer 2704 00 19 10). Bitarnas diameter ska fastställas i enlighet med standarden ISO 728:1995.

2. Den slutgiltiga antidumpningstullen för de produkter som anges i punkt 1 ska uppgå till skillnaden mellan minimiimportpriset på 197 EUR per ton och nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, om det senare priset är lägre än minimiimportpriset.

3. Antidumpningstullen ska även tillämpas proportionellt på koks av stenkol i bitar med en diameter över 80 mm som sänds i blandade partier innehållande både koks av stenkol i bitar med en diameter över 80 mm och koks av stenkol i bitar av mindre storlek, såvida det inte kan fastställas att mängden koks av stenkol i bitar med en diameter över 80 mm inte utgör mer än 20 % av det blandade partiets nettotorrvikt. Mängden koks av stenkol i bitar med en diameter över 80 mm som ingår i blandningar kan fastställas i enlighet med artiklarna 68–70 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽¹⁾, där det bland annat anges att tullmyndigheterna får begära att

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

deklaranten kan visa upp andra dokument som bestyrker riktigheten av de upplysningar som finns i deklARATIONEN samt undersöka varorna och ta prover för analys eller för fördjupad kontroll. Om mängden koks av stenkolk i bitar med en diameter över 80 mm fastställs på grundval av prover, ska urvalet ske i enlighet med standarden ISO 18238:2006.

4. I de fall varor har skadats innan de övergår till fri omsättning och det pris som betalats eller ska betalas av denna anledning fördelas vid fastställandet av tullvärdet enligt artikel 145 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾, ska det ovan fastställda minimiimportpriset minskas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller ska betalas. Den tull som ska betalas kommer då att utgöra skillnaden mellan det nedsatta minimiimportpriset och det nedsatta nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull.

5. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära antidumpningstull som införts genom förordning (EG) nr 1071/2007 på import av koks av stenkolk i bitar med en diameter över 80 mm (koks 80+) med ursprung i Folkrepubliken Kina ska tas ut slutgiltigt till den slutgiltiga tullsats som införs enligt artikel 1. Belopp för vilka säkerhet ställts utöver beloppen för den slutgiltiga antidumpningstullen ska frisläppas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 mars 2008.

På rådets vägnar

I. JARC

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 214/2007 (EUT L 62, 1.3.2007, s. 6).

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 240/2008

av den 17 mars 2008

om upphävande av antidumpningstullen på import av karbamid med ursprung i Kroatien, Libyen, Ukraina och Vitryssland efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 9 och artikel 11.2,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Gällande åtgärder

(1) Rådet införde i januari 2002 genom förordning (EG) nr 92/2002 ⁽²⁾ en slutgiltig antidumpningstull på mellan 7,81 EUR och 16,84 EUR per ton på import av karbamid, även löst i vatten, med ursprung i Vitryssland, Kroatien, Libyen och Ukraina. Genom samma förordning infördes en slutgiltig antidumpningstull på mellan 6,18 EUR och 21,43 EUR per ton på import av karbamid med ursprung i Bulgarien, Estland, Litauen och Rumänien, som upphävdes automatiskt den 1 maj 2004 respektive den 1 januari 2007 när dessa länder anslöt sig till gemenskapen.

2. Begäran om översyn

(2) I april 2006 offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande om att giltighetstiden snart skulle komma att löpa ut för de gällande åtgärderna ⁽³⁾. Den 17 oktober 2006 tog kommissionen emot en begäran om en översyn vid giltighetstidens utgång av dessa åtgärder enligt artikel 11.2 i grundförordningen.

(3) Begäran ingavs av European Fertiliser Manufacturers Association (EFMA) (nedan kallad *den sökande*) såsom företrädare för gemenskapstillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall mer än 50 %, av gemenskapens sammanlagda produktion av karbamid.

(4) Den sökande gjorde gällande och lade fram tillräcklig bevisning till stöd för sitt påstående att dumpningen

och skadan för gemenskapsindustrin sannolikt skulle komma att fortsätta eller återkomma när det gäller import av karbamid med ursprung i Vitryssland, Kroatien, Libyen och Ukraina (nedan kallade *de berörda länderna*) om åtgärderna upphörde att gälla.

(5) Efter samråd med rådgivande kommittén fastställde kommissionen att det förelåg tillräcklig bevisning för att inleda en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i grundförordningen och offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande av denna översyn i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁴⁾.

3. Undersökningar avseende andra länder

(6) I maj 2006 inledde kommissionen en översyn ⁽⁵⁾ enligt artikel 11.2 och 11.3 i grundförordningen av de slutgiltiga antidumpningstullar som införts genom rådets förordning (EG) nr 901/2001 ⁽⁶⁾ på import av karbamid med ursprung i Ryssland. Som en följd av denna översyn upphävde rådet genom förordning (EG) nr 907/2007 ⁽⁷⁾ antidumpningstullen på import av karbamid med ursprung i Ryssland. Slutsatsen drogs att gemenskapsindustrin inte tillfogades någon fortsatt väsentlig skada och att det inte var sannolikt att skadan skulle återkomma om åtgärderna upphörde.

4. Den nuvarande undersökningen

4.1 Undersökningsperiod

(7) Undersökningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 oktober 2005 till och med den 30 september 2006 (nedan kallad *översynsperioden*). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är av betydelse för bedömningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande skada omfattade perioden från och med 2002 till och med översynsperiodens slut (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

4.2 Parter som berörs av undersökningen

(8) Kommissionen underrättade officiellt den sökande, gemenskapstillverkarna, de exporterande tillverkarna i Vitryssland, Kroatien, Libyen och Ukraina (nedan kallade *de berörda exportörerna*), de importörer, handlare, användare och intresseorganisationer för dessa som kommissionen visste var berörda samt företrädarna för exportländernas regeringar om att översynen hade inletts.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2117/2005 (EUT L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EGT L 17, 19.1.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 73/2006 (EUT L 12, 18.1.2006, s. 1).

⁽³⁾ EUT C 93, 21.4.2006, s. 6.

⁽⁴⁾ EUT C 316, 22.12.2006, s. 13.

⁽⁵⁾ EUT C 105, 4.5.2006, s. 12.

⁽⁶⁾ EGT L 127, 9.5.2001, s. 11.

⁽⁷⁾ EUT L 198, 31.7.2007, s. 4.

- (9) Kommissionen sände frågeformulär till alla dessa parter och till dem som gav sig till känna inom den tidsfrist som angivits i tillkännagivandet om inledande.
- (10) Kommissionen gav också de parter som var direkt berörda möjlighet att inom tidsfristen i tillkännagivandet om inledande lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda.
- (11) Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem gavs tillfälle att bli hörda.
- (12) Eftersom det uppenbarligen fanns ett stort antal gemenskapstillverkare, importörer i gemenskapen och exporterande tillverkare i Ukraina ansågs det lämpligt att i enlighet med artikel 17 i grundförordningen undersöka huruvida stickprovsförfarande borde användas. För att kommissionen skulle kunna besluta om ett stickprovsförfarande verkligen var nödvändigt och, i så fall, göra ett urval ombads de ovannämnda parterna att i enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen ge sig till känna inom 15 dagar efter det att undersökningen hade inletts och till kommissionen lämna de uppgifter som begärts i tillkännagivandet om inledande.
- (13) Samarbetsviljan hos importörerna i gemenskapen var mycket låg; endast en importör var villig att samarbeta. Det beslutades därför att det inte var nödvändigt med ett stickprovsförfarande för importörer.
- (14) Tolv gemenskapstillverkare fyllde i stickprovsformuläret i vederbörlig ordning och gick formellt med på att samarbeta ytterligare i undersökningen. Fyra av dessa tolv företag, som konstaterades vara representativa för gemenskapsindustrin när det gäller produktionsvolym och försäljning av karbamid i gemenskapen, valdes ut för stickprovet. De fyra gemenskapstillverkare som ingick i stickprovet stod för cirka 60 % av gemenskapsindustrins sammanlagda tillverkning under översynsperioden, medan de tolv gemenskapstillverkarna stod för cirka 80 % av tillverkningen i gemenskapen. Detta stickprov utgjorde den största representativa produktions- och försäljningsvolym av karbamid i gemenskapen som rimligen gick att undersöka inom den tid som stod till förfogande.
- (15) Fyra exporterande tillverkare i Ukraina fyllde i stickprovsformuläret i vederbörlig ordning inom tidsfristen och gick formellt med på att samarbeta ytterligare i undersökningen. Dessa fyra exporterande tillverkare stod för nästan 100 % av den sammanlagda ukrainska exporten till gemenskapen under översynsperioden. På grund av det låga antalet samarbetsvilliga företag i Ukraina beslutades att man inte skulle tillämpa ett stickprovsförfarande; alla företag anmodades i stället att lämna in ett besvarat frågeformulär.
- (16) Svar på frågeformulären mottogs från fyra gemenskapstillverkare, en importör, två användare och fyra exporterande tillverkare i Ukraina samt en tillverkare i vardera Vitryssland, Kroatien och Libyen. Flera importörer och användare och deras intresseorganisationer lämnade dessutom synpunkter utan att besvara frågeformuläret.
- (17) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som bedömdes nödvändiga för att avgöra om dumpningen och skadan sannolikt skulle fortsätta och för att fastställa gemenskapens intresse. Kontrollbesök gjordes på plats hos följande företag:
- a) Gemenskapstillverkare som ingick i stickprovet
- Fertiberia SA, Madrid, Spanien
  - SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH, Lutherstadt Wittenberg, Tyskland
  - Yara Group (Yara Spa Ferrara, Italy och Yara Sluiskil BV, Sluiskil, Nederländerna)
  - Zakłady Azotowe Puławy SA, Puławy, Polen
- b) Exporterande tillverkare
- Ukraina:
    - Joint Stock Company Concern Stirol, Gorlovka
    - Close Joint Stock Company Severodonetsk, Severodonetsk
    - Joint Stock Company Dnipro Azot, Dneprodzerzhinsk
    - Open Joint Stock Company Cherkassy Azot, Cherkassy
  - Kroatien:
    - Petrokemija D.D., Kutina
- c) Importörer i gemenskapen
- Dynea Austria GmbH, Krems, Österrike
- d) Användare i gemenskapen
- Associazione Liberi Agricoltori Cremonesi, Cremona, Italien
  - Acefer, Asociación Comercial Española de Fertilizantes, Madrid, Spanien

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

- (18) Den berörda produkten är samma produkt som fastställdes i den ursprungliga undersökningen, dvs. karbamid som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 3102 10 10 och 3102 10 90 (nedan kallad *den berörda produkten*) med ursprung i Vitryssland, Kroatien, Libyen och Ukraina.
- (19) Karbamid tillverkas huvudsakligen av ammoniak, som i sin tur tillverkas av naturgas. Karbamid kan anta flytande eller fast form. Fast karbamid kan användas för jordbruksändamål och industriella ändamål. Karbamid för jordbruksändamål kan användas antingen som gödningsmedel som sprids ut på marken, eller som tillsatsämne i foder. Karbamid för industriella ändamål är ett råmaterial för tillverkning av vissa typer av lim och plast. Flytande karbamid kan användas både som gödningsmedel och för industriella ändamål. Även om karbamid kan anta de olika former som nämns ovan, är de kemiska egenskaperna i grunden desamma och ämnet betraktas därför i detta förfarande som en och samma produkt.

2. Likadan produkt

- (20) I enlighet med vad som fastställdes i den ursprungliga undersökningen har denna översynsundersökning bekräftat att de produkter som tillverkas och exporteras av de exporterande tillverkarna i Vitryssland, Kroatien, Libyen och Ukraina, de produkter som tillverkas och säljs på den inhemska marknaden i dessa länder och de produkter som tillverkas och säljs av gemenskapstillverkarna på gemenskapsmarknaden alla har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och i stort sett samma användningsområden. De anses därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

C. SANNOLIKHET FÖR FORTSATT ELLER ÅTERKOMMANDE DUMPNING

- (21) Mot bakgrund av slutsatserna om sannolikheten för fortsatt eller återkommande skada framförs nedan endast de viktigaste argumenten när det gäller sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning.

1. Dumpning av importen under översynsperioden

1.1 Allmänna principer

- (22) I enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen undersöktes det huruvida dumpning förekom under översynsperioden och, i så fall, huruvida åtgärdernas upphörande sannolikt skulle leda till fortsatt dumpning.

- (23) För de tre exportländer som hade marknadsekonomisk ställning, dvs. Kroatien, Libyen och Ukraina, fastställdes normalvärdet i enlighet med artikel 2.1–2.3 i grundförordningen. För Vitrysslands del fastställdes normalvärdet i enlighet med artikel 2.7 i grundförordningen.

1.2 Kroatien

- (24) Dumpningsmarginalen för den enda exporterande tillverkaren i Kroatien fastställdes i enlighet med artikel 2.5, 2.11 och 2.12 i grundförordningen på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset.
- (25) Kroatien exporterade mer än 200 000 ton karbamid till gemenskapen under översynsperioden, vilket motsvarar 2,3 % av gemenskapsmarknaden. Det konstaterades att den enda kända, samarbetsvilliga exporterande tillverkaren fortfarande exporterade till avsevärt dumpade priser till gemenskapen under översynsperioden. Den konstaterade dumpningsmarginalen var drygt 20 %.

- (26) Det var mycket tveksamt om kostnaderna för gas, som är det viktigaste råmaterialet vid framställning av karbamid, avspeglades i rimlig utsträckning i den exporterande tillverkarens räkenskaper. Det konstaterades nämligen att gasförsörjningen skedde på särskilda villkor, beroende på att såväl den exporterande tillverkaren som gasleverantören var majoritetsägda av den kroatiska staten, och att priserna på gas var onormalt låga. Eftersom det inte fanns några marknadsmässiga priser på gas på den inhemska marknaden i Kroatien, blev det i enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen nödvändigt att fastställa dessa priser på "någon annan skälig grund", inbegripet uppgifter hämtade från andra representativa marknader. Eftersom merparten av den gas som används för framställning av den berörda produkten är av ryskt ursprung kunde det justerade priset baseras på det genomsnittliga priset på rysk gas när denna säljs för export vid den tysk-tjeckiska gränsen (Waidhaus), med avdrag för transportkostnader. Waidhaus är nämligen centrum för rysk försäljning av gas till EU. Detta skulle ge en väsentligt högre dumpningsmarginal. Med hänsyn till det faktum att dumpning förekommer även utan denna justering och till de slutsatser om sannolikheten för återkommande skada som anges nedan gjordes ingen ytterligare utredning när det gäller detta.

1.3 Vitryssland, Libyen och Ukraina

- (27) Såsom förklaras i skälen 29, 38 och 45 var de kvantiteter som exporterades från de tre övriga berörda exportländerna så begränsade att exportpriserna i fråga inte ansågs tillräckligt tillförlitliga för att avgöra om det var sannolikt att dumpningen skulle fortsätta.

2. Sannolikheten för att dumpningen återkommer

2.1 Vitryssland

- (28) Eftersom Vitryssland inte anses vara ett land med marknadsekonomi fastställdes normalvärdet på grundval av uppgifter som erhållits från en tillverkare i ett tredjeland med marknadsekonomi. I tillkännagivandet om inledande föreslogs Förenta staterna som ett lämpligt jämförbart land, eftersom det var det land som användes i den ursprungliga undersökningen. Ingen berörd part lämnade några synpunkter på detta. Den amerikanska tillverkare som samarbetade i den ursprungliga undersökningen lämnade in ett besvarat frågeformulär som användes för fastställandet av normalvärdet.
- (29) Den enda kända vitryska tillverkaren lämnade in ett besvarat frågeformulär. Vitryssland exporterade totalt cirka 25 000 ton karbamid, vilket motsvarar en andel av gemenskapsmarknaden på 0,3 %. Eftersom marknadsandelen är så låg koncentreras analysen i fråga om Vitryssland på sannolikheten för att dumpning återkommer.
- (30) Vitrysslands exportbeteende gentemot samtliga tredjeländer undersöktes. Exporten till samtliga regioner i världen skedde till priser som alltid var lägre än det normalvärde som konstaterats på den jämförbara marknaden, vilket visade att priserna till andra exportmarknader dumpades.
- (31) Dessutom undersöktes det huruvida Vitrysslands exportpriser skulle vara dumpade om de fastställdes på samma nivåer som de gällande prisnivåerna i gemenskapen. Det är nämligen inte sannolikt att en sådan stapelvara som karbamid skulle kunna avsättas till priser över gällande marknadspriser. Resultatet av denna analys gav också betydande dumpningsmarginaler.
- (32) Samtidigt konstaterades att de exportpriser som togs ut för exporten till andra exportmarknader var något högre än de exportpriser som togs ut på exporten till gemenskapen. Det är därför tveksamt om gemenskapen skulle vara en mera attraktiv marknad i prishänseende än andra tredjeländers marknader.
- (33) Mot bakgrund av ovanstående omständigheter och överväganden är det sannolikt att dumpning återkommer om åtgärderna upphör att gälla.

2.2 Kroatien

- (34) Såsom anges i skäl 25 konstaterades att dumpning förekom vid export till gemenskapen. Kroatens exportbeteende gentemot samtliga tredjeländer undersöktes också. Exporten till samtliga regioner i världen skedde till priser som var lägre än normalvärdet, vilket visade att dumpning förekom även utan den justering som anges ovan.

- (35) Dessutom undersöktes det huruvida de kroatiska exportpriserna skulle vara dumpade om de fastställdes på samma nivåer som de gällande prisnivåerna i gemenskapen. Det är nämligen inte sannolikt att en sådan stapelvara som karbamid skulle kunna avsättas till priser över gällande marknadspriser. Resultatet av denna analys gav också betydande dumpningsmarginaler.
- (36) Samtidigt konstaterades att de exportpriser som togs ut för exporten till andra exportmarknader var något högre än de exportpriser som togs ut för exporten till gemenskapen. Det är därför tveksamt om gemenskapen skulle vara en mera attraktiv marknad i prishänseende än andra tredjeländers marknader.
- (37) Det är därför sannolikt att dumpning återkommer om åtgärderna upphör att gälla.

2.3 Libyen

- (38) Den enda kända exporterande tillverkaren lämnade in ett besvarat frågeformulär som var ofullständigt. Eftersom denna exporterande tillverkare underlät att lämna en del av de uppgifter som saknades måste artikel 18 i grundförordningen tillämpas. Tillgängliga uppgifter visade att Libyen exporterade totalt cirka 70 000 ton karbamid till gemenskapen under översynsperioden, vilket motsvarar en andel av gemenskapsmarknaden på 0,8 %. Eftersom marknadsandelen är så låg koncentreras analysen i fråga om Libyen på sannolikheten för att dumpning återkommer. Analysen av dumpning och sannolikheten för återkommande dumpning gjordes på grundval av tillgängliga uppgifter.
- (39) Eftersom det inte förekom någon representativ försäljning på den inhemska marknaden i Libyen fastställdes normalvärdet på grundval av tillverkningskostnaden i ursprungslandet plus ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst, i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen. En vinstmarginal på 8 % konstaterades vara skälig i detta fall.
- (40) En analys av det formulär som ingetts av det samarbetande företaget i Libyen visade att dess huvudsakliga verksamhet var att exportera till marknaderna i andra tredjeländer. Under översynsperioden exporterades cirka 570 000 ton till andra tredjeländers marknader, vilket är mer än åtta gånger den totala exporten till gemenskapsmarknaden. En jämförelse mellan de exportpriser som togs ut för denna export och det normalvärde som fastställdes ovan visade på en betydande dumpningsnivå.

- (41) Det var mycket tveksamt om kostnaderna för gas, som är det viktigaste råmaterialet vid framställning av karbamid, avspeglades i rimlig utsträckning i den exporterande tillverkarens räkenskaper. På grundval av tillgängliga uppgifter konstaterades att gasförsörjningen skedde på särskilda villkor, beroende på att såväl den exporterande tillverkaren som gasleverantören är majoritetsägda av den libyska staten, och att priserna på gas var onormalt låga. En justering skulle öka dumpningsmarginalen betydligt. Med hänsyn till det faktum att dumpning förekommer även utan denna justering och till de slutsatser om sannolikheten för återkommande skada som anges nedan konstaterades en sådan justering inte vara nödvändig även om den var motiverad.
- (42) Dessutom undersöktes det om de libyska exportpriserna skulle vara dumpade om de fastställdes på samma nivåer som de gällande prisnivåerna i gemenskapen. Det är nämligen inte sannolikt att en sådan stapelvara som karbamid skulle kunna avsättas till priser över gällande marknadspriser. Resultatet av denna analys gav också betydande dumpningsmarginaler.
- (43) Samtidigt konstaterades att de exportpriser som togs ut för exporten till andra exportmarknader var något högre än exportpriserna till gemenskapen. Det är därför tveksamt om gemenskapen skulle vara en mera attraktiv marknad i prishänseende än andra tredjeländers marknader.
- (44) Mot bakgrund av ovanstående är det sannolikt att dumpning återkommer om åtgärderna upphör att gälla.

2.4 Ukraina

- (45) Fyra tillverkare samarbetade i undersökningen. Endast två av dem hade en exportförsäljning till gemenskapen under översynsperioden. Ukraina exporterade totalt endast cirka 20 000 ton karbamid, vilket motsvarar en andel av gemenskapsmarknaden på 0,2 %. Eftersom marknadsandelen är så låg koncentreras analysen i fråga om Ukraina på sannolikheten för att dumpning återkommer.
- (46) När det gäller kostnaderna för gas konstaterades att Ukraina importerar merparten av den gas som används i framställningen av karbamid från Ryssland. I detta avseende visade alla tillgängliga uppgifter att Ukraina importerar naturgas från Ryssland till priser som är betydligt under de marknadspriser som betalas för naturgas på oreglerade marknader. Undersökningen visade att priset på naturgas från Ryssland, vid exporten till gemenskapen, var nästan dubbelt så högt som det inhemska priset på gas i Ukraina. Därför justerades de kostnader för gas som uppbars av den sökande på grundval av uppgifter från andra representativa marknader, i enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen. Det justerade priset baserades på

det genomsnittliga priset på rysk gas när den säljs för export vid den tysk-tjeckiska gränsen (Waidhaus), med avdrag för transportkostnader. Eftersom Waidhaus är centrum för försäljning av rysk gas till EU, som är både den största marknaden för rysk gas och har priser som på ett rimligt sätt avspeglar kostnaderna, kan marknaden anses vara representativ i den mening som avses i artikel 2.5 i grundförordningen.

- (47) Justeringen ledde för tre av de berörda företagen till inhemska priser som låg under kostnaden, och tillverkningskostnaden jämt en skäligen vinstmarginal på 8 % användes därför som normalvärde. När det gäller det fjärde företaget användes för detta ändamål vederbörligen justerade inhemska priser.
- (48) De ukrainska exporterande tillverkarnas exportbeteende gentemot samtliga tredjeländer undersöktes därefter. Exporten till samtliga regioner i världen skedde till priser som genomgående låg långt under det fastställda normalvärdet.
- (49) Dessutom undersöktes det huruvida de ukrainska exportpriserna skulle vara dumpade om de fastställdes på samma nivåer som de gällande prisnivåerna i gemenskapen. Det är nämligen inte sannolikt att en sådan stapelvara som karbamid skulle kunna avsättas till priser över gällande marknadspriser. Resultatet av denna analys gav också betydande dumpningsmarginaler. Samtidigt konstaterades att de exportpriser som togs ut för exporten till andra exportmarknader låg på en nivå som var jämförbar med prisnivån för exporten till gemenskapen. Det är därför tveksamt om gemenskapen skulle vara en mera attraktiv marknad i prishänseende än andra tredjeländers marknader. Mot bakgrund av ovanstående omständigheter och överväganden är det sannolikt att dumpning återkommer om åtgärderna upphör att gälla.

3. Utvecklingen av importen om åtgärderna skulle upphöra att gälla

3.1 Vitryssland

- (50) Enligt tillgängliga uppgifter hade Vitryssland på sin höjd en outnyttjad kapacitet på cirka 150 000 ton under översynsperioden. Vidare svarade exporten till andra tredjeländer för cirka 225 000 ton.
- (51) Det är inte uteslutet att en del av den outnyttjade kapaciteten kommer att inriktas på gemenskapen när åtgärderna har upphört att gälla. Den enda vitryska exportören har välutvecklade distributionskanaler i gemenskapen, och gemenskapsmarknaden är i allmänhet, på grund av sin storlek attraktiv, särskilt för länder som ligger geografiskt nära.

(52) Det är emellertid inte uteslutet att en del av dessa kvantiteter kommer att exporteras även till andra tredjeländer, eftersom de prisnivåer som kan uppnås i de länderna fritt fabrik är lika höga som (eller till och med högre än) de priser som kan tas ut vid export till gemenskapen. Dessutom är det inte uteslutet att förbrukningen av karbamid kommer att öka i andra regioner i världen mot bakgrund av den nuvarande utvecklingstendensen mot ökad jordbruksproduktion. Slutsatsen är att det inte finns anledning att tro att hela den utnyttjade kapaciteten kommer att utnyttjas för export om åtgärderna upphör att gälla, men exporten kommer sannolikt att överstiga miniminivån.

(53) Liknande argument gäller en eventuell omdirigering av exporten från tredjeländer till gemenskapen, vilket gör det osannolikt att väsentligt ökade kvantiteter kommer att exporteras till gemenskapen inom en överskådlig framtid om åtgärderna upphör att gälla.

3.2 Kroatien

(54) Enligt tillgängliga uppgifter hade Kroatien på sin höjd en outnyttjad kapacitet på cirka 120 000 ton under övervakningsperioden. Vidare svarade exporten till andra tredjeländer för cirka 60 000 ton. Det är inte uteslutet att en del av den outnyttjade kapaciteten kommer att inriktas på gemenskapen när åtgärderna har upphört att gälla. Den enda kroatiska exportören har väl utvecklade distributionskanaler i gemenskapen, och gemenskapsmarknaden är i allmänhet, på grund av sin storlek attraktiv, särskilt för länder som ligger geografiskt nära.

(55) Antidumpningsåtgärder har emellertid inte hindrat att Kroatien har exporterat betydande kvantiteter till gemenskapen. Det finns inga tecken på att det skulle ha funnits några hinder för export av ytterligare kvantiteter till gemenskapen. Eftersom detta inte har skett är det inte sannolikt att exporten till gemenskapen skulle öka betydligt om denna kapacitet utnyttjades. Det är dessutom inte uteslutet att en del av dessa kvantiteter skulle kunna exporteras även till andra tredjeländer, eftersom de prisnivåer som kan uppnås i de länderna fritt fabrik är lika höga som (eller något högre än) de priser som kan tas ut vid export till gemenskapen.

(56) Dessutom är det inte uteslutet att förbrukningen av karbamid kommer att öka i andra regioner i världen mot bakgrund av den nuvarande utvecklingstendensen mot ökad jordbruksproduktion. Slutsatsen är att det inte finns anledning att tro att en betydande andel av Kroatiens outnyttjade kapacitet skulle användas för ökad export till gemenskapen, men mot bakgrund av de nuvarande exportnivåerna förväntas exportvolymerna till gemenskapen ligga kvar över miniminivån.

(57) Liknande argument gäller en eventuell omdirigering av exporten från tredjeländer till gemenskapen, vilket gör det att det inte är sannolikt att väsentligt ökade kvanti-

teter kommer att exporteras till gemenskapen inom en överskådlig framtid om åtgärderna upphör att gälla.

3.3 Libyen

(58) Enligt tillgängliga uppgifter hade Libyen på sin höjd en outnyttjad kapacitet på cirka 140 000 ton under övervakningsperioden. Vidare svarade exporten till andra tredjeländer för cirka 570 000 ton. Det är inte uteslutet att en del av den outnyttjade kapaciteten kommer att inriktas på gemenskapen när åtgärderna har upphört att gälla. Den enda libyska exportören har väl utvecklade distributionskanaler i gemenskapen, och gemenskapsmarknaden är i allmänhet, på grund av sin storlek attraktiv, särskilt för länder som ligger geografiskt nära.

(59) Det är emellertid inte uteslutet att en del av dessa kvantiteter exporteras även till andra tredjeländer, eftersom de prisnivåer som kan uppnås i de länderna fritt fabrik är lika höga som (eller till och med högre än) de priser som kan tas ut vid export till gemenskapen. Dessutom är det inte uteslutet att förbrukningen av karbamid kommer att öka i andra regioner i världen mot bakgrund av den nuvarande utvecklingstendensen mot ökad jordbruksproduktion. Slutsatsen är att det inte finns anledning att tro att hela den outnyttjade kapaciteten kommer att utnyttjas för export om åtgärderna upphör att gälla, men exporten kommer sannolikt att överstiga miniminivån.

(60) Liknande argument gäller en eventuell omdirigering av exporten från tredjeländer till gemenskapen, vilket gör det att det inte är sannolikt att väsentligt ökade kvantiteter kommer att exporteras till gemenskapen inom en överskådlig framtid om åtgärderna upphör att gälla.

3.4 Ukraina

(61) Enligt tillgängliga uppgifter hade Ukraina på sin höjd en outnyttjad kapacitet på cirka 375 000 ton under övervakningsperioden. Vidare svarade exporten till andra tredjeländer för cirka 3 500 000 ton. Det är inte uteslutet att en del av den outnyttjade kapaciteten kommer att inriktas på gemenskapen när åtgärderna har upphört att gälla. De ukrainska exportörerna har väl utvecklade distributionskanaler i gemenskapen, och gemenskapsmarknaden är i allmänhet, på grund av sin storlek attraktiv, särskilt för länder som ligger geografiskt nära. Det är emellertid inte uteslutet att en del av dessa kvantiteter exporteras även till andra tredjeländer, eftersom de prisnivåer som kan uppnås i de länderna fritt fabrik är jämförbara med de priser som kan tas ut vid export till gemenskapen. Dessutom är det inte uteslutet att förbrukningen av karbamid kommer att öka i andra regioner i världen mot bakgrund av den nuvarande utvecklingstendensen mot ökad jordbruksproduktion. Slutsatsen är att det inte finns anledning att tro att hela den outnyttjade kapaciteten kommer att utnyttjas för export om åtgärderna upphör att gälla, men exporten kommer sannolikt att överstiga miniminivån.

(62) När det gäller en eventuell omdirigering av exporten från tredjeländer till gemenskapen hävdade de sökande att den väntade kapacitetsökningen i andra regioner (framför allt Mellanöstern) skulle ersätta den ukrainska exporten till framför allt Asien, men även till Afrika och Latinamerika. Det skulle röra sig om mer än 3 000 000 ton som då skulle omdirigeras till gemenskapen. Det är emellertid på grundval av tillgängliga uppgifter inte möjligt att dra slutsatsen att en sådan omdirigering skulle äga rum, bl.a. eftersom en ökad global förbrukning mycket väl skulle kunna absorbera dessa ytterligare kvantiteter, om de kommer in på marknaden. Dessutom är det inte utslutet att kapacitetsökningarna skulle komma att ske över en längre tidsperiod än vad den sökande påstått. Sammanfattningsvis kan det inte bekräftas att betydande ytterligare kvantiteter sannolikt skulle omdirigeras till gemenskapsmarknaden inom en överskådlig framtid om åtgärderna upphör att gälla.

4. Slutsats om sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning

(63) Mot bakgrund av ovanstående analys är slutsatsen att dumpning av betydande kvantiteter karbamid sannolikt inte skulle fortsätta i fråga om Kroatien, eller återkomma i fråga om de övriga tre berörda länderna om åtgärderna upphör att gälla.

D. DEFINITION AV GEMENSKAPSINDUSTRIN

1. Definition av gemenskapstillverkningen

(64) Inom gemenskapen framställs den likadana produkten av 16 tillverkare, vilkas produktion anses utgöra gemenskapens sammanlagda tillverkning i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen. Åtta av dem blev gemenskapstillverkare i och med Europeiska unionens utvidgning i maj 2004.

(65) Av de 16 gemenskapstillverkarna gick 12 med på att samarbeta i undersökningen, medan tre skickade de uppgifter som begärts för stickprovet utan att erbjuda något ytterligare samarbete. Ingen gemenskapstillverkare motsatte sig begäran om översyn.

(66) Följande tolv tillverkare gick med på att samarbeta:

— Achema AB (Litauen)

— Adubos de Portugal (Portugal)

— AMI Agrolinz Melamine International GmbH (Österrike)

— Duslo a.s. (Slovakien)

— Fertiberia SA (Spanien)

— AS Nitrofert (Estland)

— Nitrogénművek Rt (Ungern)

— SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH (Tyskland)

— Yara Group (sammanslagning av Yara France SA (Frankrike), Yara Italia S.p.A. (Italy), Yara Brunsbüttel GmbH (Tyskland) och Yara Sluiskil BV (Nederländerna))

— Zakłady Azotowe Putawy (Polen)

— ZAK S.A. (Polen)

— BASF GmbH (Tyskland)

(67) Eftersom dessa tolv gemenskapstillverkare svarade för cirka 80 % av den sammanlagda gemenskapstillverkningen under översynsperioden, anses de svara för en betydande del av gemenskapens sammanlagda tillverkning av den likadana produkten. De anses därför utgöra gemenskapsindustrin i den mening som avses i artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen och kallas nedan *gemenskapsindustrin*. De fyra icke-samarbetsvilliga gemenskapstillverkarna kommer att kallas *övriga gemenskapstillverkare*.

(68) Såsom anges ovan gjordes ett urval bestående av fyra företag. Alla gemenskapstillverkare som ingick i stickprovet var samarbetsvilliga och besvarade frågeformuläret inom de fastställda tidsfristerna. De åtta återstående samarbetsvilliga tillverkarna lämnade dessutom vissa allmänna uppgifter för skadeanalysen.

E. SITUATIONEN PÅ GEMENSKAPSMARKNADEN

1. Förbrukning på gemenskapsmarknaden

(69) Den synbara förbrukningen i gemenskapen fastställdes på grundval av gemenskapsindustrins försäljningsvolym på gemenskapsmarknaden, de övriga gemenskapstillverkarnas försäljningsvolym på gemenskapsmarknaden samt uppgifter från Eurostat om all import till EU. Till följd av utvidgningen av Europeiska unionen 2004 och i syfte att göra analysen tydligare och mera konsekvent fastställdes förbrukningen på grundval av marknaden för EU-25 under hela skadeundersökningsperioden. Eftersom denna undersökning inleddes innan Europeiska unionen utvidgats till att omfatta även Bulgarien och Rumänien, begränsades analysen till situationen i EU-25.

- (70) Mellan 2002 och 2003 ökade förbrukningen i gemenskapen med 3 % och låg kvar på en stabil nivå under översynsperioden.

	2002	2003	2004	2005	Översynsperioden
Total förbrukning i gemenskapen (ton)	8 650 000	8 945 000	8 955 000	8 875 000	8 950 000
Index (2002 = 100)	100	103	104	103	103

2. Import från de berörda länderna

2.1 Importvolym, importens marknadsandel och importpriser

- (71) När det gäller Vitryssland, Kroatien, Libyen och Ukraina utvecklades importvolymerna, marknadsandelarna och genomsnittpriserna såsom anges nedan. Uppgifterna grundar sig på statistik från Eurostat.

	2002	2003	2004	2005	Översynsperioden
Vitryssland Importvolym (ton)	134 931	167 981	62 546	62 044	25 193
Marknadsandel	1,6 %	1,9 %	0,7 %	0,7 %	0,3 %
Importpriser (euro/ton)	107,5	126,6	148,5	165,7	190,5
Index (2002 = 100)	100	118	138	154	177
Ukraina Importvolym (ton)	44 945	36 304	77 270	84 338	52 553
Marknadsandel	0,5 %	0,4 %	0,8 %	0,9 %	0,5 %
Importpriser (euro/ton)	117,4	134,5	139,6	192,7	194,0
Index (2002 = 100)	100	115	119	164	165
Kroatien Importvolym (ton)	126 400	179 325	205 921	187 765	208 050
Marknadsandel	1,5 %	2,0 %	2,3 %	2,1 %	2,3 %
Importpriser (euro/ton)	125,1	135,0	145,0	171,7	185,0
Index (2002 = 100)	100	108	116	137	148
Libyen Importvolym (ton)	142 644	227 793	153 390	124 515	73 361
Marknadsandel	1,6 %	2,5 %	1,7 %	1,4 %	0,8 %
Importpriser (euro/ton)	114,1	134,9	147,2	193,8	201,6
Index (2002 = 100)	100	118	129	170	177

- (72) När det gäller Vitryssland ökade importvolymen något mellan 2002 och 2003, varefter den minskade konstant under hela skadeundersökningsperioden (- 81 % för perioden som helhet). Importens marknadsandel ökade också något mellan 2002 och 2003, varefter den minskade kontinuerligt och föll till 0,3 % under översynsperioden. Från och med år 2004 låg volymerna på miniminivån. Priserna utvecklades positivt från 107 euro/ton till 190 euro/ton under skadeundersökningsperioden.

- (73) När det gäller Ukraina låg importnivåerna hela tiden kvar på nivån under minimitröskeln, medan importpriserna ökade med 65 % mellan 2002 och översynsperioden.
- (74) Importen från Kroatien var ganska stabil under hela perioden, med en andel av cirka 2 % av gemenskapsmarknaden, medan importpriserna ökade med 48 %.
- (75) Importen från Libyen ökade 2003, men minskade därefter konstant fram till och med slutet av översynsperioden. Under perioden som helhet minskade den med 49 % och dess marknadsandel gick från 1,6 % 2002 till 0,8 % under översynsperioden. I likhet med de övriga berörda länderna ökade priserna på importen från Libyen, med 77 % mellan 2002 och översynsperioden.
- (76) Prisutvecklingen när det gäller de fyra länderna är proportionellt sett högre än eller jämförbar med ökningen av gemenskapsindustrins försäljningspriser.
- (77) För att beräkna prisunderskridandenivån för Kroatien under översynsperioden jämfördes gemenskapsindustrins priser fritt fabrik till icke närstående kunder med importpriset cif vid gemenskapens gräns för import från den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i Kroatien, med justering för att landningspriset skulle avspeglas. Jämförelsen visade att priserna för importen underskred gemenskapsindustrins priser med 4,7 %. Dessa priser var emellertid jämförbara med det icke-skadevällande pris som faststälts för gemenskapsindustrin.
- (78) Eftersom marknadsandelarna för tre av de fyra berörda länderna var under miniminivån, individuellt eller kollektivt sett, ansågs det att deras export till gemenskapen inte vållade någon skada och att underskridandemarginalerna därför inte var relevanta för att ingå i analysen av fortsatt skada.

3. Import från andra länder

- (79) I tabellen nedan anges importvolymen från övriga tredjeländer under skadeundersökningsperioden. Uppgifterna om kvantitets- och prisutvecklingen grundar sig även på uppgifter från Eurostat.

	2002	2003	2004	2005	Översynsperioden
Importvolym från Ryssland (ton)	1 360 025	1 429 543	1 783 742	1 404 863	1 488 367
Marknadsandel	15,7 %	16,0 %	19,9 %	15,8 %	16,6 %
Pris på importen från Ryssland (euro/ton)	119	133	154	180	196
Importvolym från Egypten (ton)	579 830	629 801	422 892	385 855	624 718
Marknadsandel	6,7 %	7,0 %	4,7 %	4,3 %	7,0 %
Pris på importen från Egypten (euro/ton)	149	163	178	220	222
Importvolym från Rumänien (ton)	260 298	398 606	235 417	309 195	248 377
Marknadsandel	3,0 %	4,5 %	2,6 %	3,5 %	2,8 %
Pris på importen från Rumänien (euro/ton)	123	142	175	197	210

	2002	2003	2004	2005	Översynsperioden
Importvolym från övriga länder (ton)	373 732	291 620	254 311	336 110	326 579
Marknadsandel	4,3 %	3,3 %	2,8 %	3,8 %	3,6 %
Pris på importen från övriga länder (euro/ton)	141	170	194	221	224
Marknadsandel för samtliga tredjeländer	29,7 %	30,8 %	30,0 %	27,4 %	30,0 %

- (80) Det bör påpekas att den samlade importen från tredjeländer ökade med 4,4 % under hela perioden. Detta beror i huvudsak på att importen från Ryssland, som är det i särklass största exportlandet, ökade (9,4 %). Det bör också påpekas att importen från Ryssland var föremål för åtgärder i form av ett minimiimportpris under hela perioden, som upphävdes genom förordning (EG) nr 907/2007 (se skäl 6). Mellan 2002 och översynsperioden ökade importen från Egypten med 7,7 %, medan importen från övriga tredjeländer minskade med ungefär lika mycket, och där Rumänien stod för mer än 40 % av importen. När det gäller exportpriserna exporterade samtliga dessa länder till gemenskapen till priser som inte underskred gemenskapsindustrins priser under översynsperioden eller som låg över det icke-skadevällande priset för gemenskapsindustrin.

4. Gemenskapsindustrins ekonomiska situation

- (81) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen undersökte kommissionen alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden av betydelse för gemenskapsindustrins tillstånd.

4.1 Inledande anmärkningar

- (82) De flesta av de samarbetsvilliga tillverkarna inom gemenskapsindustrin konstaterades använda den likadana produkten för vidare bearbetning till blandat gödningsmedel eller konstgödsel, som är senare led i förädlingskedjan och som utöver kväve även innehåller andra näringsämnen som vattenlöslig fosfor och/eller vattenlösligt kalium.
- (83) Sådana företagsinterna överföringar av produktionen av karbamid konstaterades varken komma ut på den öppna marknaden eller konkurrera med importen av den berörda produkten. Undersökningen visade att denna företagsinterna användning utgjorde en stabil andel på cirka 20 % av gemenskapsindustrins sammanlagda tillverkning. Den anses därför inte kunna ha någon avsevärd inverkan på gemenskapsindustrins skadebild.
- (84) När ett stickprovsförfarande används analyseras i enlighet med etablerad praxis vissa skadeindikatorer (tillverkning, tillverkningskapacitet, lager, försäljning, marknadsandel, tillväxt och sysselsättning) för gemenskapsindustrin som helhet, medan sådana skadeindikatorer som rör enskilda företags resultat, t.ex. priser, produktionskostnader, lönsamhet, löner, investeringar, räntabilitet, kassaflöde och förmåga att anskaffa kapital undersöks på grundval av uppgifter som inhämtats för de gemenskapstillverkare som ingår i urvalet.

4.2 Uppgifter som rör gemenskapsindustrin som helhet

a) Tillverkning

- (85) Gemenskapsindustrins tillverkning, inklusive volymer avsedda för företagsintern användning, låg på en relativt stabil nivå mellan 2002 och översynsperioden. Den ökade med 5 % 2003 och minskade med samma procentsats 2004. År 2005 och under översynsperioden registrerades en liten ökning på 2 % respektive 1 % och nådde 4,45 miljoner ton.

	2002	2003	2004	2005	Översynsperioden
Gemenskapsindustrins produktion (ton)	4 300 000	4 500 000	4 300 000	4 400 000	4 450 000
Index (2002 = 100)	100	105	100	102	103
Gemenskapsindustrins produktion för företagsinterna överföringar	800 000	800 000	800 000	900 000	900 000
I procent av den totala produktionen	19,3 %	18,5 %	19,5 %	20,6 %	20,2 %

Källa: De klagande, frågeformulärssvar från urvalet och kontrollerade frågeformulärssvar.

b) Produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (86) Produktionskapaciteten ökade något (5 %) mellan 2002 och översynsperioden. Eftersom produktionsvolymen var stabil, minskade kapacitetsutnyttjandet något, från 84 % år 2002 till 81 % under översynsperioden. Kapacitetsutnyttjandet för denna typ av tillverkning och industri kan emellertid påverkas av produktionen av andra produkter som är möjliga att tillverka med samma utrustning och är därför mindre meningsfullt som skadeindikator.

	2002	2003	2004	2005	Översynsperioden
Gemenskapsindustrins produktionskapacitet (ton)	5 100 000	5 200 000	5 200 000	5 400 000	5 360 000
Index (2002 = 100)	100	101	101	106	105
Gemenskapsindustrins kapacitetsutnyttjande	84 %	88 %	84 %	81 %	81 %
Index (2002 = 100)	100	104	100	96	96

c) Lager

- (87) Gemenskapsindustrins utgående lager låg på en ganska stabil nivå mellan 2002 och 2004, varefter det ökade markant (med 24 procentenheter 2005 och med ytterligare 13 procentenheter i slutet av översynsperioden). Eftersom den karbamid som är avsedd för företagsintern användning lagras tillsammans med den produkt som säljs på den fria marknaden anses emellertid lagernivån vara en mindre meningsfull skadeindikator. Det bör också noteras att översynsperiodens slut sammanfaller med säsongsutförsäljningens början.

	2002	2003	2004	2005	Översynsperioden
Gemenskapsindustrins utgående lager (ton)	250 000	240 000	260 000	320 000	350 000
Index (2002 = 100)	100	94	103	127	140

d) Försäljningsvolym

- (88) Gemenskapsindustrins försäljning på gemenskapsmarknaden minskade något mellan 2002 och översynsperioden, nämligen med 3 %.

	2002	2003	2004	2005	Översynsperioden
Gemenskapsindustrins försäljning i gemenskapen (ton)	3 150 000	3 240 000	3 050 000	3 000 000	3 070 000
Index (2002 = 100)	100	103	97	95	97

e) Marknadsandel

- (89) Gemenskapsindustrins andel av marknaden minskade också något mellan 2002 och översynsperioden, från 36,5 % till 34,3 %.

	2002	2003	2004	2005	Översynsperioden
Gemenskapsindustrins marknadsandel	36,5 %	36,3 %	34,1 %	33,8 %	34,3 %
Index (2002 = 100)	100	99	93	93	94

f) Tillväxt

- (90) Gemenskapsindustrin förlorade en liten del av sin marknadsandel på en marknad som var stabil under hela skadeundersökningsperioden. Gemenskapsindustrins förlorade marknadsandel övertogs inte av importen från de fyra berörda länderna, som registrerade en minskning från 5,8 % till 4,4 % av sin marknadsandel mellan 2002 och översynsperioden.

g) Sysselsättning

- (91) Sysselsättningen inom gemenskapsindustrin minskade med 6 % mellan 2002 och översynsperioden, medan produktionen ökade något, vilket avspeglar gemenskapsindustrins ansträngningar att fortlöpande öka sin produktivitet och stärka sin konkurrenskraft.

	2002	2003	2004	2005	Översynsperioden
Gemenskapsindustrins sysselsättning när det gäller den berörda produkten	1 235	1 230	1 155	1 160	1 165
Index (2002 = 100)	100	100	94	94	94

h) Produktivitet

- (92) Produktionen per anställd inom gemenskapsindustrin ökade med 6 % per år mellan 2002 och 2003 och förblev i stort sett oförändrad under översynsperioden, vilket visar de kombinerade positiva verkningarna av att sysselsättningen minskade och produktionen ökade inom gemenskapsindustrin.

	2002	2003	2004	2005	Översynsperioden
Gemenskapsindustrins produktivitet (ton per anställd)	3 500	3 700	3 745	3 765	3 735
Index (2002 = 100)	100	106	107	108	107

i) Dumpningsmarginalens storlek

- (93) Verkningarna för gemenskapsindustrin av den faktiska dumpningsmarginalens storlek under översynsperioden kan inte anses vara betydande och inte anses meningsfull som indikator av följande skäl: i) importvolymen från Vitryssland, Ukraina och Libyen var under miniminivån, ii) importen från Kroatien låg på en stabil nivå och skedde till priser som ökade i takt med EU:s försäljningspriser, iii) gemenskapsindustrins samlade ekonomiska situation var mycket positiv.

j) Återhämtning från verkningarna av tidigare dumpning

- (94) De undersökta indikatorerna ovan och nedan visar tydligt att det har skett en avsevärd förbättring av gemenskapsindustrins ekonomiska och finansiella situation.

4.3 Uppgifter om de gemenskapstillverkare som ingick i stickprovet

a) Försäljningspriser och faktorer som påverkar de inhemska priserna

- (95) Det genomsnittliga nettoförsäljningspriset för de gemenskapstillverkare som ingick i stickprovet ökade betydligt från och med 2004 till och med översynsperioden, vilket avspeglar den stadiga och oavbrutna kostnadsökningen för råmaterialet och de rådande gynnsamma förhållandena för karbamid på den internationella marknaden under samma period.

	2002	2003	2004	2005	Översynsperioden
Pris per enhet på gemenskapsmarknaden för de tillverkare som ingick i stickprovet (euro/ton)	138	149	164	189	207
Index (2002 = 100)	100	108	120	138	151

b) Löner

- (96) Mellan 2002 och översynsperioden ökade genomsnittslönen per anställd med 13 % (se tabellen nedan). Denna löneökning anses med tanke på inflationstakten och den totalt sett minskade selsättningen vara måttlig.

	2002	2003	2004	2005	Översynsperioden
Årlig arbetskostnad per anställd för de tillverkare som ingick i stickprovet (i tusen euro)	44,2	47,2	47,1	48,6	49,9
Index (2002 = 100)	100	107	107	110	113

c) Investeringar

- (97) De årliga investeringarna i den likadana produkten som görs av de fyra tillverkare som ingick i stickprovet utvecklades positivt under skadeundersökningsperioden: de ökade med 74 %, med vissa fluktuationer. Dessa investeringar gjordes främst för att modernisera maskinparken och följa miljökraven. Detta bekräftar gemenskapsindustrins ansträngningar att fortlöpande förbättra sin produktivitet och konkurrenskraft. Resultaten avspeglas i den mycket positiva produktivitetsutvecklingen (se skäl 92) under samma period.

	2002	2003	2004	2005	Översynsperioden
Nettoinvesteringar för de tillverkare som ingick i stickprovet (i tusen euro)	20 493	11 095	31 559	40 001	35 565
Index (2002 = 100)	100	54	154	195	174

d) Lönsamhet och räntabilitet

- (98) Lönsamheten för de tillverkare som ingick i stickprovet visar en betydande förbättring mellan 2002 och 2005, då den uppgick till mer än 19 % av omsättningen. En stadig ökning av priset på gas från och med 2006 ledde till att resultatet åter låg på 10,7 % under översynsperioden. I detta avseende kan det noteras att man i den ursprungliga undersökningen hade fastställt att en vinstmarginal på 8 % kunde uppnås i en situation utan skadevällande dumpning. Räntabiliteten, uttryckt som vinst i procent av investeringarnas bokförda värde (netto), följde i stort sett lönsamhetsutvecklingen under hela skadeundersökningsperioden.

	2002	2003	2004	2005	Översynsperioden
Lönsamhet för den försäljning som de tillverkare som ingick i stickprovet hade till icke-närstående kunder (i procent av nettoförsäljningen)	4,6 %	11,1 %	18,4 %	19,3 %	10,7 %
Index (2002 = 100)	100	241	400	419	233

	2002	2003	2004	2005	Översynsperioden
Räntabilitet för de tillverkare som ingick i stickprovet (vinst i procent av investeringarnas bokförda värde (netto))	10,7 %	31,0 %	48,8 %	51,1 %	29,4 %
Index (2002 = 100)	100	290	456	477	275

e) Kassaflöde och kapitalanskaffningsförmåga

- (99) Kassaflödet ökade avsevärt mellan 2002 och 2005 och minskade stadigt under översynsperioden. Denna utveckling är i linje med utvecklingen av den totala lönsamheten under skadeundersökningsperioden.

	2002	2003	2004	2005	Översynsperioden
Kassaflöde för de företag som ingick i stickprovet (i tusen euro)	38 534	60 289	92 671	111 722	58 912
Index (2002 = 100)	100	156	240	290	153

- (100) Det framgick inte av undersökningen om de gemenskaps-tillverkare som ingick i stickprovet hade haft svårigheter med att anskaffa kapital.

5. Slutsats

- (101) Mellan 2002 och översynsperioden minskade gemenskapsindustrins marknadsandel något liksom dess försäljningsvolym på gemenskapsmarknaden. Gemenskapsindustrins situation förbättrades emellertid totalt sett under skadeundersökningsperioden.
- (102) Nästan alla övriga skadeindikatorer, med undantag av den ökade lagervolymen, utvecklades positivt: gemenskapsindustrins produktionsvolym och försäljningspriser per enhet ökade och lönsamheten låg, efter 2002, betydligt över den lönsamhetsnivå som fastställts som vinstmål i den ursprungliga undersökningen.
- (103) Även räntabiliteten och kassaflödet utvecklades positivt. Lönerna ökade måttligt och gemenskapsindustrin fortsatte att investera. Även produktiviteten ökade betydligt, vilket avspeglar den positiva produktionsutvecklingen och gemenskapsindustrins ansträngningar att förbättra produktiviteten genom investeringar.
- (104) Den sökande hävdade att kraven på långsiktig lönsamhet, mätt som vinst på försäljningen, för karbamidindustrin borde vara 25 % efter skatt. Detta skulle innebära en

vinst på cirka 36 % av omsättningen före skatt. Den sökande hävdade att detta är motiverat genom kostnaden för uppförandet av en ny anläggning för ammoniak/karbamid, som skulle kräva en räntabilitet på 11 % (vilket enligt den sökande motsvarar en vinst på 36 % av omsättningen före skatt). Det ska i detta avseende noteras att den sökande aldrig yrkat på ett så högt vinstmål inom ramen för detta förfarande, och att det i den ursprungliga undersökningen fastställdes att en vinstmarginal på 8 % skulle kunna uppnås i en situation utan skadevällande dumpning. Vidare bekräftade förstainstansrätten i sin dom i mål T-210/95 att "... den vinstmarginal som skall beaktas av rådet vid beräkningen av det riktpriis vid vilket den ifrågavarande skadan undanröjs, är den vinstmarginal gemenskapsindustrin skäligen skulle kunna räkna med under normala konkurrensförhållanden utan dumpad import".⁽¹⁾ I samma mål bekräftades det att "... [ett] argument att gemenskapsinstitutionerna skall beakta den vinstmarginal som fordras för att säkerställa gemenskapsindustrins överlevnad och/eller som ger en rimlig avkastning på dess kapital saknar stöd i grundförordningen".

- (105) Den sökande hävdade vidare när det gäller gödselmedelsindustrin att vinsten på försäljningen inte är en lämplig skadeindikator för lönsamhet och att avkastning på arbetande kapital eller avkastning på investeringar är mera verkningfulla indikatorer vid en sådan bedömning. Vidare hävdades det att en analys på grundval av de senare indikatorerna skulle visa att gemenskapsindustrin led skada.

⁽¹⁾ Dom i mål T-210/95 EFMA mot rådet [1195] REG II-3291, punkt 60.

(106) Mot bakgrund av gödselmedelsindustrins specifika egenskaper (bl.a. att den är kapitalintensiv) och marknadens natur (flyktiga priser på råmaterial och på den slutliga produkten) är vinst på försäljningen i sig inte nödvändigtvis den tydligaste indikatorn för lönsamhet; den borde i stället kompletteras med sådana indikatorer som avkastning på arbetande kapital och avkastning på investeringar. Den sökande har emellertid inte lämnat någon bevisning för att gemenskapsindustrin, i en situation utan dumpad import, skulle ha kunnat uppnå en avkastning på den begärda nivån. Den sökande kunde inte heller visa vilken vinstmarginal gemenskapsindustrin skulle ha kunnat uppnå utan dumpad import. Påståendet avvisades därför.

(107) Slutsatsen är därför att gemenskapsindustrin inte led någon fortsatt väsentlig skada.

F. SANNOLIKHET FÖR ATT SKADAN ÅTERKOMMER

1. Allmänna anmärkningar

(108) Eftersom det inte föreligger någon fortsatt väsentlig skada vållad av import från det berörda landet inriktades analysen på sannolikheten för att skadan återkommer om åtgärderna upphör att gälla. För detta ändamål undersöktes två huvudfaktorer, nämligen: i) de berörda ländernas möjliga exportvolym och exportpriser samt ii) följderna för gemenskapsindustrin av dessa länders prognostiserade volym och priser.

(109) Analysen har gjorts mot bakgrund av en allmän marknadstrend med ständigt höga priser och stor lönsamhet inte bara i gemenskapen utan i hela världen. Till stor del beror detta på att efterfrågan är större än utbudet. Det finns inget som tyder på att denna allmänna marknadstrend kommer att förändras betydligt på kort till medellång sikt.

2. De berörda ländernas möjliga exportvolym och priser

(110) Såsom anges ovan är det sannolikt att de exporterande tillverkarna i Ukraina på sin höjd kommer att exportera ytterligare cirka 375 000 ton karbamid till gemenskapen om åtgärderna upphör att gälla. Motsvarande siffror för Libyen och Vitryssland är 140 000 och 150 000 ton. Kroatens exportvolym kommer sannolikt inte heller att öka avsevärt i förhållande till den nuvarande nivån.

(111) Exportpriserna till gemenskapen och till tredjeländer har analyserats ovan. Tillsammans med de marknadsförhållanden som beskrivs nedan och den sannolika utvecklingen när det gäller de viktigaste kostnadsdrivande fak-

torena, såsom gas, visar denna analys att exportpriserna sannolikt kommer att förbli höga. Slutsatsen kan därför inte dras att priserna sannolikt kommer att avsevärt underskrida eller målprisunderskrida gemenskapsindustrins priser eller kostnader.

3. De prognostiserade exportvolymernas och exportprisernas inverkan på gemenskapsindustrin om åtgärderna upphävs

(112) Marknaden för karbamid väntas växa betydligt under de kommande åren såväl i gemenskapen⁽¹⁾ som globalt, vilket huvudsakligen beror på ökad jordbruksproduktion (för biobränslen) och ökad användning av AdBlue⁽²⁾ inom industrin. Som ett exempel kan anges att det i "Utsikter för jordbruksmarknaderna i Europeiska unionen 2007–2014," som utgavs i juli 2007 av Generaldirektoratet för jordbruk, bekräftas att spannmålsproduktionen sannolikt kommer att öka med upp till 20 % under denna period. Den sökandes egen beräkning visar en ökning med 10 %. Dessutom fastställdes i rådets förordning (EG) nr 1107/2007⁽³⁾ från slutet av september 2007 att det skulle göras undantag från reglerna om arealuttag för år 2008. Den förutsedda tillväxten på gemenskapsmarknaden (ytterligare cirka 1 miljon ton) kommer sannolikt att överstiga de maximivolymer som de exporterande länderna beräknas kunna exportera till gemenskapen. Det är därför inte troligt att denna ökade export leder till några större volymmässiga obalanser, inte minst eftersom gapet mellan gemenskapens maximala potentiella produktion och förbrukning uppgår till cirka 2 miljoner ton och det inte finns något som tyder på att detta gap kommer att fyllas med annan export (t.ex. med ursprung i Ryssland, som beskrivs i förordning (EG) nr 907/2007) i en sådan omfattning att ett utbudsoverskott skulle hålla nere eller sänka marknadspriserna.

(113) Mot bakgrund av ovanstående är det inte sannolikt att gemenskapsindustrin blir tvungen att minska sin försäljning och tillverkning eller sina priser i en sådan omfattning att dess lönsamhet och samlade ställning påverkas avsevärt. Det är därför troligt att lönsamheten ligger kvar på sin nuvarande nivå och avspeglar de gynnsamma marknadsvillkor som rådde framför allt från och med 2004 till och med översynsperioden.

4. Slutsats om sannolikheten för att skadan återkommer

(114) Mot bakgrund av ovanstående kan slutsatsen inte dras att skadan för gemenskapsindustrin sannolikt skulle återkomma om åtgärderna upphör att gälla.

⁽¹⁾ Källa: "Global fertilisers and raw materials supply and supply/demand balances: 2005–2009", A05/71b, juni 2005, International Fertiliser Industry Association (IFA).

⁽²⁾ AdBlue är ett registrerat varumärke för en blandning av 32,5 % karbamid i vatten. Produkten används i en process som kallas selektiv katalytisk rening (SCR) och som syftar till att sänka utsläppen av kväveoxider från dieseldrivna fordons avgassystem.

⁽³⁾ EUT L 253, 28.9.2007, s. 1.

G. ANTIDUMPNINGSGÅTGÄRDER

- (115) Samtliga parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för rekommendationen att upphäva de gällande åtgärderna. Parterna gavs även en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter efter meddelandet av dessa uppgifter. Inga synpunkter mottogs som visade att det fanns anledning att ändra de slutsatser som anges ovan.
- (116) Av ovanstående följer att de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av karbamid med ursprung i Vitryssland, Kroatien, Libyen och Ukraina bör upphävas och förfarandet avslutas i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen.
- (117) Mot bakgrund av de omständigheter som beskrivs ovan, den betydande snedvridningen av kostnadsstrukturen och de exporttransaktioner som utförs av exportörerna i alla de fyra berörda länderna, anses det nödvändigt att nära

följa utvecklingen av importen av karbamid med ursprung i Vitryssland, Kroatien, Libyen och Ukraina så att lämpliga åtgärder snabbt kan vidtas om situationen så kräver.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Antidumpningstullen på import av karbamid, även löst i vatten, enligt KN-nummer 3102 10 10 och 3102 10 90 med ursprung i Vitryssland, Kroatien, Libyen och Ukraina ska upphävas och förfarandet beträffande denna import avslutas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 mars 2008.

På rådets vägnar

I. JARC

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 241/2008

av den 17 mars 2008

om ingående av ett partnerskapsavtal om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Guinea-Bissau

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Artikel 2

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 jämförd med artikel 300.2 och 300.3 första stycket,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen och Republiken Guinea-Bissau har förhandlat fram ett nytt partnerskapsavtal om fiske som ger gemenskapens fartyg fiskemöjligheter i vatten under Guinea-Bissaus överhöghet eller jurisdiktion när det gäller fiske.
- (2) Som ett resultat av dessa förhandlingar paraferades ett partnerskapsavtal om fiske den 23 maj 2007.
- (3) Det ligger i gemenskapens intresse att godkänna avtalet.
- (4) Det är nödvändigt att fastställa hur fiskemöjligheterna ska fördelas mellan medlemsstaterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Guinea-Bissau ⁽²⁾ godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer denna förordning.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 11 mars 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).
⁽²⁾ EUT L 342, 27.12.2007, s. 5.

1. De fiskemöjligheter som fastställs i protokollet till avtalet ska fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

a) Räkfiske:

Spanien	1 421 GT
Italien	1 776 GT
Grekland	137 GT
Portugal	1 066 GT

b) Fiske efter fisk/bläckfisk:

Spanien	3 143 GT
Italien	786 GT
Grekland	471 GT

c) Notfartyg för tonfiskfiske och fartyg för fiske med flytlinor:

Spanien	10 fartyg
Frankrike	9 fartyg
Portugal	4 fartyg

d) Fartyg för spöfiske med fasta linor:

Spanien	10 fartyg
Frankrike	4 fartyg

2. Om licensansökningarna från de medlemsstater som avses i punkt 1 inte uttömmar de fiskemöjligheter som fastställs i protokollet till avtalet, får kommissionen beakta licensansökningar från alla övriga medlemsstater.

Artikel 3

De medlemsstater vars fartyg fiskar enligt det avtal som avses i artikel 1 ska meddela kommissionen hur stora mängder av varje bestånd som fångas i Guinea-Bissaus fiskezon i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 500/2001 av den 14 mars 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2847/93 beträffande övervakning av de fångster som gemenskapens fiskefartyg fiskar i tredjelands farvatten och på öppet hav ⁽³⁾.

⁽³⁾ EGT L 73, 15.3.2001, s. 8.

Artikel 4

Rådets ordförande bemyndigas att utse de personer som ska ha rätt att underteckna avtalet med bindande verkan för gemenskapen.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 mars 2008.

På rådets vägnar

I. JARC

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 242/2008

av den 17 mars 2008

om ingående av ett partnerskapsavtal om fiske mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och
Republiken Elfenbenskusten, å andra sidanEUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 jämförd med artikel 300.2 och 300.3 första stycket,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen och Elfenbenskusten har förhandlat fram ett partnerskapsavtal om fiske som ger gemenskapens fartyg fiskemöjligheter i vatten under Elfenbenskustens överhöghet eller jurisdiktion när det gäller fiske.
- (2) Som ett resultat av dessa förhandlingar paraferades ett nytt partnerskapsavtal om fiske den 5 april 2007.
- (3) Det ligger i gemenskapens intresse att godkänna avtalet.
- (4) Det är nödvändigt att fastställa hur fiskemöjligheterna ska fördelas mellan medlemsstaterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Republiken Elfenbenskusten ⁽²⁾, å andra sidan, godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 11 mars 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).
⁽²⁾ EUT L 48, 22.2.2008, s. 41.

Artikel 2

De fiskemöjligheter som fastställs i protokollet till avtalet ska fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

— 25 notfartyg för tonfiskfiske

Frankrike: 10 fartyg

Spanien: 15 fartyg

— 15 ytlångrevsfartyg

Spanien: 10 fartyg

Portugal: 5 fartyg

Om licensansökningarna från dessa medlemsstater inte uttömer de fiskemöjligheter som fastställs i protokollet, får kommissionen beakta licensansökningar från alla övriga medlemsstater.

Artikel 3

De medlemsstater vars fartyg fiskar enligt det avtal som avses i artikel 1 ska meddela kommissionen hur stora mängder av varje bestånd som fångas i Elfenbenskustens fiskezon i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 500/2001 av den 14 mars 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2847/93 beträffande övervakning av de fångster som gemenskapens fiskefartyg fiskar i tredjelands farvatten och på öppet hav ⁽³⁾.

Artikel 4

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som ska ha rätt att underteckna avtalet med bindande verkan för gemenskapen.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽³⁾ EGT L 73, 15.3.2001, s. 8.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 mars 2008.

På rådets vägnar

I. JARC

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 243/2008

av den 17 mars 2008

om införande av vissa restriktiva åtgärder mot de olagliga myndigheterna på ön Anjouan i Unionen Komorerna

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 60 och 301,

med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt 2008/187/Gusp av den 3 mars 2008 om restriktiva åtgärder mot den olagliga regeringen i Anjouan, Unionen Komorerna ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I en skrivelse av den 25 oktober 2007 till generalsekretären/den höge representanten begärde ordföranden för Afrikanska unionens kommission att Europeiska unionen och dess medlemsstater skulle stödja genomförandet av de sanktioner som Afrikanska unionens freds och säkerhetsråd beslutat att införa mot de olagliga myndigheterna på Anjouan och mot vissa personer med anknytning till dessa.
- (2) I gemensam ståndpunkt 2008/187/Gusp föreskrivs införandet av restriktiva åtgärder mot de olagliga myndigheterna på Anjouan och mot vissa personer med anknytning till dessa. Dessa åtgärder omfattar framförallt frysning av de berörda personernas tillgångar och ekonomiska resurser.
- (3) Åtgärderna faller inom tillämpningsområdet för fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Det behövs därför gemenskapslagstiftning för att genomföra åtgärderna för gemenskapens del, för att de ska tillämpas på ett enhetligt sätt av alla medlemsstaters ekonomiska aktörer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *tillgångar*: finansiella tillgångar och ekonomiska förmåner av alla slag, inbegripet men inte begränsat till
  - i) kontanter, checkar, penningfordringar, växlar, betalningsorder och andra betalningsinstrument,
  - ii) inlåning hos finansinstitut eller andra enheter, kontotillgodohavanden, skuldebrev och skuldförbindelser,
  - iii) börsnoterade och onoterade värdepapper och skuldinstrument, t.ex. aktier och andelar, certifikat för värdepapper, obligationer, växlar, optioner, förlagsbevis och derivatkontrakt,
  - iv) räntor, utdelningar eller annan inkomst från tillgångar eller annat värde som härrör från eller skapas genom tillgångar,
  - v) krediter, kvittningsrätter, garantiförbindelser, fullgörandegarantier eller andra finansiella åtaganden,
  - vi) rembursar, fraktsedlar och pantförskrivningar,
  - vii) sådana dokument som utgör bevis på andelar i tillgångar eller finansiella medel.
- b) *frysning av tillgångar*: förhindrande av varje flyttning, överföring, ändring, användning, tillgång till eller hantering av tillgångar på ett sätt som skulle leda till en förändring av volym, belopp, belägenhet, ägandeförhållanden, innehav, art, bestämmelse eller någon annan förändring som skulle göra det möjligt att utnyttja tillgångarna, inbegripet portföljförvaltning.
- c) *ekonomiska resurser*: egendom av alla slag, materiell eller immateriell, lös eller fast, som inte utgör tillgångar men som kan användas för att erhålla tillgångar, varor eller tjänster.
- d) *frysning av ekonomiska resurser*: förhindrande av att dessa resurser används på något sätt för att erhålla tillgångar, varor eller tjänster, inbegripet men inte enbart genom försäljning, uthyrning eller inteckning.

⁽¹⁾ EUT L 59, 4.3.2008, s. 32.

e) *gemenskapens territorium*: de territorier på vilka fördraget är tillämpligt, på de villkor som fastställs i fördraget.

Artikel 2

1. Alla tillgångar och ekonomiska resurser som tillhör eller ägs, innehas eller kontrolleras av fysiska eller juridiska personer, enheter och organ som anges i bilaga I ska frysas.

2. Inga tillgångar eller ekonomiska resurser får direkt eller indirekt ställas till förfogande för eller göras tillgängliga till förmån för fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som förtecknas i bilaga I.

3. Det ska vara förbjudet att medvetet och avsiktligt delta i verksamhet vars syfte eller verkan är att direkt eller indirekt kringgå de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2.

4. Förbudet i punkt 2 ska inte medföra ansvar av något slag för de berörda fysiska eller juridiska personerna eller enheterna om dessa inte kände till eller inte hade rimlig anledning att misstänka att deras handlande skulle strida mot detta förbud.

Artikel 3

1. Artikel 2.2 ska inte tillämpas på kreditering av frysta konton med

a) ränta eller övriga intäkter på dessa konton

b) betalningar i samband med avtal, överenskommelser eller förpliktelser som ingåtts eller uppkommit före det datum då bestämmelserna i denna förordning blev tillämpliga på kontona,

förutsatt att artikel 2.1 fortfarande tillämpas på räntan, de övriga intäkterna och betalningarna.

2. Artikel 2.2 ska inte hindra att finans eller kreditinstitut i gemenskapen, som tar emot tillgångar som tredje part överfört till frysta konton som tillhör fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som återfinns i bilaga I, krediterar kontona med dessa tillgångar under förutsättning att insättningar på sådana konton också fryses. Finans eller kreditinstitutet ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna om sådana transaktioner.

Artikel 4

1. De behöriga myndigheter i medlemsstaterna som återfinns i förteckningen över webbplatser i bilaga II får ge tillstånd till att

vissa frysta tillgångar eller ekonomiska resurser frigörs eller görs tillgängliga, på villkor som de finner lämpliga, efter att ha konstaterat att de berörda tillgångarna eller ekonomiska resurserna är

a) nödvändiga för att tillgodose grundläggande behov hos de personer som anges i bilaga I eller hos familjemedlemmar som är beroende av dem, t.ex. betalning av livsmedel, hyra eller amotereringar, mediciner och läkarvård, skatter, försäkringspremier eller avgifter för samhällstjänster,

b) avsedda endast för betalning av rimliga arvoden och ersättning för utgifter i samband med tillhandahållande av juridiska tjänster,

c) avsedda endast för betalning av avgifter eller serviceavgifter för rutinmässig hantering eller förvaltning av frysta tillgångar eller ekonomiska resurser,

d) nödvändiga för att täcka extraordinära utgifter, förutsatt att den berörda medlemsstaten minst två veckor före beviljandet av tillståndet har meddelat de övriga medlemsstaterna och kommissionen på vilka grunder den anser att ett särskilt tillstånd bör beviljas.

2. Medlemsstaterna ska underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om tillstånd som beviljas enligt punkt 1.

Artikel 5

Om en fysisk eller juridisk person, en enhet eller ett organ, i god tro med åberopande av att åtgärden är förenlig med bestämmelserna i denna förordning, fryser tillgångar eller ekonomiska resurser eller vägrar att göra dem tillgängliga, ska detta inte medföra ansvar av något slag för den personen eller enheten eller det organet, eller för dess ledning eller anställda, såvida det inte kan bevisas att tillgångarna och de ekonomiska resurserna frystes eller innehölls på grund av vårdslöshet.

Artikel 6

1. Utan att det påverkar gällande regler om rapportering, sekretess och tystnadsplikt ska fysiska och juridiska personer, enheter och organ

a) omedelbart lämna alla uppgifter som underlättar efterlevnaden av denna förordning, till exempel uppgifter om konton och belopp som frysts i enlighet med artikel 2, till de behöriga myndigheter som återfinns i förteckningen över webbplatser i bilaga II, i den medlemsstat där de är bosatta eller etablerade samt vidarebefordra dessa uppgifter till kommissionen, direkt eller genom medlemsstaterna,

b) samarbeta med de behöriga myndigheter som återfinns i förteckningen över webbplatser i bilaga II, vid kontroller av dessa uppgifter.

2. Uppgifter som lämnas eller tas emot enligt denna artikel får användas endast i de syften för vilka de lämnades eller togs emot.

Artikel 7

Kommissionen och medlemsstaterna ska omedelbart underrätta varandra om åtgärder som vidtas enligt denna förordning och meddela varandra alla andra relevanta upplysningar med anknytning till den, särskilt upplysningar om överträdelse, problem i samband med genomförandet och domar som avkunnats av nationella domstolar.

Artikel 8

1. Kommissionen ska ha rätt att

a) ändra bilaga I på grundval av beslut rörande bilagan till gemensam ståndpunkt 2008/187/Gusp,

b) ändra bilaga II på grundval av uppgifter från medlemsstaterna.

2. Ett meddelande ska offentliggöras med närmare regler för hur uppgifter beträffande bilaga I ska lämnas (¹).

Artikel 9

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om påföljder vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att reglerna tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 mars 2008.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa regler så snart som förordningen har trätt i kraft och underrätta kommissionen om eventuella senare ändringar.

Artikel 10

1. Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som avses i denna förordning och ange vilka de är på, eller genom, de webbplatser som förtecknas i bilaga II.

2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen namnen på sina behöriga myndigheter så snart denna förordning har trätt i kraft och senare underrätta den om eventuella ändringar av dessa uppgifter.

Artikel 11

Denna förordning ska tillämpas

a) inom gemenskapens territorium, inbegripet dess luftrum,

b) ombord på varje luftfartyg och varje fartyg under en medlemsstats jurisdiktion,

c) på varje person, inom eller utanför gemenskapens territorium, som är medborgare i en medlemsstat,

d) på varje juridisk person, enhet eller organ som har bildats eller instiftats i enlighet med en medlemsstats lagstiftning,

e) på varje juridisk person, enhet eller organ med avseende på varje form av affärsverksamhet som helt eller delvis bedrivs inom gemenskapens territorium.

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

På rådets vägnar

I. JARC

Ordförande

(¹) EUT C 71, 18.3.2008, s. 25.

BILAGA I

Förteckning över medlemmarna i Anjouans olagliga regering samt de fysiska och juridiska personer, enheter och organ som har anknytning till dessa, vilka avses i artiklarna 2, 3 och 4

Namn	Mohamed Bacar
Kön	M
Befattning	Självutnämnd president, överste
Födelseort	Barakani
Födelsedatum	5.5.1962
Passnummer	01AB01951/06/160, utfärdat den 1.12.2006
Namn	Jaffar Salim
Kön	M
Befattning	"Inrikesminister"
Födelseort	Mutsamudu
Födelsedatum	26.6.1962
Passnummer	06BB50485/20 950, utfärdat den 1.2.2007
Namn	Mohamed Abdou Madi
Kön	M
Befattning	"Samarbetsminister"
Födelseort	Mjamaoué
Födelsedatum	1956
Passnummer	05BB39478, utfärdat den 1.8.2006
Namn	Ali Mchindra
Kön	M
Befattning	"Utbildningsminister"
Födelseort	Cuvette
Födelsedatum	20.11.1958
Passnummer	03819, utfärdat den: 3.7.2004
Namn	Houmadi Souf
Kön	M
Befattning	"Minister för offentlig förvaltning"
Födelseort	Sima
Födelsedatum	1963
Passnummer	51427, utfärdat den 4.3.2007
Namn	Rehema Boinali
Kön	M
Befattning	"Energiminister"
Födelseort	
Födelsedatum	1967
Passnummer	540355, utfärdat den 7.4.2007
Namn	Dhoihirou Halidi
Kön	M
Titel	Kanslichef
Befattning	Högre tjänsteman med nära anknytning till Anjouans olagliga regering
Födelseort	Bambao Msanga
Födelsedatum	8.3.1965
Passnummer	64528, utfärdat den 19.9.2007

Namn	Abdou Bacar
Kön	M
Titre	Överstelöjtnant
Befattning	Högre militärofficer som utgör ett viktigt stöd för Anjouans olagliga regering
Födelseort	Barakani
Födelsedatum	2.5.1954
Passnummer	54621, utfärdat den 23.4.2007

BILAGA II

Webbplatser med uppgifter om de behöriga myndigheter som avses i artiklarna 4, 6 och 10 samt adress för meddelanden till Europeiska kommissionen

BELGIEN

<http://www.diplomatie.be/eusanctions>

BULGARIEN

<http://www.mfa.government.bg>

TJECKIEN

<http://www.mfcr.cz/mezinarodnisankce>

DANMARK

<http://www.um.dk/da/menu/Udenrigspolitik/FredSikkerhedOgInternationalRetsorden/Sanktioner/>

TYSKLAND

<http://www.bmwi.de/BMWi/Navigation/Aussenwirtschaft/Aussenwirtschaftsrecht/embargos.html>

ESTLAND

http://www.vm.ee/est/kat_622/

GREKLAND

<http://www.yplex.gov.gr/www.mfa.gr/en-US/Policy/Multilateral+Diplomacy/International+Sanctions/>

SPANIEN

www.mae.es/es/MenuPpal/Asuntos/Sanciones+Internacionales

FRANKRIKE

<http://www.diplomatie.gouv.fr/autorites-sanctions/>

IRLAND

http://www.dfa.ie/un_eu_restrictive_measures_ireland/competent_authorities

ITALIEN

<http://www.esteri.it/UE/deroghe.html>

CYPERN

<http://www.mfa.gov.cy/sanctions>

LETTLAND

<http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539>

LITAUEN

<http://www.urm.lt>

LUXEMBURG

<http://www.mae.lu/sanctions>

UNGERN

http://www.kulugyminiszterium.hu/kum/hu/bal/Kulpolitibank/nemzetkozi_szankciok/

MALTA

http://www.doi.gov.mt/EN/bodies/boards/sanctions_monitoring.asp

NEDERLÄNDERNA

<http://www.minbuza.nl/sancties>

ÖSTERRIKE

http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id=12750&LNG=en&version=

POLEN

<http://www.msz.gov.pl>

PORTUGAL

<http://www.min-nestrangeiros.pt>

RUMÄNIEN

<http://www.mae.ro/index.php?unde=doc&id=32311&idlnk=1&cat=3>

SLOVENIEN

http://www.mzz.gov.si/si/zunanja_politika/mednarodna_varnost/omejevalni_ukrepi/

SLOVAKIEN

<http://www.foreign.gov.sk>

FINLAND

<http://formin.finland.fi/kvyhteisty/pakotteet>

SVERIGE

<http://www.ud.se/sanktioner>

FÖRENADE KUNGARIKET

www.fco.gov.uk/competentauthorities

Adress för meddelanden till Europeiska kommissionen

Europeiska gemenskapernas kommission
Generaldirektoratet för yttre förbindelser
Direktorat A. Krisfrågor och samordning inom ramen för Gusp
Avdelning A.2. Krishantering och fredsbyggande
CHAR 12/108
B-1049 Bryssel
Tfn: +32 2 296 61 33/295 55 85
Fax: +32 2 299 08 73

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 244/2008**av den 17 mars 2008****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 mars 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 mars 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 17 mars 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	JO	60,6
	MA	62,6
	TN	120,5
	TR	95,3
	ZZ	84,8
0707 00 05	JO	178,8
	MA	90,4
	TR	145,1
	ZZ	138,1
0709 90 70	MA	96,9
	TR	106,4
	ZZ	101,7
0709 90 80	EG	238,6
	ZZ	238,6
0805 10 20	EG	44,7
	IL	59,3
	MA	47,5
	TN	52,8
	TR	50,7
	ZA	43,3
	ZZ	49,7
0805 50 10	EG	107,9
	IL	106,8
	SY	109,7
	TR	127,9
	ZA	147,5
	ZZ	120,0
0808 10 80	AR	93,7
	BR	86,8
	CA	98,7
	CL	102,2
	CN	85,4
	MK	43,9
	US	106,7
	UY	87,6
	ZA	69,5
	ZZ	86,1
0808 20 50	AR	81,0
	CL	86,3
	CN	80,8
	ZA	89,0
	ZZ	84,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 245/2008

av den 17 mars 2008

om undantag från förordning (EG) nr 1249/96 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullarna inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, särskilt artikel 10.4, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 5.1 första stycket b i kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullarna inom spannmålssektorn ⁽²⁾ fastställs, när det gäller import av vete av hög kvalitet, principen om en särskild säkerhet utöver de säkerheter som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 1342/2003 av den 28 juli 2003 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris ⁽³⁾. Denna tilläggssäkerhet på 95 euro per ton motiveras av skillnaden med avseende på gällande importtullar mellan olika kategorier vete beroende på om det rör sig om vete av hög kvalitet eller vete av låg eller medelhög kvalitet.
- (2) Genom rådets förordning (EG) nr 1/2008 ⁽⁴⁾ upphävs tillfälligt importtullarna för vissa typer av spannmål för regleringsåret 2007/08, som löper ut den 30 juni 2008, samtidigt som det görs möjligt att återinföra dem före det datumet om marknadssituationen motiverar det.
- (3) Det tillfälliga upphävandet av tull på import som sker på grundval av importlicenser som utfärdats från och med den 4 januari 2008, i enlighet med artikel 2 i förordning (EG) nr 1/2008, har inneburit att de särskilda villkor som motiverat införandet av särskilda säkerheter utöver de säkerheter som följer av importlicensen för närvarande

inte föreligger. Med beaktande av dessa nya villkor som gäller för import av vete efter det att förordning (EG) nr 1/2008 trätt i kraft, är den tilläggssäkerhet på 95 euro per ton som föreskrivs i artikel 5.1 första stycket b i förordning (EG) nr 1249/96 inte längre motiverad fram till dess att importtullar återinförs.

- (4) Efter offentliggörandet av förordning (EG) nr 1/2008 har vissa aktörer dock ställt denna tilläggssäkerhet. För att begränsa den ekonomiska börda som följer av detta för aktörerna bör det fastställas att säkerheten omedelbart ska frisläppas.
- (5) Det bör därför göras undantag från förordning (EG) nr 1249/96 i enlighet med detta.
- (6) För att undvika att aktörer fortsätter att ställa tilläggssäkerheten och med beaktande av att de säkerheter som ställts sedan den 4 januari 2008 måste frisläppas snarast möjligt bör denna förordning börja tillämpas omedelbart.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Genom undantag från artikel 5.1 första stycket b i förordning (EG) nr 1249/96 ska den tilläggssäkerhet som avses i den bestämmelsen inte längre krävas under den period under vilken importtullarna för vissa typer av spannmål tillfälligt upphävs enligt förordning (EG) nr 1/2008.

2. De tilläggssäkerheter som avses i punkt 1 och som ställts sedan den 4 januari 2008 ska omedelbart frisläppas.

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 735/2007 (EUT L 169, 29.6.2007, s. 6).

⁽²⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1816/2005 (EUT L 292, 8.11.2005, s. 5).

⁽³⁾ EUT L 189, 29.7.2003, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1996/2006 (EUT L 398, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT L 1, 4.1.2008, s. 1.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 mars 2008.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 246/2008

av den 17 mars 2008

om ändring av förordning (EG) nr 1043/2005 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 3448/93 med avseende på ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen

EUROPEISKA GEMSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.3 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 14 första stycket i kommissionens förordning (EG) nr 1043/2005 ⁽²⁾ anges hur ofta bidragssatser ska fastställas för basprodukter enligt de förordningar som anges i artikel 1.1, och som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I.
- (2) Exportbidragen får i enlighet med de förordningar som anges i artikel 1.1 i förordning (EG) nr 1043/2005 beviljas när detta är berättigat med tanke på villkoren på de inre och yttre marknaderna. När marknadsvillkoren inte berättigar till bidrag kan fastställandet av tidsperioderna skjutas upp.
- (3) I artikel 8.3 andra stycket i förordning (EG) nr 3448/93 hänvisas det till samma förfarande som det som gäller för bidragen för de berörda jordbruksprodukterna när dessa exporteras i obearbetat tillstånd.
- (4) Artikel 14 i förordning (EG) nr 1043/2005 bör anpassas i syfte att förenkla och harmonisera bestämmelserna.

(5) Förordning (EG) nr 1043/2005 bör därför ändras i enlighet med detta.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för övergripande frågor rörande handeln med bearbetade jordbruksprodukter som inte omfattas av bilaga I.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 14 i förordning (EG) nr 1043/2005 ska ersättas med följande:

"Artikel 14

Bidragssatsen ska fastställas för varje månad per 100 kg basprodukt i enlighet med artikel 13.3 i förordning (EG) nr 1784/2003 och motsvarande bestämmelser i de andra förordningar som anges i artikel 1.1 i den här förordningen.

Med avvikelse från första stycket

- a) får exportbidrag för de basprodukter som omfattas av bilaga I till den här förordningen fastställas enligt en annan tidtabell som fastställs enligt förfarandet i artikel 16.2 i förordning (EG) nr 3448/93,
- b) ska bidragssatsen för ägg från fjäderfä, med skal, färska eller konserverade, och ägg utan skal samt äggulor, lämpliga för konsumtion, färska, torkade eller på annat sätt konserverade, utan tillsats av sötningsmedel, fastställas för samma period som den för bidragsbeloppen för de produkter som exporteras i obearbetat tillstånd."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2580/2000 (EGT L 298, 25.11.2000, s. 5).

⁽²⁾ EUT L 172, 5.7.2005, s. 24. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1496/2007 (EUT L 333, 19.12.2007, s. 3).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 mars 2008.

På kommissionens vägnar
Günter VERHEUGEN
Vice ordförande

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 17 mars 2008

om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import av polyvinylalkohol med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan och om frisläppande av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära tullar

(2008/227/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 9,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. PROVISORISKA ÅTGÄRDER

- (1) Den 19 december 2006 offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import till gemenskapen av polyvinylalkohol (eller PVA i tabeller) med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan ⁽²⁾. Den 17 september 2007 införde kommissionen genom förordning (EG) nr 1069/2007 ⁽³⁾ (nedan kallad *förordningen om preliminär tull*) en preliminär antidumpningstull på import av polyvinylalkohol med ursprung i Kina. Det infördes inga provisoriska åtgärder för Taiwan.
- (2) Som det anges i skäl 13 i förordningen om preliminär tull omfattade undersökningen om dumpning och skada perioden 1 oktober 2005–30 september 2006 (nedan

kallad *undersökningsperioden* eller i tabeller *UP*). När det gäller de tendenser som är av betydelse för skadebedömningen undersökte kommissionen uppgifter för perioden från och med den 1 januari 2003 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

- (3) Efter beslutet om införandet av en preliminär antidumpningstull på import av polyvinylalkohol med ursprung i Kina, samtidigt som ingen tull infördes på import från Taiwan, lämnade ett antal berörda parter skriftliga synpunkter. De parter som så önskade gavs även tillfälle att bli hörda. Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som ansågs nödvändiga för dess slutgiltiga avgöranden.
- (4) Kommissionen fördjupade undersökningen avseende gemenskapens intresse och tillät undantagsvis användare i pappersindustrin, som är en viktig användarsektor som inte tidigare samarbetat, att besvara frågeformuläret för användare.
- (5) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på vilka kommissionen avsåg att avsluta förfarandet med avseende på import av polyvinylalkohol med ursprung i Kina och Taiwan och frisläppa de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär tull. De beviljades även en tidsfrist inom vilken synpunkter kunde lämnas efter meddelandet av uppgifter.
- (6) De muntliga och skriftliga synpunkter som de berörda parterna lämnade togs under övervägande och när så var lämpligt ändrades undersökningsresultaten i enlighet med dessa.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2117/2005 (EUT L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EUT C 311, 19.12.2006, s. 47.

⁽³⁾ EUT L 243, 18.9.2007, s. 23.

C. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

- (7) Den gemenskapsanvändare som det hänvisas till i skäl 16 i förordningen om preliminär tull hävdade på nytt, samtidigt som han vidareutvecklade sina argument, att en viss form av hans produkt (*den bestridda formen*) som han kallade polyvinylalkohol med snäv molekylviktsfördelning och låg askhalt och som han köpte från bland annat Kina, inte skulle ingå i produktdefinitionen. Denna användare hävdade i) att kommissionen inte hade tillräckliga skäl för att anse att den bestridda formen har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper som övriga former som omfattas av produktdefinitionen samt ii) att denna form hade mycket specifika slutanvändningsområden. Han hävdade vidare iii) att den bestridda formen, enligt hans åsikt, var en sampolymer och därför inte föll inom ramen för produktdefinitionen.
- (8) Innan denna användares synpunkter närmare diskuteras bör det först noteras att den askhalt som polyvinylalkoholen uppvisar är att anse som en orenhet. Ju lägre askhalt desto renare polyvinylalkohol. Dessutom är begreppet "låg askhalt" subjektivt. Det finns ingen allmänt vedertagen definition och det står således varje enskild tillverkare fritt att fastställa egna nivåer för vad som är att anse som en låg respektive hög askhalt. Det konstaterades att detta i praktiken har lett till betydande skillnader. När det gäller de tillverkare som omfattades av undersökningen varierade den maximala askhalten för polyvinylalkohol med låg askhalt från 0,09 % till 0,5 %. Den berörda användaren kan nog inte anses ingå bland de mest restriktiva, dvs. andra berörda parter skulle antagligen anse att denna användare tillämpade ett högre gränsvärde för askhalten.
- (9) De frågor som denna part tagit upp och som nämns i skäl 7 har noga övervägts och sammanfattningsvis gäller följande:
- i) **Frågan om huruvida den bestridda formen bör anses ha andra grundläggande fysikaliska och tekniska egenskaper**
- (10) Det bör erinras om att den berörda produktens grundläggande fysikaliska och tekniska egenskaper preliminärt definierats i skäl 14 i förordningen om preliminär tull. Där definieras den berörda produkten som ett visst sorts harts med särskilda tekniska parametrar. Dessa parametrar, som anges i produktdefinitionen och tjänar till att skilja den berörda produkten från andra former av polyvinylalkohol, är viskositet (mätt i en 4-procentig lösning) på minst 3 och högst 61 mPas och en hydrolysgrad på minst 84,0 och högst 99,9 molprocent.
- (11) Alla former som ingår i produktdefinitionen benämns ibland standardformer av polyvinylalkohol, vilket innebär att de alla kan tillverkas på standardproduktionslinjer för polyvinylalkohol och att deras produktionskostnader är desamma. Motsatt förhållande gäller för de former som har samma KN-nummer men som inte ingår i produktdefinitionen. Dessa kan inte tillverkas på standardproduktionslinjer för polyvinylalkohol utan fordrar en annan produktionsteknik och ytterligare utrustning, vilket innebär att tillverkningskostnaden kan skilja sig väsentligt från standardformernas. De former som inte ingår i produktdefinitionen kan dessutom ha mycket annorlunda egenskaper än de former som omfattas av produktdefinitionen. När det gäller viskositet och hydrolys gäller följande: i) formerna med låg viskositet är lågmolekylära polyvinylalkoholer som är svåra att hantera, vilket bland annat leder till en låg avkastning i produktionen, ii) formerna med hög viskositet, som också är svåra att hantera, används till glansiga pappersbeläggningar av hög kvalitet som är en mycket särskild tillämpning där de oönskade veck som normalt sett uppstår måste undvikas, iii) former med hög hydrolysgrad används huvudsakligen till denna tillämpning, medan iv) polyvinylalkoholer med låg hydrolysgrad är olösliga i vatten eller bildar instabila lösningar med vatten. Detta slags produkter används huvudsakligen för tillverkning av suspensionspolyvinylalkohol, och vid höga temperaturer kommer dessa att fallas ut ur lösningen.
- (12) Användaren hävdade att sex av polyvinylalkoholernas egenskaper var nödvändiga för att han skulle kunna tillverka den polyvinylbutyral (PVB i tabeller) som han behöver för sin film av polyvinylbutyral. Kombinationen av parametrarna för dessa sex egenskaper gör den bestridda formen unik i förhållande till alla andra former av polyvinylalkohol på marknaden. Undersökningen av detta påstående ledde till konstaterandet att de tekniska specifikationerna kan vara strängare för vissa tillämpningar än för andra. Samtidigt kunde det dock konstateras att alla former, även de varukvaliteter som ingår i produktbeskrivningen och ibland betecknas som standardformer, uppvisar en unik kombination av egenskaper. Det är således tillämpningen som avgör vilken form som kommer att väljas. Detta gäller inte bara för den berörda användarens tillämpning utan även för andra tillämpningar. Följaktligen måste detta argument avvisas.
- ii) **Frågan om huruvida den bestridda formen har mycket specifika slutanvändningsområden**
- (13) Den berörda användaren invände även mot kommissionens bedömning av marknaden för polyvinylalkoholanvändare och hävdade framför allt att marknaden för polyvinylbutyralanvändare är mycket varierad. I detta avseende har det redan angetts i förordningen om preliminär tull att användaren använde denna form av polyvinylalkohol för tillverkning av polyvinylbutyral som är den viktigaste tillämpningen i gemenskapen och svarar för 25 % till 29 % av förbrukningen av polyvinylalkohol, och även är den tillämpning som ökar snabbast till följd av den stora ökningen av efterfrågan på film av polyvinylbutyral. När det gäller situationen ännu längre ner i förädlingskedjan framgick det av undersökningen att närmare 90 % av den polyvinylbutyral som tillverkas i gemenskapen används för tillverkning av film av polyvinylbutyral, vilken dessutom är den berörda användarens slutgiltiga tillämpning (användaren är dock inte den enda tillverkaren av film av polyvinylbutyral i gemenskapen). Det bekräftas således (se skäl 17 i förordningen om preliminär tull) att denna berörda parts specifika användning är en av de vanligaste tillämpningarna och eftersom denna utgör en stor marknad är det således inte möjligt att beteckna den som något annat än standard.

- (14) När det gäller bestridda formens påstådda specifika användningsområde hävdade den berörda användaren också att det faktum att det inte finns några substitut för denna form utgör ett belägg för att den skulle ha ett specifikt slutanvändningsområde. I detta hänseende konstaterades det för det första att denna användare inte uteslutande köpte från den berörda kinesiska tillverkaren utan redan hade flera alternativa försörjningskällor. Under undersökningsperioden härrörde mindre än 5 % av dess inköp av den polyvinylalkohol som den begärde undantag för från den kinesiska tillverkaren. Resterande volym polyvinylalkohol hade inköpts från tre andra tillverkare i olika länder. Det konstaterades vidare att även om de flesta av de andra former som såldes på gemenskapsmarknaden faktiskt inte kunde användas som substitut för den bestridda formen, var det dock möjligt att använda den bestridda formen för andra tillämpningar och att denna dessutom fanns tillgänglig på gemenskapsmarknaden till ungefär samma priser som de andra former som importerades från Kina. Mot denna bakgrund avvisas argumentet att det inte finns några substitut för den bestridda formen.

iii) **Frågan om huruvida den bestridda formen är en sampolymer och inte en homopolymer**

- (15) Efter införandet av de provisoriska åtgärderna hävdade användaren att polyvinylalkohol med låg askhalt är en sampolymer och inte en homopolymer. Användaren hävdade att denna form av polyvinylalkohol hade två beståndsdelar. Detta påstående undersöktes och det konstaterades att polyvinylalkohol är resultatet av en inledande homopolymer polymerisation. Den därpå följande hydrolysisprocessen är dock alltid ofullständig (mellan 84,0 och 99,9 molprocent) och av denna anledning skulle det även kunna hävdas att polyvinylalkohol har två beståndsdelar och därför är en sampolymer.
- (16) I syfte att undvika missförstånd ansågs det följaktligen lämpligt att förtydliga produktdefinitionen i förordningen om preliminär tull. Det fastställdes således slutgiltigt att den berörda produkten utgörs av vissa sampolymera polyvinylalkoholer bildade genom homopolymer polymerisation med en viskositet (mätt i en 4-procentig lösning) på minst 3 och högst 61 mPas och en hydrolysggrad på minst 84,0 och högst 99,9 molprocent med ursprung i Kina och Taiwan som vanligtvis klassificeras enligt KN-nummer ex 3905 30 00.

D. DUMPNING

1. Taiwan

- (17) När det gäller Taiwan infördes inga provisoriska åtgärder, eftersom ingen dumping preliminärt hade konstaterats med avseende på importen av den berörda produkten med ursprung i Taiwan (se skälen 29 och 30 i förordningen om preliminär tull).

- (18) Såsom anges i skäl 30 i förordningen om preliminär tull var det enda samarbetsvilliga taiwanesiska företaget, Chang Chun Petrochemical Co. Ltd (nedan kallat CCP), också den enda exporterande tillverkaren av den berörda produkten i Taiwan, och företaget svarade enligt Eurostats uppgifter för 100 % av den taiwanesiska exporten till EG under undersökningsperioden.

- (19) Båda gemenskapstillverkarna, Kuraray Europe GmbH och Celanese Chemicals Ibérica S.L., hävdade att CCP hade utövat dumping under undersökningsperioden och begärde därför att kommissionen skulle ompröva sina slutsatser beträffande fastställandet av dumping för CCP.

1.1 Råmaterialkostnader

- (20) Båda gemenskapstillverkarna hävdade att CCP:s tillverkningskostnader var mycket högre än vad som konstaterats av kommissionen, eftersom kostnaderna för vinylacetatmonomer (VAM i tabeller), som är den huvudsakliga råvaran i tillverkningen av polyvinylalkohol underskattats. De underströk att CCP:s leverantör av vinylacetatmonomer är ett närstående företag. Till stöd för sitt argument lämnade en av gemenskapstillverkarna en studie av CCP:s polyvinylalkoholverksamhet som gjorts av en konsultfirma och offentliggöranden om de internationella priserna på vinylacetatmonomer.
- (21) Denna information undersöktes. Det framgick tydligt av en jämförelse mellan de priser på vinylacetatmonomer som angetts i offentliggörandena och de priser som kontrollerats i samband med undersökningen, både i Asien och Europa, att priserna i offentliggörandena var i överkant. Dessutom angavs det i offentliggörandena att det rörde sig om uppskattade priser och att de faktiska marknadspriserna kunde vara både högre och lägre samt att priserna i fråga framför allt var menade som en vägledning. Även om dessa priser visserligen kan användas för att följa prisutvecklingen över tiden förefaller de däremot inte att återspegla de faktiska priserna.
- (22) Det framgick även av undersökningen att den CCP närstående leverantörens försäljning av vinylacetatmonomer hade skett till priser som låg på samma nivå som de som togs ut för denna leverantörs icke-närstående kunder och att de priser som betalats av CCP var jämförbara med de som betalats av andra tillverkare i Asien, särskilt i Japan.

- (23) Dessutom grundade sig de kostnader för vinylacetatmonomer som angavs i studien på en högre förbrukning av vinylacetatmonomer än CCP:s faktiska förbrukning. Mot bakgrund av att förbrukningen av vinylacetatmonomer beror av blandningen av helt eller delvis hydrolyserad polyvinylalkohol konstaterades det att CCP:s faktiska förbrukning av vinylacetatmonomer var jämförbar med andra tillverkares förbrukning, både i Asien och gemenskapen, med hänsyn tagen till respektive företags produktmix.

(24) Av de orsaker som beskrivs närmare i skälen 20–23 dras följaktligen slutsatsen att CCP:s kostnader för vinylacetatmonomer inte har underskattats och påståendena i detta hänseende avvisades därför.

1.2 Andra kostnader

(25) På grundval av de kostnader som angavs i studien hävdade en av de två gemenskapstillverkarna att man inte bara hade underskattat kostnaden för vinylacetatmonomer utan även andra komponenter i CCP:s tillverkningskostnad för polyvinylalkohol, t.ex. produktionskostnader samt försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Det hade dock inte lämnats någon särskild bevisning till stöd för kostnadsuppskattningarna i studien.

(26) De faktiska uppgifter för CCP som kontrollerats på plats undersöktes på nytt och det bekräftades att de korrekta kostnaderna hade använts vid beräkningen av dumpningens omfattning. Påståendet avvisades därför.

1.3 Beräkning av normalvärde

(27) En gemenskapstillverkare hävdade att när det gäller CCP skulle normalvärdet ha konstruerats för alla produkttyper, eftersom det råder en särskild marknadssituation på den taiwanesiska marknaden för polyvinylalkohol till följd av konstlat låga priser, framför allt i jämförelse med de prisspann som offentliggjorts för Asien, och av det faktum att merparten av den inhemska försäljningen i Taiwan under undersökningsperioden skedde till närstående kunder.

(28) Det fanns emellertid ingen bevisning till stöd för att de taiwanesiska inhemska försäljningspriserna skulle vara att anse som konstlat låga. De priser för polyvinylalkohol som offentliggjorts angav endast mycket allmänt angivna prisspann för Asien (utom Kina) utan angivande av former eller produkttyper och var därför inte användbara för en prisjämförelse med Taiwan. Mot denna bakgrund kan de inhemska försäljningspriserna i Taiwan inte anses vara konstlat låga. När det gäller påståendet att det inte skulle ha förekommit en tillräcklig inhemsk försäljning till oberoende bekräftas det att försäljningen till oberoende kunder hade skett i tillräcklig mängd för att det skulle vara möjligt att fastställa normalvärdet.

(29) Samma gemenskapstillverkare hävdade även att på grund av en påstått särskild marknadssituation med konstlat låga priser på polyvinylalkohol på den taiwanesiska marknaden borde den vinst som används vid beräkningen av normalvärdet för CCP inte fastställas på grundval av inledningsfrasen i artikel 2.6 i grundförordningen.

(30) Av de skäl som anges i skäl 28 finns det ingen anledning att fastställa vinsten i samband med beräkningen av normalvärdet på annat sätt än på grundval av inlednings-

frasen i artikel 2.6 i grundförordningen. Följaktligen avvisades detta krav.

(31) De berörda parterna underrättades om dessa slutsatser och gavs en tidsfrist för att inkomma med synpunkter. Varken gemenskapstillverkarna eller någon annan berörd part inkom med några ytterligare synpunkter som skulle ha kunnat ändra kommissionens preliminära fastställande av dumping med avseende på Taiwan.

(32) Mot denna bakgrund bekräftas det att den dumpningsmarginal som fastställts för Taiwan är mindre än 2 %, uttryckt som andel av exportpriset (se skäl 29 i förordningen om preliminär tull). I enlighet med artikel 9.3 i grundförordningen bör således detta förfarande avslutas med avseende på importen av den berörda produkten med ursprung i Taiwan.

2. Kina

2.1 Marknadsekonomisk status och individuell behandling

(33) Eftersom inga synpunkter inkommit med avseende på undersökningsresultaten rörande marknadsekonomisk status och individuell behandling, bekräftas undersökningsresultaten i skälen 31–39 i förordningen om preliminär tull.

2.2 Jämförbart land

(34) Båda gemenskapstillverkarna, Kuraray Europe GmbH och Celanese Chemicals Ibérica S.L., hävdade på nytt att Japan borde väljas som jämförbart land för Kina i stället för Taiwan.

(35) De hävdade att Japan vore lämpligare än Taiwan som jämförbart land, eftersom konkurrensen är mycket större på den japanska polyvinylalkoholmarknaden än på den taiwanesiska marknaden. Den taiwanesiska marknaden domineras av en enda taiwanesisk tillverkare, CCP, under det att det finns fyra tillverkare på den japanska marknaden. Importen till Taiwan av sådan polyvinylalkohol som omfattas av undersökningen är begränsad och den inhemska efterfrågan på den likadana produkten i Taiwan är låg.

(36) När det gäller CCP:s påstådda dominerande ställning på marknaden i Taiwan bör det erinras om att även importen inverkar på konkurrenssituationen och i detta hänseende har det redan konstaterats (se skäl 46 i förordningen om preliminär tull) att i Taiwan svarar importen för en större andel av den inhemska förbrukningen (15 %) än vad den gör i Japan (3 %).

(37) Påståendet att importen av polyvinylalkohol huvudsakligen utgjordes av produkter som inte omfattas av undersökningen understöddes inte med tillräcklig bevisning och kunde därför inte godtas.

- (38) När det gäller den påstådda begränsade efterfrågan på den likadana produkten i Taiwan bör det understrykas att den inhemska marknaden för polyvinylalkohol i Taiwan uppgår till mer än 15 000 ton, varav största delen utgörs av den likadana produkten. Dessutom förhöll det sig så att även om en gemenskapstillverkare hävdade att efterfrågan faktiskt var begränsad på grund av att CCP:s försäljning huvudsakligen skedde till närstående kunder visade undersökningen på motsatsen. Av dessa skäl avvisas påståendet om att efterfrågan på den likadana produkten skulle ha varit begränsad.
- (39) Av de orsaker som anges i skälen 36–38 avvisas påståendet om otillräcklig konkurrens på den taiwanesiska marknaden.
- (40) En gemenskapstillverkare hävdade att den japanska marknaden för polyvinylalkohol är mycket mer representativ för den kinesiska marknaden, både med avseende på tillverkning och försäljning, än den taiwanesiska marknaden. Den taiwanesiska tillverkningen och inhemska försäljningen är visserligen lägre än den japanska tillverkningen och inhemska försäljningen, men kan trots detta anses vara tillräckligt stor för en jämförelse med kinesisk polyvinylalkohol och kinesisk export till gemenskapen.
- (41) Samma gemenskapstillverkare ansåg även att Japan vore ett lämpligare jämförbart land än Taiwan, eftersom Japan precis som Kina har både icke-integrerade och integrerade polyvinylalkoholtillverkare. Det är emellertid viktigt att notera att även om Kina förvisso har båda typerna av tillverkare så har både den taiwanesiska tillverkaren och den enda samarbetsvilliga och kontrollerade japanska tillverkaren integrerade tillverkningsprocesser för polyvinylalkohol. Denna aspekt kan således inte anses vara relevant när det gäller att välja Japan framför Taiwan.
- (42) Samma gemenskapstillverkare hävdade vidare att både den produktmix och de polyvinylalkoholtillämpningar som finns på den japanska marknaden är mer jämförbara med dem som finns i Kina. I detta hänseende bekräftas det att produktmixen och tillämpningarna på den taiwanesiska marknaden kan användas för en korrekt jämförelse mellan taiwanesisk och kinesisk polyvinylalkohol, under det att det inte finns någon bevisning för att jämförelsen skulle bli bättre om man i stället använde japansk polyvinylalkohol.
- (43) Slutligen är det att märka att graden av samarbetsvilja i det valda landet är en viktig faktor för fastställandet av ett tillförlitligt normalvärde. I Japan samarbetade endast en av de fyra tillverkarna av den likadana produkten i undersökningen, under det att alla nödvändiga uppgifter fanns tillgängliga för hela landet när det gäller Taiwan i och med att Taiwan omfattades av undersökningen. Det taiwanesiska företaget hade en mycket större marknadsandel på den egna hemmamarknaden än vad den enda samarbetsvilliga japanska tillverkaren hade, vilket möjliggjorde en bättre bedömning av normalvärdet.
- (44) Av de orsaker som anges i skälen 36–43 avvisas de två gemenskapstillverkarnas påstående att Japan skulle vara

ett lämpligare jämförbart land för Kina och följaktligen bekräftas undersökningsresultaten i skälen 40–46 i förordningen om preliminär tull.

2.3 Normalvärde

- (45) En gemenskapstillverkare hävdade att normalvärdet för det jämförbara landet, Taiwan, borde ha konstruerats för alla produkttyper och att vinsten i samband med beräkningen av normalvärdet inte borde ha fastställts på grundval av den inledande meningen i artikel 2.6 i grundförordningen, eftersom det råder en särskild marknadssituation i Taiwan till följd av konstlat låga priser.
- (46) Av de orsaker som anges i skälen 28–30 avvisades dock detta krav. Mot denna bakgrund bekräftas således undersökningsresultaten i skäl 47 i förordningen om preliminär tull.

2.4 Exportpris

- (47) Eftersom inga synpunkter inkommit avseende exportpriset, bekräftas undersökningsresultaten i skälen 48–50 i förordningen om preliminär tull.

2.5 Jämförelse

- (48) Eftersom inga synpunkter inkommit avseende jämförelsen bekräftas undersökningsresultaten i skäl 51 i förordningen om preliminär tull.

2.6 Dumpningsmarginal

- (49) Eftersom inga synpunkter inkommit avseende dumpningsmarginalen bekräftas undersökningsresultatet i skälen 52 och 53 i förordningen om preliminär tull, dvs. att den landsomfattande dumpningsmarginalen för Kina ska vara 10 %.

E. SKADA

1. Tillverkning i gemenskapen och gemenskapsindustrin

- (50) Eftersom inga nya och underbyggda uppgifter eller argument inkommit i detta avseende bekräftas undersökningsresultaten i skälen 54–60 i förordningen om preliminär tull.

2. Förbrukningen i gemenskapen

- (51) En översyn av tillgänglig statistik från Eurostat och en dubbelkontroll gentemot uppgifter från andra tillgängliga källor visade att importen från Förenta staterna underskattats i förordningen om preliminär tull, särskilt för 2003 (se skäl 80). Följaktligen beslutades det att dessa uppgifter skulle ersättas med uppgifter från Förenta staternas exportdatabas. Efter det slutliga meddelandet av uppgifter konstaterades även att Eurostats uppgifter om import av kinesisk polyvinylalkohol var felaktiga och behövde rättas till (se skäl 56).

- (52) De reviderade uppgifterna om förbrukningen fastställdes således till följande:

	2003	2004	2005	UP
Förbrukning (ton)	143 515	154 263	166 703	166 755
Index (2003 = 100)	100	107	116	116

- (53) Det framgår av dessa uppgifter att efterfrågan för den berörda produkten ökade med 16 % under skadeundersökningsperioden. De övriga slutsatserna, som sammanfattas i skäl 64 i förordningen om preliminär tull, är fortfarande giltiga.
- (54) Eftersom inga nya och underbyggda uppgifter eller argument inkommit i detta avseende bekräftas undersökningsresultaten i skälen 61–64 i förordningen om preliminär tull, med undantag av ändringarna av skälen 61 och 64 enligt ovanstående.

3. Importen från de berörda länderna

- (55) Eftersom det bekräftats att dumpningsmarginalen för Taiwan kan försummas undantas importen med ursprung i Taiwan definitivt från skadebedömningen.
- (56) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter uttryckte vissa berörda parter allvarliga tvivel på tillförlitligheten hos Eurostats uppgifter om import av polyvinylalkohol från Kina under 2003. Frågan undersöktes, och det konstaterades att importen hade felrapporterats i avsevärd omfattning. Därför justerades importvolymen av polyvinylalkohol från Kina enligt följande.

Import	2003	2004	2005	UP
Kina (ton)	16 197	14 710	21 561	21 513
Index (2003 = 100)	100	91	133	133

- (57) Istället för en minskning av importen från Kina under skadeundersökningsperioden, som konstaterats preliminärt på grundval av de felaktiga uppgifterna för 2003, ökade importen från Kina med 33 % under skadeundersökningsperioden, medan den minskade med 9 % under 2004 jämfört med 2003.
- (58) På grundval av detta och de reviderade uppgifterna om förbrukningen i gemenskapen (se skäl 51) ändrades uppgifterna om marknadsandel för importen från Kina under skadeundersökningsperioden till följande:

Marknadsandel för Kina	2003	2004	2005	UP
Gemenskapsmarknaden	11,3 %	9,5 %	12,9 %	12,9 %
Index (2003 = 100)	100	84	115	114

- (59) Den kinesiska importens marknadsandel ökade med 1,6 procentenheter under skadeundersökningsperioden. Under undersökningsperioden svarade importen från Kina för 12,9 % av hela gemenskapsmarknaden.
- (60) Med ledning av de reviderade uppgifterna för importen 2003 har priserna för import med ursprung i Kina enligt skäl 68 i förordningen om preliminär tull ändrats. Det genomsnittliga importpriset minskade därför med 3 %.

Enhetspris	2003	2004	2005	UP
Kina (euro/ton)	1 162	1 115	1 164	1 132
Index (2003 = 100)	100	96	100	97

- (61) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade klaganden att kommissionen inte borde ha undantagit några modeller med jämförelser av överensstämmande kategorier från beräkningen av prisunderskridande. Han hävdade att kommissionen genom att göra detta drastiskt skulle ha överskattat priserna på import från Kina i gemenskapen. Härvidlag anges det visserligen i skäl 70 i förordningen om preliminär tull att ett begränsat antal kategorier uteslöts från underskridandeundersökningen, eftersom det ansågs att jämförelsen per modell måste vara meningsfull och rättvis, och att jämförelser mellan en standardform och en specialform som omfattas av produktdefinitionen inte borde förekomma.
- (62) De aktuella kategorierna stod för 34 % av den kinesiska importen under undersökningsperioden, men gemenskapsindustrin (inte klaganden) producerade dem i mycket små mängder, motsvarande 0,1 %–0,5 % av deras försäljning under undersökningsperioden. Medan importen från Kina av polyvinylalkohol i dessa kategorier avsåg en standardform av polyvinylalkohol uppgav gemenskapstillverkaren av dessa kategorier till kommissionen att kategorierna i hans fall utgjorde specialiserade högkvalitetsprodukter för användning i nisch tillämpningar som inte kunde ersättas med polyvinylalkohol i standardform. Vidare hade de inte framställts i den normala produktionslinjen utan vid en särskild anläggning med en satsprocess. Dessutom uppgav den berörda gemenskapstillverkaren att denna polyvinylalkohol inte konkurrerade med polyvinylalkohol av standardkvalitet. Därför fann kommissionen att det för dessa kategorier av polyvinylalkohol som importeras från Kina, nämligen polyvinylalkohol av standardkvalitet, inte fanns några motsvarande former som såldes av gemenskapsindustrin. Eftersom underskridandeberäkningen ändå kunde baseras på representativa volymer (dvs. 54 % av den aktuella importen) beslöt kommissionen att utesluta dessa kategorier från jämförelsen.
- (63) Av denna anledning, och eftersom klaganden inte lämnade några bevis på motsatsen, bekräftas det att uteslutandet av dessa kategorier från underskridandeberäkningen är motiverat, varför klagomålet avvisas.
- (64) Eftersom inga nya och underbyggda uppgifter eller argument inkommit i detta särskilda avseende bekräftas undersökningsresultaten i skälen 65–71 i förordningen om preliminär tull, med undantag av uppgifterna om den kinesiska importen och marknadsandelen, som har behandlats ovan.

4. Gemenskapsindustrins situation

Marknadsandel i gemenskapen

- (65) På grundval av de reviderade uppgifterna om förbrukningen i gemenskapen (se skäl 51) ändrades uppgifterna om marknadsandel för gemenskapsindustrin under skadeundersökningsperioden till följande:

Gemenskapsindustrins marknadsandel	2003	2004	2005	UP
Index (2003 = 100)	100	101	96	103

- (66) I enlighet med slutsatsen i skäl 76 i förordningen om preliminär tull har gemenskapsindustrin, när det gäller försäljningsvolym, gynnats av efterfrågeökningen på gemenskapsmarknaden.

5. Slutsats om skada

- (67) Efter meddelandet av uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att införa provisoriska antidumpningsåtgärder hävdade flera berörda parter att de flesta skadeindikatorerna hade utvecklats positivt och att det därmed inte var fråga om någon väsentlig skada. En berörd part hävdade även att kommissionens slutsats om att gemenskapsindustrin lidit väsentlig skada uteslutande grundade sig på minskningen av gemenskapsindustrins försäljningspriser.
- (68) I detta hänseende bör det erinras om att ett antal indikatorer, såsom angetts i skäl 90 i förordningen om preliminär tull, faktiskt utvecklades positivt under skadeundersökningsperioden till följd av den kraftiga och ökande efterfrågan på gemenskapsmarknaden. Prisnedgången på gemenskapsmarknaden jämte den kraftiga prisökningen för det viktigaste råmaterialet världen över ledde emellertid till en negativ utveckling för alla ekonomiska indikatorer såsom lönsamhet, räntabilitet och kassaflöde. Detta förklaras i detalj i skälen 84 och 85 i förordningen om preliminär tull. Även om ingen eller några av de relevanta ekonomiska faktorer som bedöms i detta avseende i sig nödvändigtvis är avgörande (se artikel 3.5 i grundförordningen) så är det uppenbart att de ekonomiska faktorerna är bland de viktigaste faktorerna. Denna användning måste därför avvisas.
- (69) Eftersom inga nya och underbyggda uppgifter eller argument inkommit avseende gemenskapsindustrins situation bekräftas skälen 72–92 i förordningen om preliminär tull, med undantag av skälen 75 och 76 som har behandlats ovan.

F. ORSAKSSAMBAND

1. Verknningar av den dumpade importen

- (70) Flera berörda parter hänvisade till det preliminära avgörandet att importen från Kina hade minskat starkt mellan 2003 och 2004. De hävdade att eftersom gemenskapsindustrins lönsamhet hade minskat dramatiskt med 62 % under samma period kunde prisnedgången inte ha orsakats av importen från Kina.
- (71) I detta avseende bör det erinras om att det i samband med undersökningen fastställdes att priserna på importen från Kina underskred gemenskapsindustrins priser med 3,3 % under undersökningsperioden och att importen från Kina under hela skadeundersökningsperioden vid

gemenskapsgränsen deklarerades till priser som var lägre än de som togs ut av gemenskapsindustrin. Skillnaden mellan priserna på importen från Kina och gemenskapsindustrins försäljningspriser enligt Eurostats uppgifter föreföll att vara större 2003 än under undersökningsperioden. Det är emellertid inte möjligt att dra några slutsatser om prisunderskridandet under de år som föregick undersökningsperioden på grundval av denna analys. Det är endast möjligt att beräkna en korrekt och tillförlitlig prisunderskridandemarginal för undersökningsperioden, eftersom en sådan beräkning måste grunda sig på en jämförelse produktform för produktform och innehålla lämpliga justeringar för kostnader vid och efter import och skillnader i handelsled. Sådana uppgifter fanns endast att tillgå för undersökningsperioden. Någon slutsats kan således inte dras när det gäller frågan om huruvida priserna på importen från Kina underskred gemenskapsindustrins priser under skadeundersökningsperioden.

- (72) Vid undersökningen fastställdes det vidare att det förekommit en betydande prisnedgång på marknaden. Denna prisnedgång var skadevällande på grund av den kraftiga ökningen av kostnaderna för det viktigaste råmaterialet under samma period (se skälen 78 och 79 i förordningen om preliminär tull). Med hänsyn till de synpunkter som inkommit och redovisas i skäl 70 undersöktes utvecklingen av råmaterialpriserna under skadeundersökningsperioden år för år. Såsom nämns i skäl 78 i förordningen om preliminär tull är vinylacetatmonomer den huvudsakliga råvaran i tillverkningen av polyvinylalkohol. Denna råvara svarar för ca 65 % av tillverkningskostnaden för polyvinylalkohol. I tabellen nedan redovisas vinylacetatmonomerkostnaden per ton polyvinylalkohol under skadeundersökningsperioden.

Gemenskapsindustrin	2003	2004	2005	UP
VAM-kostnad per ton PVA				
Index	100	107	119	130

- (73) Det framgick av denna analys att ökningen av råmaterialkostnaderna 2004 var måttlig i jämförelse med kostnadsökningarna 2005 och under undersökningsperioden. Med hänsyn till denna utveckling av råmaterialpriserna, särskilt kostnaderna för vinylacetatmonomer (se ovan), som inte nära korrelerar med lönsamhetstendensen, kan slutsatsen dras att den markanta minskningen av lönsamheten 2004 berodde mer på den sjuprocentiga minskningen av gemenskapsindustrins försäljningspriser (se skäl 79 i förordningen om preliminär tull) än på ökningen av råmaterialkostnaderna.
- (74) Mot denna bakgrund gjordes en närmare granskning av marknadsandelarna 2004, både i absoluta tal och i jämförelse med 2003, för att undersöka om den dumpade importen ensam kunde ha påverkat skadan väsentligt. Det fastställdes således att gemenskapsindustrin ökade sin marknadsandel med 1 % under 2004. Samtidigt för-lorade importen från Kina 16 % av sin marknadsandel. Detta innebar att gemenskapsindustrins marknadsandel för 2004 var mer än fyra gånger så stor som Kinas marknadsandel. Under dessa omständigheter är det knappast möjligt att ange importen från Kina som orsak till prisnedgången under det centrala året 2004, eftersom

denna import var relativt låg volymmässigt och minskade kraftigt.

- (75) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter påpekade gemenskapsindustrin att även om den dumpade importens marknadsandel var liten lyckades den åstadkomma allvarliga störningar på marknaden på grund av marknadens karaktär. Den hävdade att kommissionen skulle ha påstått att polyvinylalkohol är en fungibel vara och att det lägsta pris som noteras på marknaden till stor del bestämmer marknadspriset, som andra tillverkare måste anpassa sig till om de vill ha kvar sina beställningar. Det bör framhållas att kommissionen i det slutliga meddelandet av uppgifter bara återgav ett av klagandens påståenden utan att knäsa det. Klaganden hävdade vidare att den kinesiska importens påstådda inverkan på gemenskapsindustrins försäljningspriser skulle bevisas av att gemenskapsindustrins försäljningspriser sjönk under skadeundersökningsperioden, medan priserna för den huvudsakliga råvaran, vinylacetatmonomer, steg kraftigt. Gemenskapsindustrin vidhöll att den inte kunde föra ökningen av råmaterialpriset vidare till sina kunder på grund av det starka pristrycket från den dumpade importen, vilket skulle ha lett till en markant minskning av lönsamheten, räntabiliteten och kassaflödet.

- (76) En närmare granskning av utvecklingen visade dock på att den betydande försämringen av gemenskapsindustrins ekonomiska situation huvudsakligen hade ägt rum mellan 2004 och undersökningsperioden. Under 2003 då importen från Kina nådde en marknadsandel på 11,3 % och försäljningspriserna låg på ungefär samma nivå som de efterföljande åren uppvisade gemenskapsindustrin ett tillfredställande resultat, särskilt med avseende på lönsamheten. Denna bedömning stöds av det faktum att även gemenskapsindustrin hade beskrivit (2002 och) 2003 som ett år innan den dumpade importen på allvar började penetrera gemenskapsmarknaden. Detta stöddes av undersökningsresultaten och i skäl 131 i förordningen om preliminär tull konstaterades det att 2003 faktiskt var ett år då det kunde anses ha rått en normal konkurrenssituation på gemenskapsmarknaden. Detta har inte bestritts av någon av de berörda parterna, vilket tyder på att i den mån som det förekom någon snedvridning av handeln under 2003, var denna begränsad. Under 2004 däremot när importen från Kina minskade, samtidigt som försäljningspriserna var relativt oförändrade, försämrades gemenskapsindustrins ekonomiska situation drastiskt.
- (77) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade gemenskapsindustrin att kommissionen felaktigt skulle ha krävt att den dumpade importen måste vara den huvudsakliga orsaken till skadan. Härvidlag bör påpekas att kommissionen inte krävde att den dumpade importen måste utgöra den huvudsakliga orsaken till skada. I artikel 3.6 i grundförordningen sägs i själva verket att kriteriet är att "omfattning eller [...] prisnivåer [...] ligger bakom [...] inverkan på gemenskapsindustrin [...] och att denna inverkan är så omfattande att den kan betecknas som *väsentlig*" (vår kursivering).
- (78) En närmare granskning av de fakta som framkommit under undersökningen visar att enbart den dumpade importen har påverkat den skada som gemenskapsindustrins lidit, men eftersom dess marknadsandel totalt sett är begränsad i förhållande till gemenskapsindustrins ökande marknadsandel och eftersom den dumpade importen inte tydligt har sammanfallit med den tid då gemenskapsindustrins lidit störst skada, kan denna inverkan inte betecknas som väsentlig.
- (79) Mot denna bakgrund kan man inte dra slutsatsen att den dumpade importen har haft en sådan inverkan på den skada som gemenskapsindustrin lidit att den kan betecknas som väsentlig.

2. Verknningar av andra faktorer

- (80) Efter införandet av de provisoriska åtgärderna erhöles information som tydde på att Eurostats uppgifter var ofullständiga med avseende på importen från Förenta staterna. De rapporterade volymerna föreföll att vara för låga i jämförelse med exportuppgifterna från Förenta staternas exportdatabas och vissa andra källor. Uppgifterna rörande denna import måste därför ses över och det konstaterades att de borde ersättas med uppgifterna från Förenta staternas databas, varvid värdet, omräknat till euro, justerades till priser cif vid gemenskapens gräns. Inverkan av de reviderade uppgifterna om kinesiska importvolymerna 2003 på den beräknade gemenskapsförbrukningen påverkade också andra länders marknadsandelar för det året. Tabellerna i skäl 97 i förordningen om preliminär tull har därför ändrats på följande sätt:

Import med ursprung i andra tredjeländer (kvantitet)

Import (ton)	2003	2004	2005	UP
USA	19 804	26 663	25 771	26 298
Index (2003 = 100)	100	135	130	133
Japan	13 682	11 753	12 694	14 151
Index (2003 = 100)	100	86	93	103
Taiwan (intervall)	11 000–14 000	13 000–16 500	10 000–13 000	9 000–12 000
Index (2003 = 100)	100	118	88	83

Import med ursprung i andra tredjeländer (genomsnittspris)

Medelpris (euro)	2003	2004	2005	UP
USA	1 308	1 335	1 446	1 416
Index (2003 = 100)	100	102	111	108
Japan	1 916	1 532	1 846	1 934
Index (2003 = 100)	100	80	96	101
Taiwan	1 212	1 207	1 308	1 302
Index (2003 = 100)	100	100	108	108

Marknadsandel

Marknadsandel (%)	2003	2004	2005	UP
USA	13,8 %	17,3 %	15,5 %	15,8 %
Japan	9,5 %	7,6 %	7,6 %	8,5 %
Taiwan (index)	100	109	76	71

- (81) Den största skillnaden i förhållande till förordningen om preliminär tull rör storleken på importvolymerna från Förenta staterna och utvecklingen av denna import. Under skadeundersökningsperioden ökade importen av polyvinylalkohol från Förenta staterna i själva verket bara en aning, dvs. med 2 procentenheter med avseende på marknadsandelen, under det att man i förordningen om preliminär tull felaktigt dragit slutsatsen att den hade fördubblats under denna period. Dessutom förefaller priserna cif vid gemenskapens gräns för denna import generellt sett ha legat på en högre nivå än vad som konstaterats i förordningen om preliminär tull med priser som var 4,3 % högre än under undersökningsperioden. Övriga slutsatser beträffande denna import, vilka sammanfattas i skäl 98 i förordningen om preliminär tull, är dock fortfarande giltiga.
- (82) När det gäller skälen 97 och 99 i förordningen om preliminär tull ifrågasatte flera berörda parter starkt tillförlitligheten hos Eurostats uppgifter rörande priserna på importen från Japan, eftersom de genomsnittliga priset per enhet för denna import var betydligt högre än de priser per enhet för polyvinylalkohol som angetts av andra källor. En berörd part hävdade att det höga genomsnittliga försäljningspriset kunde ha sin förklaring i att andra och dyrare produkter, t.ex. polyvinylbutyral, felaktigt tagits med i beräkningen. I detta sammanhang bör det understrykas att dessa uppgifter undersöktes i detalj och att det är den analysen som ligger till grund för slutsatsen att importen från Japan inte kunde ha bidragit till den negativa prisutveckling som ledde till den dramatiska försämringen av gemenskapsindustrins ekonomiska situation (se skäl 99 i förordningen om preliminär tull). För fullständighetens och tydlighetens skull följer en sammanfattning av denna analys nedan.
- (83) En närmare undersökning av Eurostats uppgifter rörande importen från Japan bekräftade att dess uppgifter endast avsåg polyvinylalkohol och således inte var inflaterade på grund av dyrare produkter. Det framgick dessutom redan i klagomålet att polyvinylalkoholimporten från Japan innehöll begränsade kvantiteter av polyvinylalkohol, annan än den likadana produkten, och som sannolikt hade ett väsentligt högre pris per enhet. När det gäller det genomsnittliga värde som beräknats för importen från Japan, vilket grundade sig på de statistiska uppgifterna, kunde prispåverkan från dessa andra former av polyvinylalkohol inte neutraliseras, eftersom det inte gjordes någon skillnad på den likadana produkten och andra former av polyvinylalkohol i denna statistik. Med hänsyn tagen till de ungefärliga volymerna för denna import, som baseras på uppgifterna i klagomålet, och det beräknade genomsnittspriset för all import av polyvinylalkohol från Japan under undersökningsperioden fastställdes det dock att även om de former av polyvinylalkohol som inte ingick i produktdefinitionen uteslöts, skulle detta ändå inte leda till ett pris cif vid gemenskapens gräns som underskrider gemenskapsindustrins försäljningspris under undersökningsperioden. Dessutom kunde omkring 25 % av importen från Japan under undersökningsperioden kontrolleras, och det visade sig att den avsåg sådana former av polyvinylalkohol som ingick i produktdefinitionen. Denna försäljning skedde till närstående parter, dvs. till interntpriser, och det konstaterades att återförsäljningspriset till den första oberoende kunden i gemenskapen för denna försäljning i genomsnitt låg på en nivå som var 8 % till 10 % högre än de priser som gemenskapsindustrin kunde ta ut. Följaktligen drogs och kvarstår slutsatsen att det inte fanns något som tydde på att importen av polyvinylalkohol från Japan under undersökningsperioden underskridit gemenskapsindustrins priser och denna import kan således inte anses ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit.
- (84) Flera berörda parter ställde även frågan hur importen från Japan kunde ha lyckats behålla en stor marknadsandel trots sina höga priser, om det rädde en hård priskonkurrens på gemenskapsmarknaden. I detta avseende är det för det första att märka att Eurostats uppgifter om de genomsnittliga priserna för importen från Japan var inflaterade på grund av att andra och dyrare former av polyvinylalkohol ingick (se skäl 83). På grundval av kontrollerade uppgifter avseende omkring 25 % av den japanska importen, förefaller genomsnittet av de japanska återförsäljningspriserna till första oberoende kund i gemenskapen snarast ha legat på en nivå som var 8 % till 10 % högre än gemenskapsindustrins priser. Det rör sig dock inte om en exakt jämförelse mellan identiska former utan snarare om den sannolika och approximerade prisskillnaden mellan de genomsnittliga försäljningspriserna för en del av importen från Japan och gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspris. Mot denna bakgrund kan inte resultatet av analysen av priserna för den japanska importen anses strida mot slutsatsen att marknadspriserna i gemenskapen hade sänkts, och argumentet avvisas därför.
- (85) En berörd part hävdade att importvolymen från Taiwan hade ökat mellan 2003 och 2006, vilket strider mot gemenskapens slutsats att marknadsandelen för denna import hade minskat, och att de genomsnittliga priserna för denna import hade ökat mindre än vad som konstaterats av kommissionen. Detta påstående grundade sig på en analys av Eurostats uppgifter. I detta avseende är det att märka att de faktiska uppgifterna för den enda taiwanesiska tillverkaren använts, eftersom denne samarbetade till fullo i undersökningen (se skäl 100 i förordningen om preliminär tull). Dessa kontrollerade uppgifter ansågs vara tillförlitligare än Eurostats uppgifter, särskilt eftersom denna tillverkare under hela skadeundersökningsperioden även sålde betydande mängder av sådan polyvinylalkohol enligt KN-nummer ex 3905 30 00 som inte ingick i produktdefinitionen. Denna berörda parts påstående avvisades således.

- (86) En annan berörd part hävdade, med hänvisning till kommissionens analys av priserna för importen från Förenta staterna, att importen från Taiwan hade bidragit till prisnedgången på gemenskapsmarknaden. Det hävdades att kommissionen vid beräkningen av de genomsnittliga priserna till första oberoende kund hade justerat upp Eurostats uppgifter om priserna för importen från Förenta staterna, vilka redan var högre än de taiwanesiska priserna, och dessa justerade priser hamnade därmed på samma nivå som gemenskapsindustrins priser. Priserna för importen från Taiwan, som inte behövde justeras, kom därmed att underskrida gemenskapsindustrins priser och bidrog således till den skada som gemenskapsindustrin lidit.
- (87) Detta påstående avvisades. Priserna för importen från Taiwan i skälen 97 och 100 i förordningen om preliminär tull är priser cif gemenskapens gräns. Vid beräkningen av prisunderskridandet gjordes ett antal justeringar av dessa priser (för importtullar, kostnader efter import, handelsled). Justeringen för skillnader i handelsled var betydande, eftersom nästan all försäljning skedde via handlare/distributörer i gemenskapen. Beräkningarna av prisunderskridandet kunde sedan ske på grundval av produktkontrollnummer, vilket gav mycket exakta sifferuppgifter som inte tydde på något prisunderskridande.
- (88) Flera berörda parter hävdade att gemenskapsindustrin själv hade orsakat lönsamhetsminskningen. De hävdade att gemenskapsindustrin på grund av den betydande extra produktionskapacitet som tillkom 2004 plötsligt hade fått betydande extramängder producerad polyvinylalkohol som den var tvungen att sälja. Dessa parter hävdade att den klagande själv därför skulle ha fört en aggressiv prispolitik och underskridit alla andra polyvinylalkoholleverantörers priser i syfte att maximera sin försäljningsvolym och utesluta andra konkurrenter från marknaden. Detta skulle alltså enligt dessa parter vara förklaringen till att polyvinylalkoholpriserna hade minskat under skadeundersökningsperioden. De ansåg att de kinesiska tillverkarna snarare följde än satte priserna.
- (89) När det gäller detta argument framgick det av undersökningen att de investeringar som gemenskapsindustrin företagit för att öka sin produktionskapacitet hade gjort det möjligt för den att sälja betydande extrakvantiteter på gemenskapsmarknaden. Detta faktum visar att beslutet att göra dessa investeringar var ett förnuftigt beslut när man ser till den förväntade marknadstillväxten. Förbrukningen av polyvinylalkohol på gemenskapsmarknaden ökade markant under skadeundersökningsperioden (se skälen 51–53) och detta ledde till en ökning av den totala försäljningen. Dessutom bekräftade en analys av uppgifter om förbrukningen och försäljningen i gemenskapen för perioden efter undersökningsperioden (juli 2006 till september 2007) som grundade sig på Eurostats uppgifter och uppgifter från parter som var föremål för undersökningen, att förbrukningen hade ökat väsentligt och att gemenskapsindustrin hade ökat sin försäljningsvolym med ytterligare 10 %.
- (90) Samtidigt fastställdes det vid undersökningen att en polyvinylalkoholanläggning måste ha en kontinuerlig tillverkning för att vara maximalt effektiv. Detta var fallet när det gäller gemenskapsindustrin. Undersökningen visade att kapacitetsökningen mellan 2004 och 2006 ledde till en betydande ökning av tillverkningen från och med 2004. Gemenskapsindustrin hävdade efter det slutliga meddelandet av uppgifter att den ytterligare produktionskapaciteten för polyvinylalkohol bara varit tillgänglig sedan 2005, och att det alltså inte fanns någon extra kapacitet under 2004. Undersökningen visade dock att tillverkningskapaciteten 2004 var 7 % högre än 2003. Samtidigt minskade gemenskapsindustrin sina försäljningspriser med 7 %, och 2005 när kapaciteten uppgick till 129 % av kapaciteten för 2003 låg priserna, trots kraftigt ökande råmaterialkostnader (+ 19 % för polyvinylbutyral), fortfarande på en nivå som var 5 % lägre än 2003 års nivå (se skäl 72). Samtidigt ökade gemenskapsindustrin sin försäljning till oberoende kunder med 12 %. Den ökade denna försäljning med ytterligare 10 procentenheter under 2005. Således tycks det föreligga ett samband mellan gemenskapsindustrins försäljningspriser och den producerade volymen polyvinylalkohol.
- (91) Två berörda parter hävdade att den negativa utvecklingen av de viktigaste ekonomiska nyckeltalen berodde på investeringarna i tillverkningskapacitet, eftersom kostnaden för dessa investeringar måste ha inverkat kraftigt på gemenskapsindustrins lönsamhet. I detta avseende fastställdes det vid undersökningen att kostnaderna för kapacitetsökningen kunde identifieras och att de inte hade haft någon avgörande betydelse för den drastiskt nedåtgående tendens som noterats i gemenskapsindustrins ekonomiska situation (se skäl 103 i förordningen om preliminär tull). Påståendet att dessa kostnader hade orsakat den kraftiga försämringen av de mest betydelsefulla ekonomiska indikatorerna för gemenskapsindustrin avvisas följaktligen.
- (92) En berörd part hävdade att prissättningen för försäljningen för användning inom samma företagsgrupp hade inverkat negativt på den klagandes lönsamhet. Det är att märka att polyvinylalkoholförsäljningen till närstående parter har kontrollerats i detalj. För det första skildes denna försäljning från försäljningen till icke-närstående parter. Den ingår därför inte i de ekonomiska indikatorer som anges i skälen 84 och 85 i förordningen om preliminär tull, vilket dessutom uttryckligen påpekas i skäl 84. För det andra framgick det av kontrollen av försäljningen för användning inom samma företagsgrupp att priserna för denna försäljning, som svarade för mindre än 20 % av gemenskapsindustrins totala försäljning under undersökningsperioden, inte hade inverkat negativt på resultatet för gemenskapsindustrins försäljning av polyvinylalkohol till icke-närstående parter. Följaktligen avvisades detta påstående.

- (93) En annan berörd part hävdade att den negativa utvecklingen av de viktigaste ekonomiska nyckeltalen för gemenskapsindustrin berodde på den påstådda krisen i den tyska byggbranschen under de första åren av skadeundersökningsperioden. Det lämnades emellertid ingen bevisning till stöd för detta påstående och det framgick tydligt av de statistiska uppgifterna att förbrukningen av polyvinylalkohol uppvisade en ökande trend, vilket dessutom gällde i ännu större utsträckning för polyvinylbutyral. Följaktligen avvisades detta påstående.
- (94) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade gemenskapsindustrin att kommissionen genom att fokusera på 2003 och 2004 inte hade utfört en tillräcklig analys av orsakssambandet för åren 2004–2006. Härvidlag bör först framhållas att 2003 och 2004 är de första två åren i skadeundersökningsperioden och att de därför på intet sätt kan betraktas som "överspelade". Som sägs i skäl 91 i förordningen om preliminär tull är dessutom den grupp indikatorer som tyder på skada de ekonomiska indikatorerna, medan de flesta andra indikatorerna visar på en positiv utveckling. I ett sådant läge är det naturligt att den undersökande myndigheten fäster mer uppmärksamhet vid den period då de ekonomiska indikatorerna försämrades mest, vilket råkar vara 2004 då gemenskapsindustrins lönsamhet minskade med 62 %, dess räntabilitet med 83 % och dess kassaflöde med 45 %. Som sägs i skälen 70–93 beaktas slutligen att analysen av orsakssambandet inte är begränsad till 2003 och 2004 utan täcker hela skadeundersökningsperioden, dvs. från och med 2003 till och med slutet av undersökningsperioden (september 2006). Påståendet avvisas därför.

3. Slutsats om orsakssamband

- (95) Sammanfattningsvis gäller att den ytterligare undersökning som genomfördes till följd av de synpunkter som lämnats efter införandet av de provisoriska åtgärderna inte bekräftar att det var den dumpade importen väsentligt påverkat den skada som vållats gemenskapsindustrin. Med hänsyn till i) den relativt begränsade och endast långsamt ökande marknadsandelen för den dumpade importen från Kina (från 11,3 % till 12,9 %) och den mycket större och i någon mån växande marknadsandelen för gemenskapsindustrins försäljning (denna andel var tre gånger så stor som Kinas andel under undersökningsperioden) och med hänsyn också till ii) det begränsade om än inte försumbara prisunderskridandet för importen från Kina kan den slutsatsen dras att de låga priserna på gemenskapsmarknaden, i en situation med ökande råmaterialkostnader, som starkt bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit, inte kan tillskrivas den dum-

pade importen från Kina. Det kan därför inte med tillräcklig säkerhet fastställas något orsakssamband enligt artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen mellan den dumpade importen från Kina och den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit.

G. SLUTSATS

- (96) Förfarandet bör därför avslutas eftersom dumpningsmarginalen för Taiwan har konstaterats vara mindre än 2 % och det inte finns några belägg för ett orsakssamband mellan dumpningen och skadan när det gäller importen med ursprung i Kina.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Antidumpningsförfarandet beträffande import av sampolymera polyvinylalkoholer bildade genom homopolymer polymerisation med en viskositet (mätt i en 4-procentig lösning) på minst 3 och högst 61 mPas och en hydrolysgrad på minst 84,0 och högst 99,9 molprocent som klassificeras enligt KN-nummer ex 3905 30 00 och har sitt ursprung i Kina och Taiwan ska avslutas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära antidumpningstull som infördes genom kommissionens förordning (EG) nr 1069/2007 beträffande införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa polyvinylalkoholer i form av hartser av homopolymerer med en viskositet (mätt i en 4-procentig lösning) på minst 3 och högst 61 mPas och en hydrolysgrad på minst 84,0 och högst 99,9 molprocent, med KN-nummer ex 3905 30 00 (TARIC-nummer 3905 30 00 20), med ursprung i Kina, ska frisläppas.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 17 mars 2008.

På kommissionens vägnar

Peter MANDELSON

Ledamot av kommissionen

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2008/228/GUSP

av den 17 mars 2008

om ändring och förlängning av gemensam åtgärd 2006/304/Gusp om inrättande av en planeringsgrupp inom EU (EUPT Kosovo) för en eventuell EU-ledd krishanteringsinsats på rättsstatsområdet och eventuellt andra områden i Kosovo

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
GEMENSAMMA ÅTGÄRD

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 14, och

Artikel 1

Gemensam åtgärd 2006/304/Gusp ska ändras på följande sätt:

av följande skäl:

1. Artikel 7 ska ersättas med följande:

- (1) Den 10 april 2006 antog rådet gemensam åtgärd 2006/304/Gusp ⁽¹⁾.
- (2) Den 4 februari 2008 antog rådet gemensam åtgärd 2008/124/Gusp om Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo ⁽²⁾. Den gemensamma åtgärden föreskriver bland annat att EUPT Kosovo ska fungera som det huvudsakligt planerings- och föreberedelseorgan för Eulex Kosovo och att EUPT Kosovo ska ansvara för rekrytering och utplacering av personal samt anskaffning av utrustning, tjänster och lokaler för Eulex Kosovo. Den föreskriver också att tredjeländer får utstationera personal till Eulex Kosovo och att medborgare från deltagande tredjestater i undantagsfall får rekryteras på kontraktbasis när så är lämpligt.
- (3) Det finansiella referensbelopp som anges i gemensam åtgärd 2006/304/Gusp för att täcka utgifterna för EUPT Kosovo, under hela mandatet från och med den 10 april 2006, bör inbegripa de utgifter som uppstår under återstoden av mandatet.
- (4) Gemensam åtgärd 2006/304/Gusp bör ändras och förlängas i enlighet med detta.

”Artikel 7

Tredjeländer som har inbjudits att bidra till EUPT Kosovo enligt artikel 13 i rådets gemensamma åtgärd 2008/124/Gusp av den 4 februari 2008 om Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo ^(*), får när så är lämpligt inbjudas att utstationera personal till EUPT Kosovo, förutsatt att de står för kostnaderna för den personal de utstationerar, inbegripet kostnader för resor till och från uppdragsområdet, löner, sjukförsäkring och traktamenten. När det inte finns några kvalificerade sökande från medlemsstaterna får, i undantagsfall och med vederbörlig motivering, medborgare i tredjeländer som har inbjudits att bidra till Eulex Kosovo rekryteras på kontraktbasis när så är lämpligt.

^(*) EUT L 42, 16.2.2008, s. 92.”

2. Artikel 9.1 ska ersättas med följande:

”1. Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för EUPT Kosovo ska vara 79 505 000 EUR.”

3. Artikel 15.2 ska ersättas med följande:

”2. Den upphör att gälla den 14 juni 2008.”

⁽¹⁾ EUT L 112, 26.4.2006, s. 19. Den gemensamma åtgärden senast ändrad genom gemensam åtgärd 2007/778/Gusp (EUT L 312, 30.11.2007, s. 68).

⁽²⁾ EUT L 42, 16.2.2008, s. 92.

Artikel 2

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

Artikel 3

Denna gemensamma åtgärd ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel 17 mars 2008.

På rådets vägnar

I. JARC

Ordförande

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2008/229/GUSP**av den 17 mars 2008****om ändring av gemensam åtgärd 2007/369/Gusp om inrättande av Europeiska unionens polisuppdrag i Afghanistan (Eupol Afghanistan)**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 14, och

av följande skäl:

- (1) Den 30 maj 2007 antog rådet gemensam åtgärd 2007/369/Gusp⁽¹⁾ för en period på tre år. Den operativa fasen av Eupol Afghanistan inleddes den 15 juni 2007.
- (2) Det finansiella referensbelopp som föreskrivs i artikel 13.1 i gemensam åtgärd 2007/369/Gusp bör utsträckas till att omfatta perioden till och med den 30 september 2008.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemensam åtgärd 2007/369/Gusp ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 13.1 ska ersättas med följande:

”1. Det finansiella referensbeloppet för att täcka kostnaderna i samband med Eupol Afghanistan till och med den 30 september 2008 ska vara 43 600 000 EUR.”

2. Artikel 13.2 ska ersättas med följande:

”2. Det finansiella referensbeloppet för återstoden av år 2008 samt för åren 2009 och 2010 för Eupol Afghanistan ska fastställas av rådet.”

Artikel 2

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som det antas.

Artikel 3

Denna gemensamma åtgärd ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 17 mars 2008.

På rådets vägnar

I. JARC

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 139, 31.5.2007, s. 33. Den gemensamma åtgärden ändrad genom gemensam åtgärd 2007/733/Gusp (EUT L 295, 14.11.2007, s. 31).

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2008/230/GUSP

av den 17 mars 2008

om stöd till EU:s åtgärder för att i tredjeländer främja kontrollen av vapenexport och principerna och kriterierna i EU:s uppförandekod för vapenexport

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 14, och

av följande skäl:

- (1) Rådet antog den 26 juni 1997 EU programmet för att förebygga och bekämpa olaglig handel med konventionella vapen, enligt vilket EU och dess medlemsstater åtar sig att vidta samordnade åtgärder för att bistå andra länder med att förebygga och bekämpa olaglig handel med vapen.
- (2) Den 8 juni 1998 antog rådet Europeiska unionens uppförandekod för vapenexport, i vilken åtta kriterier för export av konventionella vapen, en mekanism för under rättelser och samråd om avslag och ett öppet förfarande med offentliggörande av de årliga EU rapporterna om vapenexporten fastställs. Koden har sedan den antogs väsentligt bidragit till en harmonisering av nationell politik för vapenexportkontroll och olika tredjeländer har officiellt anslutit sig till kodens principer och kriterier.
- (3) I tillämpningsbestämmelse 11 i Europeiska unionens uppförandekod för vapenexport föreskrivs att medlemsstaterna ska göra sitt yttersta för att uppmuntra andra vapenexporterande länder att ansluta sig till kodens principer.
- (4) I den europeiska säkerhetsstrategi som antogs av stats och regeringscheferna den 12 december 2003 anges fem problemområden som EU måste ta itu med efter det kalla krigets slut: terrorism, spridning av massförstörelsevapen, regionala konflikter, stater i upplösning och organiserad brottslighet. Följderna av okontrollerad spridning av konventionella vapen är av central betydelse inom fyra av dessa fem problemområden. Den okontrollerade spridningen av vapen bidrar till att förvärra terrorism och organiserad brottslighet och bidrar väsentligt till att utlösa och sprida konflikter och till upplösning av statliga strukturer. I strategin betonas dessutom vikten av spridningsbegränsande exportkontroll.
- (5) Det internationella instrumentet för att stater i tid och på ett tillförlitligt sätt ska kunna identifiera och spåra olagliga handeldvapen och lätta vapen, vilket antogs av Förenta nationernas generalförsamling den 8 december

2005, avser att förbättra verkan av och komplettera befintliga bilaterala, regionala och internationella avtal för att förebygga, bekämpa och utrota alla former av olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen.

- (6) Enligt den EU strategi för kampen mot olaglig anhopning av och handel med handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa som antogs av Europeiska rådet den 15 och 16 december 2005 bör EU på regional och internationell nivå stödja en förstärkning av exportkontrollen och främja kriterierna i uppförandekoden för vapenexport genom att bland annat bistå tredjeländer vid utformning av nationell lagstiftning på området och främja åtgärder för ökad öppenhet.
- (7) Den 6 december 2006 antog FN:s generalförsamling med stöd från Europeiska unionens samtliga medlemstater resolution 61/89: *På väg mot ett fördrag om vapenhandel – gemensamma internationella normer för import, export och överföring av konventionella vapen*. I december 2006 och juni och december 2007 antog rådet slutsatser, i vilka det betonas att det är viktigt att EU och dess medlemsstater tar aktiv del och samarbetar med andra stater och regionala organisationer i den process som pågår i FN för att fastställa gemensamma internationella normer för import, export och överföring av konventionella vapen, något som skulle utgöra ett viktigt bidrag i kampen mot den oönskade och oansvariga spridningen av konventionella vapen, vilken undergräver fred, säkerhet, utveckling och full respekt för de mänskliga rättigheterna.
- (8) I de handlingsplaner som EU och partnerländerna i den europeiska grannskapspolitiken har enats om hänvisas antingen direkt till EU:s uppförandekod för vapenexport eller till utarbetandet av effektiva system för nationell exportkontroll.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För att i praktiken genomföra

— den europeiska säkerhetsstrategin,

— EU:s strategi för kampen mot olaglig anhopning av och handel med handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa,

- tillämpningsbestämmelse 11 i Europeiska unionens uppförandekod för vapenexport,
- EU programmet för att förebygga och bekämpa olaglig handel med konventionella vapen,
- det internationella instrument för att stater att i tid och på ett tillförlitligt sätt ska kunna identifiera och spåra olagliga handeldvapen och lätta vapen,
- handlingsplanerna inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken och
- rådets slutsatser om ett internationellt fördrag om vapenhandel,

ska Europeiska unionen stödja verksamhet som främjar följande mål:

- a) I tredjeländer främja kriterierna och principerna i Europeiska unionens uppförandekod för vapenexport.
- b) Bistå tredjeländer vid utarbetandet och genomförandet av lagstiftning för att säkerställa effektiv vapenexportkontroll.
- c) Bistå länder vid utbildning av tillståndsbeviljande tjänstemän för att säkerställa att vapenexportkontrollerna genomförs och verkställs på ett tillfredsställande sätt.
- d) Bistå länder vid utarbetande av nationella rapporter om vapenexport och främjande av andra former av granskning i syfte att främja öppenhet och ansvarighet vid vapenexport.
- e) Uppmuntra tredjeländer att stödja FN processen för antagande av ett rättsligt bindande internationellt avtal om gemensamma normer för den globala handeln med konventionella vapen och bidra till att säkerställa att de har förmåga att uppfylla dessa eventuella gemensamma normer.

2. En beskrivning av de projekt som avser att främja målsättningarna i punkt 1 återfinns i bilagan.

Artikel 2

1. Ordförandeskapet ska med biträde av rådets generalsekreterare/den höge representanten för den gemensamma utrikes och säkerhetspolitiken ansvara för genomförandet av denna gemensamma åtgärd. Kommissionen ska medverka fullt ut.

2. Det tekniska genomförandet av de projekt som avses i artikel 1.2 ska anförtros åt

- det slovenska centrumet för ett europeiskt perspektiv, som handlar på det slovenska utrikesministeriets vägnar när det gäller de projekt som avser länderna på västra Balkan samt Turkiet,
- det franska utrikes och Europaministeriet när det gäller de projekt som avser länderna i Nordafrika och Medelhavsområdet,
- det tjeckiska utrikesministeriet när det gäller de projekt som avser länderna på västra Balkan samt Ukraina,
- den svenska inspektionen för strategiska produkter, på det svenska utrikesdepartementets vägnar, för de projekt som avser Armenien, Azerbajdzjan, Vitryssland, Georgien och Moldavien.

3. Ordförandeskapet, generalsekreteraren/den höge representanten och kommissionen ska regelbundet hålla varandra informerade om genomförandet av denna gemensamma åtgärd, i enlighet med sin respektive behörighet.

Artikel 3

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av de projekt som anges i artikel 1.2 ska vara 500 500 EUR, vilket ska finansieras över Europeiska unionens allmänna budget.

2. De utgifter som finansieras med det belopp som anges i punkt 1 ska förvaltas i enlighet med de av Europeiska gemenskapens förfaranden och regler som är tillämpliga på Europeiska unionens allmänna budget. Utgifterna, inklusive de indirekta kostnaderna, ska vara stödberättigande från och med den dag då denna gemensamma åtgärd träder i kraft.

3. Kommissionen ska övervaka att EU:s bidrag enligt punkt 1 genomförs korrekt. För detta ändamål ska den ingå finansieringsöverenskommelser med de verkställande organ som anges i artikel 2 om villkoren för utnyttjande av bidraget från EU. Enligt finansieringsöverenskommelserna ska de verkställande organen se till att EU:s bidrag synliggörs i proportion till dess storlek.

Artikel 4

Ordförandeskapet ska med biträde av generalsekreteraren/den höge representanten rapportera till rådet om genomförandet av denna gemensamma åtgärd. Rapporterna ska ligga till grund för den utvärdering som rådet gör. Kommissionen ska medverka fullt ut och ska tillhandahålla information om det finansiella genomförandet av de projekt som avses i artikel 3.3.

Artikel 5

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

Den löper ut den 17 mars 2010.

Artikel 6

Denna gemensamma åtgärd ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 17 mars 2008.

På rådets vägnar

I. JARC

Ordförande

BILAGA

Stöd till EU:s åtgärder för att i tredjeländer främja kontrollen av vapenexport och principerna och kriterierna i EU:s uppförandekod för vapenexport**I Mål**

De övergripande målen med denna gemensamma åtgärd är att

- a) i tredjeländer främja kriterierna och principerna i Europeiska unionens uppförandekod för vapenexport,
- b) bistå tredjeländer vid utarbetandet och genomförandet av lagstiftning för att säkerställa effektiv vapenexportkontroll,
- c) bistå länder vid utbildning av tillståndsbeviljande tjänstemän för att säkerställa att vapenexportkontrollerna genomförs och verkställs på ett tillfredsställande sätt,
- d) bistå länder vid utarbetande av nationella rapporter om vapenexport och främjande av andra former av granskning i syfte att främja öppenhet och ansvarighet vid vapenexport,
- e) uppmuntra tredjeländer att stödja FN processen för antagande av ett rättsligt bindande internationellt avtal om gemensamma normer för den globala handeln med konventionella vapen och bidra till att säkerställa att de har förmåga att uppfylla dessa eventuella gemensamma normer.

II Projekt

Syfte:

Att ge tekniskt bistånd till intresserade tredjeländer som har visat sig vara villiga att förbättra sina normer och sin praxis för kontroll av export av militär utrustning och anpassa sig till de normer och den praxis som Europeiska unionens medlemsstater har enats om och tillämpar i enlighet med EU:s uppförandekod för vapenexport och användarguiden till denna.

Beskrivning och kostnadsberäkning:

- i) Arbetsmöten med grupper av länder

Projektet kommer att genomföras i form av fyra arbetsmöten om vardera två dagar, till vilka regeringstjänstemän och tillståndsbeviljande tjänstemän från den utvalda gruppen länder kommer att bjudas in. Arbetsmötena kommer företrädesvis att anordnas i ett av målländerna och utbildning inom de berörda områdena kommer att ges av experter från EU:s medlemsstaters nationella förvaltningar, EU rådets sekretariat och/eller den privata sektorn (inklusive icke statliga organisationer).

- ii) Arbetsmöten med enskilda länder

Projektet kommer att genomföras i form av två arbetsmöten med enskilda målländer om vardera två dagar, till vilka regeringstjänstemän och tillståndsbeviljande tjänstemän från mållandet kommer att bjudas in. Arbetsmötena kommer företrädesvis att anordnas i målländerna och utbildning inom de berörda områdena kommer att ges av experter från EU:s medlemsstaters nationella förvaltningar, EU rådets sekretariat och/eller den privata sektorn (inklusive icke statliga organisationer).

III Varaktighet

Genomförandet av projektet beräknas pågå under sammanlagt 24 månader.

IV Stödmottagare

Grupper av stödmottagande länder:

- i) Länderna på västra Balkan (två arbetsmöten om två dagar, ett under första halvåret 2008 och ett under första halvåret 2009):

— Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro och Serbien.

ii) De nordafrikanska Medelhavspartnerna i den europeiska grannskapspolitiken (ett arbetsmöte om två dagar under andra halvåret 2008):

— Algeriet, Egypten, Libyen, Marocko och Tunisien.

iii) De östeuropeiska och kaukasiska partnerna i den europeiska grannskapspolitiken (ett arbetsmöte om två dagar under andra halvåret 2009):

— Armenien, Azerbajdzjan, Vitryssland, Georgien och Moldavien.

Följande enskilda stödmottagande länder (ett arbetsmöte om två dagar under det första halvåret 2008 och ett under första halvåret 2008):

— Turkiet, Ukraina.

(Om något av ovannämnda länder inte önskar delta i arbetsmötet, kommer ytterligare länder att väljas ut ⁽¹⁾ bland följande övriga partner i den europeiska grannskapspolitiken: Israel, Jordanien, Libanon, den palestinska myndigheten, Syrien.)

V **Finansiella arrangemang**

Projekten kommer i sin helhet att finansieras genom denna gemensamma åtgärd.

Beräknat totalt finansieringsbehov: De sammanlagda kostnaderna enligt denna gemensamma åtgärd uppgår till 500 500 EUR.

⁽¹⁾ Överenskommelse om detta ska träffas av rådets behöriga beslutsfattande organ på förslag av ordförandeskapet, biträtt av generalsekretären/den höge representanten. Kommissionen ska medverka fullt ut.